

สรีระบุคคลตัวเป็นบ้านผีสิง!

๑๐ สิงหาคม ๒๕๐๐

มรสุมใหญ่โหมพรวดเข้ามาอย่างไม่ทันรู้ตัว “พิบูลนา
มรา” เอียงวงลงไปที่หน้าเมื่อมาวันพุธที่ ๑๑ นี้เอง โดย ส.ส. ประ
ภาท ๒ สังกัดพรรคเสรีมนังคศิลาจำนวนถึง ๖ คนขึ้นไปลาออกจากสมา
ชิกสภาของพรรคพร้อมกัน ก่อให้เกิดความอลเวงอย่างขนานใหญ่ให้
แก่แวดวงรัฐบาลอย่างพิลึกพิลั่นที่สุดเป็นประวัติการณ์!

ส.ส. ประภาท ๒ ที่ลาออกนั้นเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ๔๖ คน เป็น
พลเรือนเพียง ๕ คนเท่านั้น เหตุผลในการลาออกนั้นมีความไม่ในลาออกที่
มีสาระสำคัญคือ “...โดยความนิยมของรัฐธรรมนูญเห็นได้ว่า พระมหา
ชนกกับพระมหากษัตริย์ทรงประสงค์ที่จะให้สมาชิกสภาประเภทที่ ๒ เป็นฝ่ายสมา
ชิกสภาประเภทที่ ๑ ในสภาผู้แทนราษฎร เพราะสมาชิกประเภทที่ ๒ เป็นผู้
รับผิดชอบกับเหตุการณ์การวิบัติมาแล้ว จึงไม่สมควรสังกัดพรรคการเมืองอีก
เพราะเหตุที่พรรคการเมืองนั้น ย่อมอาจผลก่ยบขึ้นเป็นรัฐบาลได้ก็ตามถ
ดสมัย หากสมาชิกประเภทที่ ๒ สังกัดพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่งแล้ว
ศาลภายหลังพรรคการเมืองนั้นได้เป็นรัฐบาลกลายเป็นฝ่ายค้านไป สมาชิก
ประเภทที่ ๒ ที่สังกัดพรรคการเมืองฝ่ายค้านก็อาจกลายเป็นฝ่ายค้านรัฐบาล
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้โดย เป็นการชักชวนคนงามเมืองพรรค
การเมืองถึงกล่าวข้างต้น...”

นอกจากจำนวนดังกล่าวแล้ว ส.ส. ประภาท ๒ อีกจำนวนหนึ่งที่จะลาออก
ตามไปเพราะเหตุผลอันเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจึงเห็นได้ว่าฐานะของรัฐบาล
อันมั่นคงแต่เดิมนั้น อาจถึงพืดลงไปที่ดินที่ไถให้ตกขณะ และนี่เองที่อาจเรียก
ได้ว่า “การรวมกัน” เข้ากันฝ่ายที่ก่อความเข้าใจให้ได้อย่างทันตาเห็น ซึ่ง
แล้วจึงเห็นได้ว่าเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจากกรณีพระราชบัญญัติการให้พินัย
อันยาวนานไปประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว แต่มันได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำอัน
ไม่เหมาะสมทุกประการของรัฐบาลมนังคศิลาเอง.

นั่นเป็น “ข่าวดี” ที่เราได้รับเมื่อหน้าพระพิรุณตกอยู่แล้ว ก็นั่นจึง
ขอเสนอเพียงเท่านี้ก่อน ขอให้ไปรื้ออ่านข้อความที่เราเก็บมาไว้แก่กันไป
พิจารณาเถิด...

“โดยเป็นชีวิตที่ละม่อมมรดกไว้ให้แก่หลาน” นี่คือวิธีนิยม
ข้อหนึ่งในหลาย ๆ ข้อในสมัย “เจ้านันทาติพนธ์” เห็นจะจำกันได้
อย่างแม่นยำ โดยเคยอ่านอย่าง “ผู้นำ” คนนี้ก็คือจอมพล ป. พิบูล
สงครามนั่นเอง บัดนี้วิธีนิยมข้อนี้ได้ถูกนำทูลกลับมาใช้ก็แล้ว

โดย “ผู้นำ” คนเดียวกัน ประชาชนต่างแซ่ซ้องสาธุการกันไปทั่วทุก
หัวระแหง เพราะมรดกที่เขาได้รับมาใหม่และจะได้ละม่อมไว้ให้ลูก
หลานสืบไปนั้น เป็นมรดกมรดกชิ้นนี้ทั้งแก่ไทยก็อพยพจากมณฑลเขม
มาลาวาราวฐานบนแผ่นดินรูปเขมมาไม่เคยมีมาก่อนเลย การแซ่ซ้อง
สาธุการนั้นระบอบไปด้วยน้ำกษัตริย์นั่นเอง เพราะมันเป็นมรดกมรดกที่จะ
ตกทอดไปถึงลูกหลานชั่วนาคบี่ นั่นคือ มรดกแห่งการไว้ใจกันสั่น ทั้ง
กันและตอกย้ำจากการไว้วางใจมาทั่วโลก ซึ่งเป็นจำนวนเงินถึง ๒,๐๐๐
ล้านบาทเพื่อการไฟฟ้านี้!

รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม มีชัยชนะต่อฝ่ายค้านและประชาชน
ทั่วไป ในเรื่องร่างพระราชบัญญัติการให้พินัยอันการที่ถูกประกาศใช้เป็น
กฎหมายไปแล้ว เพราะเสียงข้างมากในสภาผู้แทนเสียงพรรคเสรีมนังคศิ
ลาฝ่ายรัฐบาลเอง แต่ประชาชนหาได้เห็นชอบด้วยไม่ ซึ่งเห็นชอบด้วยก็
อย่างไรในเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายของทุก
ของประชาชน และเท่าที่กล่าวผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปก็ให้พระแ
กักรวรรคิณของอเมริกา ที่จะให้เมืองไทยเป็นประเทศราชด้วยใจเ
าคอปปี้เงินเข้ามานักยิ่งยักไม่เหลือ โดยที่อเมริกาได้วางแผนการอย่าง
เห็นพ้องกันไว้แล้วทุกวิถีทาง กล่าวกันสนธิสัญญาว่าร่วมกันเอเซียตะวันออก
โดยเอเซียใต้ที่เรียกว่าองค์การอาเซีย.

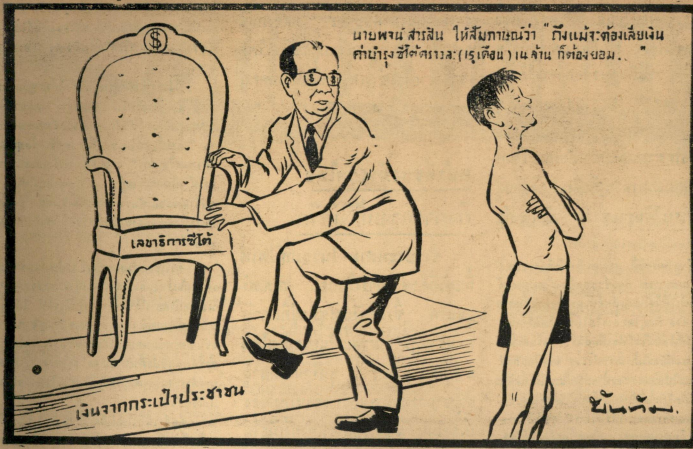
เราสังเกตเฉพาะความพยายามคนไทยเพิ่มขึ้นอีกหลายล้านเท่า ที่เขา
เหล่านั้นนับวันตั้งแต่บัดนี้ไปจะต้องตกเป็นทาสไปก็ เมืองไทยได้รับการ
เลิกทาส โดยพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลยวเจ้าอยู่หัวฯ แห่งชาติ “ระบบ
ทาส” ไปเสีย แต่บัดนี้จอมพล ป. พิบูลสงครามก็กลับเป็นผู้นำว่า “ระบบ
ทาส” ขึ้นใหม่ และร้ายแรงยิ่งกว่าครั้งกรุงโรมเสียอีก ประชาชนคนไทยทั้ง
ชาติต้องตกเป็น “ทาสตกเป็นเงินกู” และต้องตกเป็นทาสของอเมริกันเจ้า
ของแผนการจักรวรรดินิยมไปทั่วโลกหัวหลานเหลน ไม่ว่าจะเป็นลูกหลานเหลน
ของคนไทยคนไหน แม้ของจอมพล ป. พิบูลสงครามเอง ก็คงจะรำลึกถึงก
บรพณัฐผู้ก่อร่าง “ระบบทาส” ขึ้นใหม่ด้วย.

การปฏิวัติงานมหาศาลถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทครั้งนี้ เราคงสงสัยอย
ย่ย่ย่ย่ ๖ ปีกับครึ่งเท่านั้น ๓ ล้านบาทระยะเวลาเพียง ๓ วันเท่านั้น
ตัวเลขเห็นกันได้โดยง่ายแล้ว สำหรับความน่าอัศจรรย์นักใจซึ่งรัฐบาลนี้ได้อ
ขึ้น และนั่นแหละคือ “สารน้ำตาที่ไหลบ่าท่วมท้นชีวิตวิโยคของพี่น้องชาว
ไทย” อย่างรุนแรงยิ่งกว่าน้ำเห็นเขื่อนขันธ์ที่ท่วมท้นไปพันล้านเสียอีก.

เมื่อเป็นเช่นนั้น, เราคงคิดว่า รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามนี้เป็นรัฐ
บาลที่โหดร้ายทารุณยิ่งที่สุด ที่ได้ออกความหมายบังคับให้คนไทยด้วยกัน บ้าน
เมืองจะต้องประสพความพินาศวิบัติของไปเป็นแน่แท้ โดยปราศจากข้อสงสัย
อันใดทั้งสิ้น เราจะไม่มาข้อกล่าวอ้างไปประชาชน “เห็นผิดเป็นชอบ” ไป
ด้วยกับคำชี้แจงของหูกเคอร์ เร่ม วิมลจุล พลัดกระทรวงการคลังเกี่ยว
กันมดลิต่างยิ่งมดลิต่างความสำเร็จในการกู้เงินมาทั่วโลก เพื่อสร้างเขื่อนยี่
เพราะหูกเคอร์ผู้บังคับรัฐบาลตนเอง เราไม่ทำเช่น (อ่านต่อหน้า ๕๐)

(อ่านต่อหน้า ๑๒)

3

นายพจน์ สารสิน ให้สัมภาษณ์ว่า "ถึงแม้จะต้องเสียเงิน
ค่าเบี่ยงชีวิตรบระ (เรอเงิน) แล่ ล้าน ก็ต้องยอม"

หุยกั๊กจะว่าเป็นเงินของท่านเอง - เฮะ !

ของสหรัฐอเมริกา หลัง โทลเชสท์เข้า
สถาน พร้อมกันนั้น ยักกีสถานก็ขี้น
ขกัญหาเรื่อง พวกศาสนาผู้สลิใน
แคชเมียร์ว่า ส่วนมากเป็นชาวมุสลิม
เช่นเดียวกับชาวปากีสถาน พังฉันท
ปากีสถานรัฐสลิ แต่ไม่ไปให้เหตุ
ผลก็พังขึ้นเสียเอง เพราะอินเกียเป็น
ประเทศใหญ่ ประกอบไปกับคนหลาย
ศาสนา และมีชาวสลิในอินเกียถึง
๔๐ ล้านคน ดังนั้น การที่ระอ้างเอา
แคชเมียร์มาเป็น "รัฐสลิ" ครอบ
ฉันทประเทศสลิมันนอกกรมากไป

ในระหว่างที่แคชเมียร์ยังไม่ได้รับ
เจ้าก็ขึ้นเคียดความกฎหมายนั้น ปากี
สถานได้สั่งทหารชาวเขามากเข้ามาในเขต
ของแคชเมียร์ จนกระทั่งเกิดการประ
ท้วงกันขึ้น นั่นคือกระสุนนัดแรกที่ได้
ระเบิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๑๙๔๗

ในระยะต่อมา ปากีสถานได้
จับตัวทหารมุสลิมของแคชเมียร์ชื่อ
เชอรวานี แล้วบังคับให้ชักชวนชาว
แคชเมียร์ให้เลื่อมใสกับชาวปากีสถาน
เลย แต่เชอรวานีทราบนกิตินาชนก
จึงปฏิเสธไม่ขอเชอรวานี เป็นเหตุให้
ถูกละทิ้งทันทีอันถล ก็กล้างรัฐส

นั้นเอง ความก้าวร้าวของปากีสถานคำ
เนินอย่างย่ำเ้า เรือมานานกระทั่ง
๑๙๔๗ อินเกียก็ตกลงนำเรื่องนั้น
รือเนบเทศสหประชาชาติในวันที่ ๓๑
ธันวาคม ๑๙๔๗ ให้สหประชาชาติกระ
งการรุกราน ขอปะปากีสถานลงทันที
โดยอาศัยความคามมาตรา ๓๔ และ
๓๕ แห่งกฎบัตร คณะมนตรีความมัน
คง ได้สั่งผู้แทนมาสอบสวนเหตุการณ์
และพวยากองทัพของปากีสถาน ได้
ลงมือรุกรานในครั้งเอง จึงมีมติให้
หยุดยั้งทั้งสองฝ่าย แต่ปากีสถานก็ไค
ละเมิกเป็นหลายครั้ง และเพิ่มกำลัง
ทหารในเขตกักรของอินเกียจนกระ
ละร้างแก่ภาค ข. มาตรา ๑๔ ข้าง
ตั้งไว้ฐานทัพ ในเขตแคชเมียร์ ที่กักร
ไว้ นอกจากนั้นยังเรียกตั้งชาวปากี
สถานให้ต่อสู้กับอินเกีย โดยไม่เคารพ
ต่อมติของคณะมนตรี ความ มันคงแก่
ประการไว้

ต่อมาในปี ๑๙๔๘ ปากีสถานก็ไดค
เข้าร่วมสนธิสัญญาได้ กับสนธิสัญญา
แนกแคต และอ้างสนธิสัญญาไว้พร้อม
ด้วยสนธิพระพวก คุกคามอินเกียอยู่
เนืองๆ ขณะเดียวกันฐานทัพของปากี

สถานในแคชเมียร์ ก็สหพรั้งพร้อมไป
ด้วยอาวุธหนัก ครอบชนวนคักขึ้นมา
เกือจะไล่ๆกัน

พร้อมๆกันนี้สหรัฐอเมริกา ก็สนใจ
เรื่องตงฐานทัพในปากีสถานและต้องการ
ให้ปากีสถานยอมสนทนากับสหประชาชาติ
กลางตามนโยบายของตน ส่วนอังกฤษ
ก็ต้องการให้ปากีสถานสนับสนุนผลประโยชน์
ทางด้านการเงิน ในตะวันออกกลาง
และอ่าวเปอร์เซียของตน

ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าประหลาด
ไ้ที่การอภิปรายของ กริสนามเนอนผู้
แทนอินเกียในสหประชาชาติก็รั้งแล้ว
จึงถูกตัด ขบทและวาระที่รวบรวมลงมค
เอาออกๆ โดยพึ่งความเพิงข้างเกีย
นั้นคือพฤติการณ์ที่ประชุม คณะมนตรี
ความมันคงของสหประชาชาติ อินปะ
กอบไปกับยู่แทนของอังกฤษ, สหรั
อเมริกาและพันธมิตรเป็นเสียงข้างมาก
เช่นฝรั่งเศส อิตาลี ฟลิยีนส์ ออสตร
เลีย คร่งนั้นโลกจึงมีมติให้การเลือกตั้ง
ทั่วไป ภายใต้ความควบคุมของคณะ
กรรมกรสหประชาชาติ ซึ่งระได้นำ
เข้าสู่ที่ประชุมสหประชาชาติก็ถึ
แต่พึ่งระลึกลับไว้ว่า คณะมนตรีความ

มันคงมิได้คำนึงถึงการกระทำของเจ้า
ผู้ครองแคว้น แคชเมียร์ และชาว แคช
เมียร์ส่วนมากที่อิงการรวมกับอินเกีย
ซึ่งได้ประกาศไปแล้ว โดยสถานิกัญ
ญติของแคชเมียร์เองเมื่อรั้วๆ

เกมของนักล่าเมือง อาระคำเนิน
อย่างระวกรคายอย่างนี้เรื่อยไป จน
กว่าองค์ การสหประชาชาติและอุปกร
ทั้งหลายจะเป็นอิสระหลุดจากความเป็น
"เครื่องมือ" ของอินเกียมาเมืองขึ้น
ถึยวาว จึงถูกเหิมอระให้มก
การเมืองขึ้นนำของมหาอำนาจตะวันตก
ได้เลอว่าพังออกมากครั้งหนึ่ง เมื่อไม่
เกือมาเมืองว่า

"อิทธิพลของค่ายเรวก็ระลดน้อย
ถอยลง และในทางตรงกันข้าม กลุ่ม
เมืองขึ้นเก่า ๆ ในเอเชียอาฟริกากลับชัก
จจะรั้งกันจนเกือบจะระจจะเสียงข้างมาก
ในสหประชาชาติขึ้นมาแทนที่"

ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าสันติภาพ
โลก ค้อมมีแสงแจ่มจรั้งขึ้นเป็นคำ
คัมพร้อมๆ กับความเคิบโคของกั
ส่งรั้งก่อสภาพ และสันติภาพทั้ง

หลาย ▲ "กะวัน ทอแสง"

จากศาล

หมึกมะพร้าวหัว

นายอิน แซ่โทนายสนั่น ถิ่น
ถิ่น เกิดเป็นความกนังใจรักสา สา
เหตุเนื่องมาจากการชื้อมะพร้าว นาย
สนั่นเป็นลูกจ้างของวิมัท ยางหลวงพา
นิชโยนายสนั่นเป็นผู้หักการ

ทางนายอินเป็นผู้ฝ่ายโทได้ยื่น
ฟ้องนายสนั่น ถิ่นถิ่นเป็นจำเลยที่ ๑
นายอินผู้หักการวิมัท เป็นจำเลยที่ ๒
ฐานทำร้ายร่างกาย ความคืบฟ้อง
นายอินได้พาฟ้องไปยังนายอินฐานเป็น
ผู้หักการวิมัท เขาเป็นจำเลยร่วมด้วย
แต่ทางฝ่ายนายสนั่น ไม่ยื่นขอตามฟ้อง
เรื่องของการฟ้องทำมกฎหมายได้
ถึถึถึ ๓ คำนอนยังค่อนเอาๆ ไปจนถึง
ฎีกา

เทวัญ

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ

สรุปอภิปรายสภาได้รับทราบ:

ในการอภิปรายของฝ่ายค้านซึ่งขอพลา

ตินครบรองของรัฐบาลเมื่อปลายเดือน

สิงหาคมนี้ ท่านรัฐมนตรี เลียง ไชยบาล รัฐมนตรีช่วยว่าการยุติธรรมได้

สรุปความว่า รัฐบาลเป็นฝ่ายชนะอย่างงดงามที่ได้แก้ไขหาของฝ่ายค้านออกไป

ทุกข้อขักรงความ และนำเสนอกฎที่ไม่ได้ผ่านโดยเสียงข้างน้อยให้

มหาชนทราบซึ่งกฎหมายความว่า: ได้เพิ่มพูนเกียรติยศรัฐบาลให้เด่นสูงขึ้นอีกว่า

สิ่งที่ได้ทำโดยยุติธรรมแล้วนั้น เป็นการถูกต้องทั้งกับท่านเองตลอดรวมทั้งทุกประ

การ ข้างฝ่ายค้านก็ทว่ายังมีข้อสงสัยไว้ทำไม่ไม่เอามาใช้ให้มหาชนฟังเล่า

ซึ่งถือว่า ฝ่ายค้านได้กล่าวได้นำ ๆ ของรัฐบาลออกมา

ให้มหาชนฟังกันอยู่ หลายชกเหมือนกัน ใครเป็นฝ่าย

แพ้ชนะ นักพูดเหมือนมหาชนไม่ได้สนใจถือเป็นอารมณ์นัก

ฟังแต่ว่ารัฐบาลมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง มีความจริงตรงกับ

ข้อหาของฝ่ายค้านหรือไม่ หรือส่วนนี้ขอยกมาว่า

ขอยกเหตุผลของฝ่ายใด ใครเถียงว่ากัน ก็รวมได้ความว่า

ผู้ที่พูดด้วยอารมณ์ โหระทึกและใจึกใจทำ เห็นจะเป็นฝ่าย

รัฐบาลมากกว่าฝ่ายค้าน และนำความที่ตนความรู้จักของ

มหาชนมากว่าแต่ก็มี เช่นเรื่องรัฐบาล คง อภิวงค์

ถูก ๔ รัฐประหารใหญ่มาทั้งบ้านให้ลาออก พล.ท.อ.เผ่า

ศรีธนนาท รัฐมนตรีว่าการมหาดไทยและอธิบดีตำรวจว่า

ไม่เป็นความจริง และถ้าเป็นความจริงก็ผิดกฎหมายท่านถ้อยเสียแล้ว นอก

หากนี้ถ้า รัฐบาลนายควมไม่สมกันเป็นนักปกครองเลย ซึ่งข้อความ

เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในประเด็นของข้ออภิปราย หากแต่ว่าคุณเผ่าเอามาแซกแซว

เพื่อให้เกิดความสงสัยอย่างความถ้อยของผู้อื่นอำนาจแทน เมื่อคุณคงได้

ได้ตอบและอ้างถึงหลักฐานที่ผู้ ๒ ท่านคือ รัฐมนตรี สมัย อุทยานานนท์

และพลโท ก้าน จันทน์วิเวท ส.ส. ๒ ซึ่งกำลังนั่งอยู่ในสภานี้ด้วย พร้อมทั้ง

พลโท หลวงคางสงคราม ผู้บัญชาการให้ทั้งสามนี้ นักจริยโยไม่แทนที่จะช่วย

ปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริงอย่างคุณเผ่าว่าเพราะท่านทั้ง ๓ คนนี้มีความละเอียด

ที่จะช่วยคุณเผ่าให้ผิดคุณ คงว่านั่นเป็นความจริงที่เขารู้กันทั้งเมืองว่า

คณะรัฐประหารส่งนายรัฐสภาคง อภิวงค์เพราะข้อกล่าวหาเรื่องนี้เมื่อเสียเอง

ก็เมื่อความจริงนั้นความจริงไม่พ้น เราจึงไม่ต้องบอกว่า ทำไมคุณเผ่าจึงมาใส่

ความคุณคงว่าโทษหนัก ซึ่งตัวเองถ้อย

เขาหนีไปต่างและหนีไปใครกัน เพราะ

เสียงนั้นดังกว่ากฎหมาย ทั้งที่พระมู

ภาพ อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในสถานามานแล้ว และคุณเผ่าน่าจะเห็น

ด้วยเสียด้วยซ้ำในการพิจารณา เพราะท่านก็เป็นรัฐประหารอาวุโสผู้หนึ่ง

ว่าถึงผู้ถือปณัติอันแล้ว เราต้องกันไว้เมื่อใหม่ ส.ส. จันทน์สุพรรณบุรี

พิริ บุญนาท เจ้ารองแสดงความคิดเห็นว่าการกระทำที่เลือกเป็นของท่านได้คือหรือเกิน มี

ใจคุณพิริได้บ่งชี้ว่าผู้ถูกประหารโดยนี้ให้แก่การพิจารณาเท่านั้น แต่อย่าได้ทำคุณอย่างมาหาก

แก่ราษฎรทั่วไปที่ได้เอาเรื่องเล่าที่พูด ๆ เข้ามาบอกเถียงในสภา และเป็นคนกลั่นแกล้งที่เป็น

โทษ เราพระยาภาณุวงศ์ (พอ) ใช้มีนามอยู่ในว่า ราชรถที่เห็นของท่านได้มีพรรค

คกหลายอย่างเช่นเช่นนั้น อันที่จริงเรื่องพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ผู้หนึ่งนามท่านได้คือ

รัฐบาลนั้น เป็นเรื่องทั้งหมดที่ทราบกันอยู่แล้วแต่ได้พิจารณาโดยที่พรรคและพรรคอื่นต่าง

ให้การรับรองว่ามีอิทธิพลในคณะรัฐบาลที่กล่าวปริมาณและได้เลือกผู้ทรงความดีและมีพระรา

วาทย์เนื่อง ๆ แต่ไม่ไรว่าจะมีเรื่องถึงกับคณะราชบัณฑิตยสถานนั้น เมื่อนานท่านได้

ข่าวลือไปว่า ก็ทั้งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และศาสตราจารย์ป๋วย ภูมิคุ้ม

ปล่อยคุณไว้ปล่อย และเรื่องจริงคงจะต้องตามสืบกันหนึ่ง ซึ่งจะมีรัฐบาลของใหม่โดย

ได้ แต่สำหรับบทใหม่ได้ถูกและยังไม่ได้รัฐบาลใหม่โดยคิด อย่างไรก็ตาม คุณ สุวิชัย พันธุ

ไกรย์ ส.ส. ประเท ๒ อดีต ส.ส. รัฐประหารใหม่และที่ปรึกษาจาก ส.ส. อันเป็นผล

พรรคการเมืองที่กล่าวถึงเขาขึ้นได้ คุณพิริได้ให้จาก ส.ส. อันเป็นผล

เร็ว ที่ไม่ได้คายที่สภาของชาติจะขาดมาจึงได้ไปหนึ่ง ซึ่งมีความ

จริงก็คิดต่อพระมหากษัตริย์ แต่มีความจริงที่คิดได้จึงต้องต้องท่าน

นายกรัฐมนตรีกับคนอื่นอีกสิบหนึ่งเมื่อวัน ส.ส. ว่า การพูดใน

สภาไม่มีความผิดตามรัฐธรรมนูญ.

ส.ส. เชียงใหม่ สุกิจ นิมมานเหมินท์ ได้อภิปราย

ถึงเรื่องตำรวจจับ ๒ คนและของ ๒๕ ปี ทั้ง

พลายอเมวกันนำส่งให้ตำรวจไทยในฝ่ายกรมศุลกากร

ตามกฎหมาย พล.ท.อ. เผ่าชัยแห่ง ๒๐ คน

ตำรวจพระพิฆเนศ เป็นผู้นำและไปกระ

กระแทนหนึ่งสิบหนึ่งที่สยามรัฐเจ้าด้วย ซึ่งหนึ่งสิบ

สยามรัฐด้วย ๖๕ เพราะเขาคิดความผิดออกมาให้หมด

ให้เห็นว่า พระพิฆเนศตำรวจ ๖๕ ให้เป็นพยานไว้กับแล้วจึงกระทำข้อ

เสียงมีโทษลงไปด้วย ส่วนของ ๒๕ ที่นั้นท่านอธิบดีตำรวจไทยไม่ได้ให้ความ

แท้แน่ แม้เป็นข้อเท็จจริงของข้อผิดพลาย สิ่งนี้ตำรวจไทยเป็นของอีก

มีการขอล่าอาชญากรรมศุลกากรเช่นของทั่วไป หากแต่มีความไม่จริง

ขึ้นพลเรือนเข้า จึงระอานขึ้น ประชาชนจึงพากันรู้ถึงอำนาจอำนาจแล้ว

ทางสนามบริหาร จึงไม่ต้องผ่านกรมศุลกากร ซึ่งว่าตามกฎหมายแล้ว ของ

เขามาถึงประเทศไทยจะต้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบเสมอไปนั้นแต่ของ พระ

มหาดไทย ซึ่งของทหารแต่กลับทำผิดตามที่ตามประเพณีก็ต้องขอล่า

ให้กรมศุลกากรทราบ ซึ่งก็สมควรของทหารแต่ทหารจะเอาจากเรือใหญ่

ก็ต้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบด้วย คุณเผ่าจึงบอกกล่าวไว้ว่ากระบวน

ไทยมีมากมายกว่าต้องตั้งทำผิดบ้าง กระบวนของศุลกากรมีคนที่เกี่ยวข้อง

ยังมีคือขึ้น ขึ้นคนสุดท้ายคือลาออก

โดย....."ตราภัย"

ยังมีคือขึ้น ขึ้นคนสุดท้ายคือลาออก
ก็ว่ารัฐบาลนายอมัยออกมาว่า มีคือ
ขึ้นจึงมีกระบวน (อันต่อมา ๔๔)

คนที่ด่าบลันไม่มีใคร

คิดว่า แม่นวลจะมีหัวใจ แม้แต่ตัวแม่นวลเองก็เลิกลังเรื่องน่เสียแล้ว วันและเวลาที่ผ่านมาแม่นวลได้พบว่า ไม่มีผู้ชายคนใดเอาใจใส่หล่อนเลย อาจจะเป็นเพราะว่าเขาเกรงใจท่านผู้หญิงนาคได้ อีกประการหนึ่งหลายๆ ในตำบลลูกเกลี้ยงไปเป็นทหาร แล้วถูกส่งไปรบที่อินโดจีนตายเสียไม่น้อย แต่ใครจะคิดบ้างล่ะว่า แม่นวลจะมีหัวใจไม่ได้ตลอดชีวิต ไม่มีใครกล้าจนกระทั่งรักโฆษณายาขายคนนั้น แล่นเข้ามาถึงหมู่บ้าน

รถยนต์คันใหญ่ เกเรอกระโปงไปด้วยฝุ่นสีแดง หอยตลงที่หน้าตลาดของหมู่บ้าน เสียงเพลงแปลกหูก็ดังแว่วไป เด็กทั้งเล็กทั้งใหญ่หนุ่มสาวผู้เฒ่าผู้แก่ ต่างเกะกั้นมาดูแน่นไปหมด พอเพลงจบชายคนหนึ่งสวมเสื้อขาวยวดยาวมากรุกหน้าเข้าหิมุกออกมาจากในรถ มาขึ้นอยู่บนกระโปงหน้ารถพร้อมกับไมโครโฟน เขาขึ้นกลางเวทีเทออกจะขู๊สั๊กหน้อย อายุอานามอาจจะแก่กว่าแม่นวลสักสิบปี หรืออาจจะอ่อนกว่าแม่นวลสักสิบปีก็ไม่ใครทราบได้ เพราะด่างมันแต่สนใจต่อคำประกาศขายยาของเขา เสียงเครื่องดนตรีในรถแม้จะดัง ก็ไม่สามารถที่จะกลบเสียงจากเครื่องขยายของเขาได้ เขาขายยาชื่อ ทรงพลาณภาพ ทรงพลาณภาพ เป็นยาบำรุงร่างกายให้แข็งแรงสดชื่นอยู่เสมอ เด็กกินได้ผู้ใหญ่กินดี หนุ่มสาวแก่แก่จะกระชุ่มกระชวย กระปรี้กระเปร่าปลดทุกข์บำรุงสุข เชิญทุกคนลองใช้เพียงขวดเดียว ก็จะทราบผลทันที ยาทรงพลาณภาพ มีตราเป็นรูปหนุ่มสาวคู่หนึ่งร่างบางแข็งแรงลั่น ผู้ขายมุ่งกางเกงลึงก็ลึงเบ่งกลั้ว ผู้หญิงอยู่ในชุดอาบน้าแสดงส่วนโค้งส่วนเว้าให้เห็นถนัด รูปผู้ชายเอาไว้ออกให้ผู้หญิง และรูปผู้หญิงเอา

แม่ชาวด

กับ

ดาเซปายบา

พ่อแม่พี่น้องทั้งหลายเห็นหรือยังว่ายาทรงพลาณภาพดีแค่ไหนอย่างไร ช้อเพียงขวดเดียวก็องกลับมาซื้ออีก ยาทรงพลาณภาพเหมาะสำหรับสุขภาพสักรั้วไปก็ยังไม่แ่งงาน

ไว้ต่อให้ผู้ขาย พิมพ์ด้วยกระดาษอย่างดีสีขาวดำ ปิดไว้ทั้งสองด้านของขวดสีเข้วย.

ผู้ประกาศขายยาค่อมามีผู้รู้จักว่าชื่อนายสวาท เขามักจะประกาศว่าๆ ซากๆ ทำทางว่า ใครซื้อไปกินเพียงขวดเดียวเท่านั้นหาไปผยสรรพคุณก็กล่าวเขาขึ้นก็กระดิกเงินให้ ยาทรงพลาณภาพ นอกจากเป็นยาบำรุงค่อมแล่นก็ทั้งหลายที่มีหน้าที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง ยังเป็นยารักษาความเจ็บป่วยต่างๆ ให้ทุเลาได้ด้วย เช่นปวดหัวตัวร้อน ปวดกล้ามเนื้อปวดฟันปวดและปวดอื่น ๆ.

แม่นวลเป็นคนแรกที่สนใจในคำบอกขันนบัตรตามบาทไปให้นายสวาทเพื่อขอช้อยาทรงพลาณภาพกิน และค่อมมากซื้ออีกขวดหนึ่ง.

นายสวาทเธอนั่งอยู่กระโปงหน้ารถยนต์ รวยเงินแล้วส่งให้แก่ภักทหนุ่มอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ช่วยหอยขายมาส่งให้แก่ผู้ซื้ออีกคนหนึ่ง บางครั้งเขาก็ดึงน้ห้อยเท้าป้ากักพุดยงสรรพคุณยาโรยไป ถ้อยคำของเขาอ่อนหวาน สัมผัสถึงเย็นคนเองกินชาวพมูบ้านนั้น เพราะฉะนั้นคนก็ไม่มีการระระไรๆ ทำจึงม่ใครดอยหนี บางคราวเขาถูกพุดอะไรซ้ำๆ พุดตลอดก็เคยบ้างเย็นก็หัวเราะกันเฮฮา บางคราวเขากร้องไห้ถนขายแก่ถูกเขาออกมา ยิ่งเงื่อนเอกละพ้อก็ตกใจเรียวก็เคย.

ตอนเย็นลงผู้คนยิ่งมากขึ้น พวกที่กลายจากไร่ก็มางดู พวกที่กลับจากโรงงานท่าแฉ้งมัน-ท่าบาราล-ท่าบ่าปลา ก็ทยอยมาเมื่อมีผู้ไปช่วยประกาศว่าคงคินจะมีกระดาษหนึ่งตัว นายสวาทดูเหมือนไม่รู้สึกเห็นใจเมื่อการพุดของเขาเลย คนที่รักอ้าปากดังไปดนมๆ กัน เขามีเรื่องร้องแปดเกี่ยวกับยที่เขาขายมาหลายยให้พี่น้องเพื่อนฝูงทลนทั้งหลายฟัง เมื่อหมดคำปรูกกาเขาก็จะ

เรื่องสั้นจบในฉบับ โดย...

แป๊ะ เติตยงต์

ร้องเพลงสากลหรือไม่ว่ามันก็ร้องเพลงว่าทำให้เด็ก ๆ จับคู่กันวิ่งไปตามทุกกัน.

พอได้เวลาใกล้ค่ำก็มืด นายสวาทก็หยุดพัก จักเงงขอแรงพี่น้องหนุ่มๆ ช่วยกันจึงเอาฉาดหนึ่ง ไม่มีใครรังเกียจเขาเลย ชั่วเวลาไม่นานนักของดาหนึ่งก็ถึงกระพริบขึ้นขึ้นที่กระซอกของผู้สัญจรไปมา มีหน้าเข้าเพลงฝรั่งจากนาเสียงก็กระพริบไปทั้งบริเวณค่อมนายสวาท รีให้ลูกมือออกไปหาอาหารวัยประทานที่ตลาดก่อน ตัวเองเส้ารองและเบ็คแผ่นเสียงต่ำเวลา นายกระทั้งลูกมือขึ้นฉาดแล้วนั้นแหละ นายสวาทจึงปลัดควายกินบ้าง ถึงอย่างใดก็ตาม เกิดๆ จำนวนมากก็ไม่ค่อยไปวกรด ลูกมือของนายสวาทเข้าใจสลับเพลง เขาเอาเพลงล้าก็มาคั่นกลาง ระหว่างเพลงไทยก็เพลงฝรั่งควาวนี้ เรย์ก็ดูเหมือนผู้แก่เข้ามาล้อมฟังล้าก็ได้อีก.

เข้เข้ารุ่งขึ้นแม่นวลตรงมาที่รถโฆษณายาของนายสวาทอีก คนกำลังลิกคักเพราะมาจ่ายตลาดเข้า นายสวาทถือเอาโอกาสนี้ เป็นโอกาสทองอีกครั้งหนึ่ง โฆษณายาขายทรงพลาณภาพของเขาต่อไป ดูเขาไม่

รู้จักมือขบ หรือเห็นเหงื่อหยด
ทั้ง ๆ ที่เขาก็นั่งขายหน้าอยู่จน
กระทั่งตีสาม แม่นวลเดินเข้าไป
หาชายสาวที่นอนถือไมโครโฟน
ด้วยผ้าเช็ดหน้าพันคอ ขอบปาก
ส่งกระต๊อชมนักเร้าๆ และบางใบ
ก็ขำขึ้น ให้แก่นวลสาวซึ่งก็มอง
รับยิ้มให้หล่อน

“คุณนี่มาซื้อของกิน” หล่อน
ว่ากับนายสาว “ขอโทษไปเมื่อ
วานนี้ฉันลืมไปแล้วว่าคุณ รู้จักว่า
ขำมาก ทำให้อีกฉันแฉะแฉะอีก
ซึ่งฉันไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลย ฉันเป็น
โรคอ่อนเพลีย หายใจไม่สะดวกก็
ตามฉันไม่เอาไหนเท่าไรเลย”

“ขอบคุนมากครับคุณนาย” นาย
สาวทักตอนนั้นหวาน “ข้าพเจ้า
นวลนี่ขำขึ้นหนึ่ง ที่ผ่านการตรวจ
ตราอย่างละเอียดถี่ถ้วน ของกรมวิชา
ศาสตร์การแพทย์มาแล้ว ผสมกับ
ความที่สามารถทำให้เพื่อนในวง
ของเรารู้สึกถึงความแข็งแรง
และสดชื่น คุณนายช่วยกรุณาบอก
เพื่อนฝูงของท่านว่าด้วย ข้านี้สรรพ
คุณเป็นเลิศจริง ๆ หมายความว่าหน้าก็
เกาะแก่งเขียว หรือซื้อได้ความ
โดยฉันทน์”

“คุณอย่าเรียกฉันคุณนายเลยล่ะ”
“แม่นวลคำนี้ควรเปรียบประปรายกับนาย
สาว “ฉันยังเป็นเด็กอยู่และยังไม่
โตเท่าไร”

นายสาวเขาหลงมีเสน่ห์เหลือ
เกินวิธีนี้ยากจน มองลงมาซึ่งแม่นวล
“อู...สมใจจริง มอญคุณ
ไปก็ ขอโทษนะครับ ข้านี้คุณนวล
ของคุณสดชื่นเหลือเกิน ฟันของ
หลายคู่” สิวภาพสักรักกันก็มาทรง
พลาภาพไปเมื่อคืน สิวพรรณของ
เธอสดชื่นจนมากที่ หลายคนมอง
ไปก็ชื่นมื่น บางคนไม่เคยมองเลย
ก็มามองเอวกัน คำว่ารักกันนวล
นวลหน้าตาไม่เลว แก้มแดงฉ่ำไว้
เขียว แม่นวลไม่กล้าสยดาใครทั้งนั้น
อายมันอยู่

“พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย เห็นหรือ
ยังว่า ขาทรงพลาภาพที่เก๋เพียงไร
ซื้อของก็แล้วเรื่อกองก็มาซื้ออีก
ขอทั้งนี้ ขาทรงพลาภาพเหมาะสำ
หรับสุภาพสตรีทั่วไป ที่ยังไม่แต่ง
งาน”

แม่นวลเขยหน้าชมมอญสาว
อีก หลงหารวยชวกรมาถือไว้แล้ว

“คุณคะ ฉันยังเด็กเกินไปที่จะ
แต่งงานได้ไหมคะ” เสียงของแม่นวล
เหมือนกระซิบกระซาบ เป็นส่วนตัว
“ฉันไม่เคยถามใครเลยล่ะ แต่เห็นคุณ
เป็นเหมือนใจตาม”

“คุณคือสาวพรหมลิขิต” นาย
สาวเขยตอบ ภาพที่รักก็เหมือน
หนึ่งแล้ว “ขาทรงพลาภาพเป็นยา
เหมาะสำหรับสุภาพสตรี ที่ยังไม่
แต่งงาน และกระเรียนสาวชวกรคน
เกือบส่วนประสาททั้งหลาย ให้รีบ
พร้อมที่จะแต่งงานได้ ข้านี้ได้ทำการ
ทดลองมาแล้วสิบแล้ว จนกระทั่ง
ใจแล้ว โปรดเชื่อว่าคุณสมใจจริง
ขาย สำหรับคุณผู้ยังไม่แต่งงาน
หนุ่มหรือประธานเข้าไว้ สิวพรรณ
ใสและพร้อมที่จะแต่งงานได้” เขาก็
หยุดทุกเพื่อผ่อนคลายใจคราวแรก ๆ

เขามองกับแม่นวลที่เหมือนมองคนอื่น ๆ
ความเขยหน้าเป็นเลื้อยเกิน ที่จะต้อง
เพ่งพิศใบหน้าของหล่อน อย่างใกล้ชิด
เขานั่งลงบนกระโปรงรถยนต์ ห้วยเก้
ทั้งสองไว้อย่าง ๆ แม่นวลก็สูงเสมอเข้า
ของเขาเท่านั้น

เขาไม่เคยพิจารณาใครนานเท่า
แม่นวลนั้น เพราะเวลาเขาทำการ
โฆษณาฉันคนกลุ่มนี้มาซื้อ เขาไม่
สามารถที่จะมองเห็นใคร ได้ด้วยทุก
คนเพียงผาญไปเท่านั้น เขารู้ว่าฉัน
มาซื้อเพียงประปรายเท่านั้น เห็น
เป็นเพราะว่าฉันมีความงาม

หญิงสาวใจร้อนขึ้นหน้าอก
เพื่อรับชายเสื้อที่ส่องรังสีออก
นายสาวพอมาถึงหน้า
หล่อนหัวเราะคิก
พลางบอกเลื้อยจากตัว

ภาพประกอบโดยมีชื่อ “แทน”

จดหมาย การเปิด

ฉบับที่ ๔

เรื่องการเมืองที่ไม่รู้จักอึม

ถึงจอมพลแปลกพิบูลสงคราม ทราบ
เรื่องต่างๆที่เราจะได้นำมาให้ท่าน
ทราบในคราวนี้ก็คือเรื่องคอร์รัปชัน
ในวงราชการ ซึ่งจะเป็นเรื่อง
เล็กๆ ไม่ได้ หากเป็นเรื่องขนาด
ใหญ่โตอิโหวทก็ใหญ่ เมื่อร่าง
พ.ร.บ.ปราบคอร์รัปชัน ของ ส.ส.
ไสว สวัสดิสาร แห่งนครศรีธรรม
ราชตกไปจากการประชุมสภา ก่อน
นั้นการเปิดอภิปรายทั่วไปนั้น ท่าน
คงมีกำหนดสนธิสัญญาไปแล้ว ไม่
มีใครมาขัดจังหวะ ต่อไปอีกครั้ง
แต่ครั้งนี้จริง, การที่ได้มีผู้เสนอร่าง
พ.ร.บ.ปราบคอร์รัปชันขึ้นนั้น ถ้าเรา
คิดกันในแง่รัฐประหารแล้ว เราจะ
พบว่าผู้เสนอมีความปรารถนาดีเป็น
อย่างยิ่งต่อความมั่นคง ในเสถียร
ภาพของรัฐบาลเอง เพราะท่านก็ถึง
รูปอยู่เต็มอกแล้วว่า รัฐบาลใดที่
ปราศจากความมั่นคงในเสถียรภาพ
นั้น หาใช้รัฐบาลที่ควรไว้วางใจไม่
เมื่อร่าง พ.ร.บ.ปราบคอร์รัปชัน
ตกไป ในการอภิปรายทั่วไปก็ได้มี
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
การใช้ทรัพย์สินแผ่นดินขึ้นโดยการเสนอ
ของ ส.ส. ฝัน บุญซึก แห่งอุบลราชธานี
ซึ่งตัวท่านเองสนับสนุนของตัวท่าน
เองเช่นนี้ในที่สุดก็ทำให้ฝ่ายค้าน
เข้าร่วมเป็นกรมการเมือง ชุกันภัยนั้น
เรารู้ว่าความขึ้นเช่นนี้เป็นกรณี
ความผิดในกรณีพิพาทอยู่ ขอให้เป็นไป
ความวาทะสิทธิ์ดิถี โดยอย่าทำ

หลักฐานใดๆ หรือหนังสืออันใดเวลาใดต่อไป

มีร่าง พ.ร.บ.อีกฉบับหนึ่งซึ่งสำคัญอย่างยิ่งคือร่าง พ.ร.บ. การไฟฟ้าขึ้น
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการไปแล้วเป็น ประเด็นแรกของการแก้ไข
อภิปรายทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคมนี้เอง แม้ว่าจะได้รับการคัดค้านอย่าง
หนักหน่วงรุนแรงเพียงใดก็ตาม แต่พวกที่มีอิทธิพลของอำนาจรัฐก็สนับสนุนให้สภา
รับหลักการร่าง พ.ร.บ. ulyon ไปนาน

เรารู้ว่าตัวร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้โดยคณะกรรมการพิจารณาแล้วกลายเป็น
เป็นพระราชบัญญัติประกาศใช้ออกมาจริง ๆ แล้ว นักกฎหมายถึงความหมาย
นะพม่าควอควายได้ร่างเขียนเข้ามาแล้วในภาคเหนืออันมีลพบุรี, เชียงใหม่ และ
จังหวัดที่ใกล้เคียงอื่นๆ ราษฎรชาวจังหวัดนั้นๆจะต้องได้รับความเดือดร้อนอย่าง
เล็ดลอดจากกระเด็น เพราะพื้นที่บริเวณจังหวัดที่ตั้งอยู่เหนือเขื่อนขึ้นไป จะกลายเป็น
สภาพเป็นเมืองได้นำไป ราษฎรจะต้องพลัดพวจากที่อยู่ไปตั้งที่ตำบลอื่นซึ่ง
ยังไม่รู้จักพินทุมา และที่สำคัญที่สุดก็คือ การกักเงินเหนียว ๒๒ ล้านคนล่อลวง
หรือเท่ากับ ๒๐๐๐ ล้านบาทเพื่อการขึ้นนั้น จงทำให้มัน (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ไปเสียจนพอแรงแล้วก็เป็นไป

“คุณทำงานอย่างนี้ไม่เหนื่อยบ้าง
หรือ?” แม่นวลเอ่ยถามคาเป็นประ
กายเมื่อสัมผัสจากกันยาสวาท.

“ผมมีความทรงพลาภาพเป็นประ
จำคือ ขาดทรงพลาภาพทำให้ผมทาบ
จากความเห็นของทั้งหลายจนจากกัน
ซึ่งทำให้ผมรู้สึกขี้ใจแรง อยู่ตลอดเวลา
ตามข้อคิดเห็นทางมาขึ้นระยะไกลๆก็
รู้สึกผิดใจได้หมดครับ ผมได้ขำทรงพลา
ภาพนั้นแหละซึ่งทำให้ผมขี้ใจแรงมาประ
คุณ” เขาจึงมองแม่นวลอีกความจริง
พลัดขึ้นแล้วและสวาท กวักกันขี้พริก
ไปเป็นอันมาก ฮาฮุฮุไม่ดังสามสี่
เป็นนั่น พากเขาสนไปพลัดขึ้นแล้ว
เมื่อวานนี้ เขาอาจระสอระสอมพุ่ม ๆ
แถวนี้ว่าพลัดขึ้นเป็นใครเสียแล้ว และ
ทำให้ถึงไม่เก่งงาน แต่ครั้งนี้เมื่อมอง
คุณพุ่ม ๆ ทั้งหลายก็รู้สึกตัวว่าบางคนอ่อน
กว่าพลัดขึ้น บางคนก็หนักกว่าก็ไม่ได้เอา
เสียเลย.

นบสวดกล่อลวงใจไม่มีใครทราบจะประ
กาศคือการจะขอขึ้นที่ต้นนั้นด้วยความจริงคือ
ยึดหลักเพราะไม่มีใครขอขึ้นต่อ ผูกขึ้นที่นั่น
ดูอยู่ที่เด็กกระโดดไป ไม่มีใครมาสนใจ
แต่เมื่อมาขอขึ้นเมื่อมองดูเขาอย่างนอกลู่นอก
สาวให้ไกลมองจะกระโดดขึ้นที่ขึ้นไปนั้นระ
หงษ์พุ่มเดียว.

“คุณไม่ทำอะไรอย่างนั้นละ” พลัด
ใจ”ผู้รู้ขึ้นต้นไปก็พูดขึ้นที่ไม่ว่าจะจนมาพุ่ม
จนมาพุ่มนั้น”

“สุภาพสตรีของข้าคุณ ผมเพิ่งเคยพบ
แม้จะอยู่ประจำบ้านไปอย่างนี้ ก็ไม่มีอะไรจะ
มาบอกความทรงพลาภาพไปได้อีก อึ้งได้คิด
ทรงพลาภาพแล้วแล้ว คุณจะมีสวาทที่สุดในคำ
นั้นดี คุณอาจจะประคองความสาวไปได้อีกเพื่อ
อีกพวกที่กระโดดเข้ามาพบกันเข้า”คุณ”ไหน
ที่กล่าวคุณพุ่มสาวที่อยู่ใต้ต้นปรางค์ ใจ
หรือออกไปไหนๆ ยังได้รับคิดขึ้นเป็นระสอระ
สวาท คุณก็มีสวาทในระสอที่เดียว ขอให้
ผมมีสวาทที่ใจผมพุ่มเดียว ผมเชื่อว่าคุณคงไม่
เสียใจในข้อคิดของผมจริงไหม?”

“อ้อ...อ้อ...คุณ...คุณ...”
“ผมขอสวาทครับ” นบสวดตอบพลัด
“อ้อ คุณสวาทพุ่มสาวหรือจะว่ากัน
สวาท มีผู้เขาหลายคนที่เหมือนกันที่เขามาบอก
อย่างนั้นและกันได้อีกแบบ ๆ แต่ฉันไม่ทำอะไร
คุณขึ้นคนแรกที่ทำได้ขึ้นต้น”

พลัดขึ้นเขาตามกวดพุ่มแล้ว เพื่อขึ้น
เข้าประจักษ์ของเขา แล้วก็จะพลัดขึ้นประคอง
หัวรถเลื่อนแล้วไม่มีทางที่จะติดอีก พลัดขึ้น
อีกว่าผมมีอะไรไปคิดกับคิดกันแล้ว เพราะเขา
ของสาวพุ่มที่ได้ขึ้นอยู่ที่หน้าของพลัดขึ้น แต่
ไปจะคงต้องไปขึ้นหน้าอีก พลัดขึ้นก็ขึ้น
ขึ้นนั้นคือถ้าจะพลัดขึ้นพุ่มนี้ เขาก็ขึ้น

ไม่ได้สวมเสื้อนอกออกมา หล่อนถือธรรมะเมื่อมองสาว ๆ ทั้งไปในตัวลง ที่ไม่ได้ออกมาเพราะเสื้อนอกมันเก๋และใส่แล้วทำให้คนอื่นมองนั้น ก็คนอื่นก็จะมอง แต่หล่อนก็ไม่ได้อะไรจะใส่มาบ้าง "บางทีผู้ชายชอบมองที่อกของหล่อนตรงๆก็เคยมีมันไป."

"เรื่องความสวยของคุณ" นายสาวทักกล่าวต่อไป "เป็นความจริงแท้ คุณเป็นผู้หญิงสาวที่สวยที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมา คุณคิดสิ ผมเดินทางมาตลาดจังหวัดก็เห็นคนเดินมาเห็นถึงได้ไปตระเวนทักคนก็ยังไม่พบหญิงสาวคนไหนสวยเท่าคุณเลย ยิ่งคุณโก้มมาทางตลาดมาผมก็เลยแล้ว เช้าวันนั้นคุณสวยราวกับเทพธิดาทีเดียว."

"แหมคุณพูด ทำให้ผมรู้สึกเป็นเกียรติออกมาสิ" แล้วก็ใช้คำเยินยอของคุณด้วย

นายสาวก็ไม่พูดอย่างนี้กับหล่อนแล้วหันไปทางในรถ ลังมือลงไปหยิบยาทางตลาดมาออกมายกหนึ่ง ใช้ฟันเขี่ยๆออกแล้วส่งให้หญิงสาว.

"คุณลองชามันดูบ้าง ยาพิเศษวิงๆกลืนเป็นพิษนะ" คิมแล้วทำให้คุณสับสนจนกว่านี้"

หญิงสาวรับชวยยาสี่เขียวเอาไว้ พลิกดูรูปลอกแล้ว และหญิงในชุดอาบนยา.

"เมื่อคืนผมเห็นคุณไปแล้วหนึ่งชวงก่อนเข้านอน มันทำให้ผมรู้สึกแสบๆซบซอบๆ ผมไม่ได้อยากของคุณหรอกนะรู้สึกเช่นนี้จริง ๆ" หล่อนไม่ตอบก็เลยต้องดูคุณนานจนร้องเองเพลงคนเก็บขี้" หล่อนหัวเราะเห็นพื้นขาววาวเรียบนายสาวมองอย่างขำขัน.

"พลัดก็ดูสิ สักครั้ง เมื่อหัวถึงผมเองก็หลับเป็นคาบๆก็เลยล่ะ" หล่อนมองหน้านายสาวทักๆ "เข้าชั้นแถวว่าคุณจะรักกับไปเสียก่อน จึงต้องรับมาซื้อเผื่อไว้"

"คุณค้มขาน" ทำให้รู้สึกสับสนจนวิ่งๆแล้ว..."

"โอ... ยารักษาโรคโค โคมเฉพาะค่ะ" (อ่านต่อหน้า ๓๕)

เรื่องตลก-ตลกการเมือง สัปดาข์เว็บสัปดาข์

ขบ "กาบดลขง"

เขาทอดคั้วเหยียดอยู่ กับเกอหนึ่ง หางบนหันมองเพดานห้อง ปากก็พ่นคว้นบ่หวักรุ่นอย่างเพเลดเพลิน แต่กระนั้นเขาก็มองเห็นว่า หล่อนเดินเข้ามาในห้อง และกำลังตรงไปนั่งหน้ากระจากที่โต๊ะเครื่องแป้ง.

"นั่งทำนั้นไม่เมื่อยคอแฮหรือคะ" หล่อนหันมามอง.

"นั่งอย่างนี้หันม่ายเมื่อยต่างหาก" เขาตอบโดยไม่เปลี่ยนอิริยาบถ หล่อนยกไหล่แล้วคางคางคางหนึ่ง แต่เขาลองขำเลื่องดูการเคลื่อนไหว อันคตองแล้วล่องของหล่อนอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่การแต่งหน้า แปรงผม ทำทางที่ห้อยจับแคะแถมทุกอย่างดูรวดเร็วจ้องไว่น่าดู เขาหลบมอมจนเพเลิน โดยหล่อนมิได้สนใจกับเขา จนดูเหมือนว่าหล่อนลืมเสียแล้ว ว่ามิเขาอยู่ในห้องนั้นด้วย.

ในที่สุด เขาก็ขยับตัวขึ้นนั่งในเก้าอี้กัก อย่างพยายามให้เสียงเขี่ยขี้ตักแล้วเขี่ยเรียก.

"โกลน" หล่อนหันขวับมามันก็อย่างว่องไว คามเคมและขานรับว่า "คะ...สัณญา"

เขาขมวดคั้วอย่างไม่มีพอเื่อ เมื่อไคยนั้นหล่อนขานรับด้วยอิริยาบถเรียกชื่อของเขาย่าง.

"นั่นเธอกำลังแต่งตัวอะไรไปไหน"

เขาถาม.

"ไปไหนคะ" หล่อนตอบ.

"แล้วเมื่อคืนล่ะ เธอไปไหนมา"

เขาถามอีก.

สถาในบ้าน.

"ไปงานลัถาค่ะ" หล่อนตอบแล้วหันกลับเข้าหากระจาก. "โอออออกระและลัถาค่ะก็พอจะพอนั้น" เขาเปรย. "ฮือว!" หล่อนทำเสียงสูง "ก็ฉันชอบนะคะ เคยออกคุณไว้แล้วทั้งนี้แต่เราแต่งงานกันใหม่ ๆ จำไม่ได้หรือคะ" "เอไปยกใคร" เขาชักใช้หัวค้อมไปโดยไม่ตอบว่าทำไคหรือไม. "ไปยกย่ะเวคคะ" หล่อนสรว์จากกระจากแต่ลุดกินน้ำเย็นอยู่ข้างๆเขา "ไปยกย่ะเวค" เขาทวน "ฮือ! คุณคงของอะไรไม่เข้าอันเลยนะเคยย่ะเวค เคยยัพิต เคยยัพิต. ทำให้นพวงนั้นเลยคือโอกาสวงเมียนั้นสนุกไปเลย"

หล่อนยกไหล่ด้วยความเคยชินก่อนที่จะตอบ "ช่วยไม่ได้ค่ะ ในเมื่อคุณไม่เคว้งที่จะพาไปสักครั้งเดียว"

"ก็เหมือนไม่ว่ากันไปก็เหอ ทำไมเธอไม่คงเสียล่ะ" เขาย้อน.

"บอกแล้วว่าฉันชอบ" เสียงของหล่อนขยับวาวเรียบ "และเราก็เคยได้พูดตกลงเป็นกับเขาใจกันแล้ว"

เขาหันมามหาหล่อนตรงหน้า "ที่จริงวัยของเธอก็ไม่ใช่เด็กสาวแล้ว ควรจะยุติโอกาสสนุกสนานแบบนี้เสียก็ เธอรู้บ้างไหมว่า การสนุกสนานอย่างนั้นมันเปลืองหลายอย่าง"

(อ่านต่อหน้า ๔๑)

กร.เอส. วิกากาวิชมัน

รองประธานาธิบดีอินเดีย.

ในการแสดงบทบาทเพื่อสันติภาพต่อสายตาโลกนั้น อินเดียเป็นประเทศหนึ่ง ซึ่งได้รับความเชื่อถืออย่างกว้างขวาง ได้ดำรงแบบฉบับอันดีเช่นนี้ตลอดมา ทั้งในกลุ่มประเทศค่ายเสรีประชาธิปไตย และทั้งในกลุ่มประเทศค่ายคอมมิวนิสต์.

นอกเหนือไปจากการเชื่อมสัมพันธ์

ไมตรีกับนานาประเทศ ด้วยการแลกเปลี่ยนทูตซึ่งกันและกันแล้ว แผนกระชับ "ความเข้าใจในกันฉันท์มิตร" ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งอินเดียนำมาใช้อย่างไพศาล ด้วยการจัดคณะทูตชุดพิเศษต่าง ๆ เดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศเพื่อนบ้านทั้งโลกตะวันออกและโลกตะวันตก.

คณะทูตพิเศษชุดล่าสุดในขบวนของอินเดีย อันจะเดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศต่าง ๆ ในอินโดจีน และประเทศจีน ตามคำเชิญของรัฐบาลประเทศ ๆ นั้น ก็ได้แก่คณะทูตพิเศษชุดที่มีรองประธานาธิบดี กร. เอส. วิกากาวิชมัน เป็นหัวหน้า ซึ่งได้เดินทางมาถึงกรุงเวทนามือวันที่ ๘ กันยายน ค.ศ. ๑๙๕๕ และออกเดินทางต่อไปยังกรุงพnomเปญ ในวันรุ่งขึ้น.

วิคกาวิชมัน เกิดเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ค.ศ. ๑๙๑๔ ในนครลุดไฮท์แห่งรัฐคัลกัตตา ซึ่งเป็น ๓ รัฐหนึ่งใน อาณาเขตของอินเดีย กล่าวโดยฐานะและชาติกำเนิด เขาเกิดในครอบครัวชาวฮินดูชนชั้นสูง นับแต่เยาว์วัยเขาเคยอยู่ใต้อาณัติของ รัชดา กริรมัน ได้ใช้เวลาทั้งหมดที่ศูนย์ชุมนุมชนชาวฮินดูที่กรุงลุดไฮท์ที่ราบนี้ ดังนั้น เขาได้รับการศึกษา ในสำนักและมหาวิทยาลัยศาสนาหรือเทรนอร์ ตลอดจนที่ลุดไฮท์เป็นต้น.

ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๓๖ ถึง ๑๙๔๐ วิคกาวิชมัน ได้ทำหน้าที่รองอธิบดีประจำ ๓ มหาวิทยาลัยที่นครวา เปรตพิตนซ์ หลังจากนั้นจึงได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ประจำวิชา ประจำมหาวิทยาลัยอินชอร์ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๑ ถึง ๑๙๔๓ ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ประจำวิชา ประจำมหาวิทยาลัยกัลกัตตา ต่อมา, ที่ได้รับเลือกเข้าเป็นกรรมการท่านหนึ่ง ในคณะกรรมการจัดการ

แห่งสันนิบาตชาติ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๑ ซึ่งเป็นเดือนที่เขารับตำแหน่งรองอธิบดี ของมหาวิทยาลัยอินชอร์.

เกิดติดอันยิ่งใหญ่กลุณนี้ ครั้งหนึ่งซึ่งชีวิต ที่วิคกาวิชมัน ได้รับก็คือเมื่อสหราชอาณาจักร แรกตั้งเป็นสมาชิกสหประชาชาติยังอังกฤษ ก่อนหน้า ปี ค.ศ. ๑๙๔๐ เล็กน้อย.

อย่างไรก็ดี, กล่าวโดยความเป็นจริงแล้ว ผลงานอันยิ่งใหญ่ ซึ่งยังชื่อเสียงวิคกาวิชมัน ให้เป็นที่รู้จักกันกว้างขวางทั่วโลกนั้น เป็นผลงานที่เขียนออกมา การเผยแพร่วิทยากรด้านปรัชญาไทยของ หนังสือเกี่ยวกับพรรคชนทางปรัชญา ซึ่งเขาเขียนออกมาปรากฏแก่สายตาโลกภายใต้ความนิยมทั่วไปนี้ มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเล่ม อาทิเช่น "ปรัชญาของรวามินทรา นาท ทากอร์", "ปรัชญาของรวามินทรา ศาสนากร", "ปรัชญาของอินเกีย", "อุกมัทกันแห่งชีวิต", "ศาสนาตะวันออก และความคิดอันกรวมกัน", "อินเกียและจีน", "ปรัชญาและศาสนา", "บาการีกิต", "ตะวันออกและตะวันตก - จักรกติกานิ่ง บางประการ" เป็นต้น.

วิคกาวิชมันได้รับปริญญาดกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัย ปลายแห่งในต่างประเทศเช่น ออสเตรเลีย, เคมเบรจ, ลอนดอน, โกลเดิน, ไชวาร์ก, แมคกิล, โรม, ยูไนต์ แอร์เรส, ซิดนีย์ และจากมหาวิทยาลัยในอินเดีย อีกไม่น้อย.

(อ่านต่อหน้า ๓๓)

๖.

มูลโซลมีกับรัฐประหารฟัสซิสต์ (ต่อ)

บรรณานุกรมเวลานั้นหนักอึ้งถึงเครียด มนกระตุ่นกรรมกรให้ลูกขึ้นคว่ำอาวุธเข้าต่อสู้กับพวกฟัสซิสต์. แต่การแสนรู้ของพวกหัวหน้อยการสหบาลคนงานที่เพียรหาหนทางหลายเข้าใจว่าพวกตนเป็นฝ่ายตกเป็นเหยื่อการกดขี่ของพวกฟัสซิสต์นั้น มันเป็นมาช้านานแล้วในสมัยนั้น นานนับสิบพอ ๆ กับการที่พวกฟัสซิสต์บางคนเสแสร้งแสดงตน เป็นผู้ไม่ยอมรับการใช้กำลังประหัตประหารนั้นเที่ยว. อย่างไรก็ตามความหมายอันหลังหลอก ของพวกหัวหน้อยการสหบาลคนงานดังกล่าว ก็หาอาจบังเกิดขึ้นให้มีการสังหารพวกฟัสซิสต์ไม่ได้. คำพูดอ้างของพวกฟัสซิสต์ที่ว่าพวกตนไม่เคยได้รับความเสียหายร้ายแรงใด ๆ นั้น เป็นถ้อยคำที่เชื่อถือไม่ได้. บางครั้งย่านที่เขาน คับลงทั้งตำบลหรือเมืองทั้งเมือง ได้ลุกฮือขึ้นขับอาวุธเข้าเข่นฆ่าพวกฟัสซิสต์อย่างปราศจากความปรารถ. การนัดหยุดงานครั้งใหญ่ของบรรดากรรมกรเป็นเสมือนสัญญาณที่เตือนราษฎรให้ลุกขึ้นต่อสู้กับพวกฟัสซิสต์. พวกฟัสซิสต์ได้ถูกโจมตีถึงในบ้าน. มีการตั้งเครื่องกีดขวางชนคนถนคนหนทาง. เหล่ากรรมกรและชาวนามเป็นเล็กละแฉกถูกเบียดเบียนเป็นอาชญา. ได้ซื้ออันเข้ายึดหมู่บ้าน เมื่อซื้อได้แล้วก็ยกขบวนกันไปยังเมืองที่พวกฟัสซิสต์ยึดครองอยู่. ทำการขับไล่พวกฟัสซิสต์กระเจิดกระเจิงไป. ในบางแห่งถึงขั้นไล่ล่าเร็ว แต่บางแห่งก็ไม่ได้เร็ว เพราะพวกฟัสซิสต์มีกำลังเหนือกว่า. การสังหารที่เมืองซารานา เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าพวกกรรมกรหาได้เป็นคนหนึ่งให้หลังหลอกเช่นพวกหัวหน้อยของเขามิใช่. ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๒๑ นั้น พวกกรรมกรในเมืองซารานาได้ยึดกันเข้าสังหารพวกฟัสซิสต์คาบคัทที่สิบคน แม้พวกฟัสซิสต์ที่บาดเจ็บบรรดากรรมกรอยู่ พวกกรรมกรก็มีดีละแฉก ได้สังหารเสียทั้ง ๆ ที่นอนอยู่ในเปลตามโกดังหัวหน้อยโรงพวกตนเอง. พวกฟัสซิสต์อีกกลุ่มหนึ่งรวบรวม ร้อยคนได้พากันฝ่าหน้ำไปทางโรงโดยมีส่วหนึ่งหนึ่งไล่กวาดคิดขู่ไป. สตรีที่กักกันเหล่านั้นเพียงเคียวขวานและสามง่ามเป็นอาวุธ. ดู ๆ ก็แทบไม่น่าเชื่อว่าพวกฟัสซิสต์จะพากันวิ่งหนีส่วอย่างหัวซุกหัวซ่อนเช่นนั้น แต่มันก็เป็นความจริง. บันทึกเหตุการณ์ศึกกลางเมืองในอิตาลีระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๒๐ กับ ๑๙๒๑ นั้นบันทึกเรื่องราวการเตรียมการรัฐประหารฟัสซิสต์ เป็นบันทึกที่เต็มไปด้วยเหตุการณ์เผด็จการรุนแรงทางอนัน.

เมื่อการนัดหยุดงานของกรรมกรและการลุกฮือของกรรมกร และชาวนายารักถูกปราบและกวาดล้างออกไปเป็นลำดับ ๆ จนทำให้ความพ่ายแพ้กลายเป็นอัมพาตไป พวกฟัสซิสต์ก็สันนิษฐานว่าเขาระบือระบือระบือความพ่ายแพ้และการลุกฮือขึ้นโดยเฉียดจาก. ดังนั้นพวกเขาก็หันไปใช้ยุทธวิธีใหม่กล่าวคือยกกำลังเข้ายึดครองแว่นแคว้นที่มีการขึ้นกบฏและทะเลาะวิวาทกันส่วแคว้น. วันแล้ววันเล่าการรวมพลพรรคฟัสซิสต์ความรุนแรงก็ทวีความไวความแฉก

โตบิน.. จิบตา จิบตาเสรี

เบตเตด

วิธีบริหาร

การรวมพล. ชายฉกรรจ์ถืออาวุธมี
รูปหนึ่ง บางครั้งถือธงหมืนให้ตกลง
ไหลไปอยู่เบื้อง ค่ายลหรือหมืนแล้ว
ก็มีรถบรรทุกมารับเอาตัวไป จากจ
หัวหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง. ในช่ว
เวลาไม่กี่ชั่วโมง แคว้นทางแคว้นที่ถูก
พวกฟาสซิสต์ยึดครองก็ตกอยู่ในภาวะที่
มีการใช้กฎอัยการศึก. สิ่งใดที่เป็นของ
องค์การสังคมนิยม หรือองค์การคอม
มิวนิสต์ เช่นสำนักงาน สหชา
คณงาน สถานศึกษาชุมนุมกรรมกร หนังสือพิมพ์ ที่ทำการสหกรณ์และสโมสร
เหล่านี้ล้วนตกพวกฟาสซิสต์จับกุม และ
ยึดค่าย หรือไม่ก็ทำลายเสียสิ้น. พวก
พวกคอมมิวนิสต์ก็หนีกันไปหมด. พวก
หรือไม่ก็ถูกกวาดต้อนไปอยู่ในค่าย. พวก
ฟาสซิสต์ก็กวาดต้อนของสิ่งใดที่พวกพวกคน
งานและคอมมิวนิสต์ถืออย่างจำมืออยู่สอง
—สามวัน ในอาณาบริเวณหลายร้อย
ตารางกิโลเมตร. ยุทธวิธีที่กล่าวนี้
พวกฟาสซิสต์ได้เอามาออกใช้อย่างมี
ระเบียบวิธีการ และยังทั้งขยายการใช้
ออกไปอย่างไพศาล. ดังนั้น พอถึง
ปลาย ค.ศ. ๑๙๔๐ ยุทธวิธีนี้ก็ได้ทำให้
องค์การทางการเมือง และองค์การส
หชาของชนกรรมกรมาซิฟ ต่างก็ปลงกระ
เปลี่ยนไปหมดทุกอัน. ภัยแห่งการปฏิวัติคอม
มิวนิสต์ก็ดับพร่าลงไปครึ่งหนึ่ง. พวก
กฎหมายก็เข้มงวดขึ้น เมื่อพวกฟาสซิสต์
นำรายพวกคอมมิวนิสต์มาลงไม้ลงมือ ทั้ง

นี้แล้ว ภาระกิจของเขาคงเร่งเร้าขึ้น
และเขาก็ควรจะต้องไปนอนบ้านไว้แล้ว.
แต่ก็ไหนได้ ไม่ช้าพวกกฎหมายฟาสซิสต์
ตระหนักว่า ชัยชนะของพวกฟาสซิสต์
คือบรรดาคนงาน มันไม่เพียงแต่ทำให้
องค์การของชนกรรมกรมาซิฟ สิ้นฤทธิ์ไป
เท่านั้น แม้รัฐเองก็พลอยฉุนเฉียวไป
ด้วย.

ยุทธวิธีที่มุสโสลินีหยิบยกขึ้นใช้ใน
การทำรัฐประหารเพื่อรวบอำนาจการปกครอง
เข้าไว้ไม่มากนัก เป็นยุทธวิธีซึ่ง
บุคคลทั่วไปในระบอบประชาธิปไตย
เป็นอันขาด. ผู้ที่อาศัยความยุติธรรม
นั้นได้จะต้องเป็นประชาธิปไตย ที่นิยมความ
รุนแรง. ก็แหละมุสโสลินีนั้นเป็นผู้ที่เคย
ได้รับการยอมรับโดยมุสโสลินีนั้นมา
จำนวนคงเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว. ในการ
รัฐประหารฟาสซิสต์นั้น เลื่อนและตรึง
สก็่งจึงพิจารณาตามความเคลื่อนไหว อยู่
ทุกๆ ระยะต่างออกประกาศในความ
มุ่งงามของพวกคอมมิวนิสต์ที่ดำเนินโดย
มิได้. คนทั้งของไม่สามารที่จะเข้าใจได้เลย
ว่า ด้วยเหตุผลใดพวกคอมมิวนิสต์ที่
ดำเนินจึงไม่ช่วยโดยการ กระทำรัฐประ
หารจึงอำนาจในแผ่นดินเสียก่อนพวกฟาส
ซิสต์ เพราะการกระทำเวลานั้นนั้นเอื้อ
อำนวยให้พวกคอมมิวนิสต์ เป็นอย่างยิ่ง.
ระหว่างการนัดหยุดงานครั้งใหญ่ ของ
พวกกรรมกร ใน ค.ศ. ๑๙๑๙ กับ
ค.ศ. ๑๙๒๐ และ (อ่านต่อหน้า ๕๑)

มุสโสลินี ไม่เคยถูกหมิ่นหมิ่นบาทของชนกรรมกรมาซิฟในเกมปฏิวัติ
ฉะฉานนี้, เขาจึงวางแผนรัฐประหารอย่างรัดกุม หากได้คิดจะทำอย่างลงเดชเหมือนบุคคลบางคนไม่

**ជួយជាង ១១
វិទ្យាសាលា**

เมื่อต้นสัปดาห์นั้น ข้าพเจ้าได้

ออกจากกรุงลอนดอน ไปนครปารีสซึ่งมีก
เล็จากประเทศต่างๆ เดินทางอยู่ชั่วกัวสามเดือนใน
เมืองนั้น แต่จะไปให้ถึงท้ายขบวนของบรรดา
เสือ จะคิดเส้นทางคือไปอัครวราชวังโมง จะไปโดย
รถไฟหรือรถประจำทางก็ได้ มีชาวชุมชนของลูกเสือ
๓๕,๐๐๐ คนจาก ๘๔ ประเทศนั้น เป็นวามใหญ่ อยู่
ที่อำเภอซัคเคิน โคสท์ฟีลด์ ซึ่งตอนนั้นจะเรียกได้ว่า
มีสภาพเป็นเมืองลูกเสือไปแล้ว ชาวบ้านนั้นคลาไคล
กักกันตั้งบ้านช่องของตน ประสงค์ทั่วพิศพระบรม
ราชชนนีพระราชปิ่นมณี และ ดยุก แด่ เอดินเบอ
โรห์ เชิญข้อความคึกฉิ่งไว้หน้าบ้านว่า "ขอด้วยพระ
นามของพระเจ้าข้า"

ลูกเสือของโลก” แล้วถ้าพรบวามันที่จะเข้าไปชมงานนั้น ก็จะต้องเสียค่าผ่านประตู ซึ่งก็มีผู้เข้าชมกันมาก เพราะเหมือนกันก็ได้เที่ยวรอบโลก เพราะลูกเสือเหมือนกัน ที่มาจากทุกมุมโลก คดแต่งประดับประดาประตูที่จะเข้าดู ค่ายพักแรมของคนอย่างสวยงามน่าสนใจ บ้างก็แต่งไปโน้มน้าวกัน บ้างก็เป็นส่งของขวัญ มาให้เข้าไปชมทันทาคด้วย. ชาวบ้านบางคนที่ไปดู โดยอยากรู้ว่าเขาสูงหากินกันอย่างไร นอนกันอย่างไร และเมื่อเห็นลูกเสือกำลังทำที่พักนั้น คิมบ้างยกแพ้นั้น ร้องเพลงพื้นเมืองกัน เฮฮาทีละคนๆไปด้วย ทำให้ออกกั้มไปเป็นเด็กอีก. โดยเฉพาะทางหัวตะกั่วลูกเสือไปพักกันอยู่นั้น ตอนเย็นๆมีละครกรอกกันด้วย. ส่งเข้าไปชมเห็น ก็มาขึ้นคักันด้วยชาวสวนใจ.

▲ คำรพหาตัวนาเชเบร์บิจ์ ไปโรงพักตาม
ระเบียบมีตะร่ำกว่าถูกว่า ปร้า หนึ่งปอนต์

▲ ลอร์ด ออลทริงอัม อายุ ๓๓ ปี ถูกตบหน้า เพราะเหตุไปเขียนวิพากษ์
คำหิ่นสมเด็จพระราชินี พอเสร็จจากการให้สัมภาษณ์ ที่.ว. พอเดิน
ออกมาจะกลับ บ้านก็ถูกนายพิลิป เบอร์บิตซ์ อายุ ๖๕ ปี ตบหน้าส่งสอน

เพลง โดยวิทยากรมณฑลการร้องเพลง
และกีฬา. คือเริ่มต้นด้วยการร้องเพลง
ไทย. แล้วสลับด้วยมวยไทย. จึงปรากฏ
ว่าผู้ดูสนใจมาก. ต่อจากนั้นเป็นการ
เดี่ยวขลุ่ย แสดงเป็นแบบ. แล้วสลับ
รายการด้วยการรำวง. โดยขอให้ผู้
ร่วมด้นบ่อตามจังหวะไปด้วย ทำให้
คลึกคลั่นขึ้นมา.

ที่ถ่ายพ้ององค์พระ ถูกเสื่อใบ
ที่เล็ก ๆ วางรองอยู่เข้ามาหลายตัว
เสมอ. บางทีก็ถูกเสื่อจากคัมพิน
มาเยี่ยม เช่นถูกเสื่อป่าสีดาน ถูก
เสื่อจอมวัน และถูกขึ้นเขาคัน. โดย
เฉพาะถูกเสื่อขุนน้ำ ถูกขึ้นไปคุน
มาถองตองน้ำ เขามาเล่นสนุกอีก
ข้างอย่างนั้นว่าแต่ละคนก็มีไม้เท้า
แล้วเลกกันน้ำอย่างซอให้ปรากฏ
พระโขนงยังดื่มด่ำที่เขาลอดจิมรพ
ถูกน้ำ ไถคว่ำมาทางน้ำ ขุดกรวยเสื่อ
ซอ ลูกสกลส่งน้ำไปถองคน ให้ไป
ที่เขยมนมกรองซออีก เป็นการใหญ่
ยวดยาวที่ปราสาทนคตมีด้วย. ส่วน
ถูกเสื่อจอมวัน มาวัดตองจากเรือ
ไปหนึ่งท่งขึ้นไป นันทกรตมาขอ
ผละกรร ว้างละง (อ่านบทหน้า๓๐)

[illegible]

จาก

...อุตสาหกรรม

ถึง

...เขตร เขม: โยชิ

อันเนื่องจาก

บาบิโลนโบราณ
บิชอปโยชิ

เรียน คุณเนตร เขม: โยชิ

ผมขอประทานโทษที่ต้องรบกวนคุณ เกี่ยวกับข้อเขียนเรื่องงานใต้ดินของคุณที่ตีพิมพ์ในไทป์ด้า ฉบับที่ ๔๓ ฉบับที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๐ อันนับว่าเป็นบทส่งท้ายของเรื่อง ซึ่งคุณได้สรุปข้อคิดเห็นเป็นทางสันนิษฐานส่วนตัว ที่คุณว่าจะจะมีถึงถูกและผิดได้เท่าๆกัน โดยจะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนั้น

โดยที่เรื่องนี้ได้จบลงแล้ว และเป็นการบังเอิญที่การจบมาระทบกับความรู้สึกของผมเข้า จึงต้องขอทำความเข้าใจ อย่างน้อยที่สุดย่อมจะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ใหญ่ซึ่งเหตุการณ์ตามข้อสันนิษฐานของคุณได้คาดพิงไปถึง อย่างไรก็ดีผมขอโครมแซบด้วยความจริงใจ ที่คุณได้ใช้ความพยายามกับเหตุการณ์ของงานเสรีไทยมาเขียนไว้ด้วยความรักแถมและกว้างขวาง ทำให้บางคนหันมามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนี้ โดยปรกติแล้ว ไม่รู้ข้อเท็จจริงในเหตุการณ์ ได้รู้เรื่องราวของเหตุการณ์ต่างๆ จากหนังสือที่เขียน ทั้งในด้านเหตุการณ์และส่วนตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนในเรื่องที่ผมขอโอกาสทำความเข้าใจนั้น คือในข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับหลวงประดิษฐไพเราะ "ในสายตาสองสามัญชนนั้น นายปรีดี พนมยงค์ ได้ดำเนินงานทางการเมืองผิดพลาดอย่างมากไม่สมควรควบคุมพวกพ้องและลูกศิษย์ โดดเดี่ยวคนที้อยู่โดดเดี่ยวความชั่วร้ายบนกลอุบายของประชาชน เฉพาะอย่างยิ่งในการส่งตัวออกนอกประเทศซึ่งขนาดที่รัฐบาลต้องใช้บังคับส่วนชั่ว"

นายปรีดี พนมยงค์ ▲
รัฐมนตรีอาวุโสและหัวหน้าใหญ่เสรีไทย

ความเรียงของคุณก็หาไ้ประโยชน์ของผู้อ่านคุณกล่าวถึงไม่มี และผมเองไม่มีพยานหลักฐานของเรื่องการส่งตัวไปนอกประเทศตามข้อสันนิษฐาน แต่เหตุที่ผมต้องมีข้อสันนิษฐานไว้อย่างกว้างขวางในกรณีเรื่องชั่วของบุคคลนั้น จึงทำให้เขาไปได้อาจเป็นผม ทั้งๆที่ผมไม่ทราบฐานะของตัวเองว่าถูกใครว่าเข้าเป็นผู้อยู่ใต้ดิน หลวงประดิษฐ์ไพเราะหรือไม่ เพราะไม่เคยพบเข้าไปรับใช้เป็นส่วนตัว นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งเช่นเดียวกับข้าราชการอื่นๆ ทุกท่านและเหตุการณ์ในครั้งนั้นก็เป็นสมัยรัฐบาลของหลวงจักรวาล ใน

ชีวิตทั้งส่วนตัว และราชการของผม ผมพยายามที่สุด ที่จะไม่ก่อให้เกิดความทุกข์ใจและขบถกรรมใดๆ ทั้งแก่เพื่อนฝูงหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในหน้าที่จึงเป็นสิ่งที่แสดงใจมาก หากผมจะต้องรับภาระที่ ไม่เป็นที่ยอมรับเสียหลายอย่างๆ หรือถ้าหากคนหนึ่งๆ ต้องตกอยู่ในความเข้าใจผิดอันไม่สมควรต่อประชาชน

เรื่องชั่วของหลวงนั้น ก็เหมือนคุณเนตรจะได้เคยเขียนปรากฏอยู่ในเรื่องงานใต้ดินเหมือนกันว่า ประเทศเราต้องส่งตัวให้เขามาในสัญญา สมบูรณ์แบบ ก่อนเหตุการณ์เรื่องชั่วเกิดจากแผนกนั้นก็ตกอยู่ในระยะนี้ ซึ่งผมขอแยกข้อความเข้าใจมาเป็นสองระยะระยะแรกก่อนเมื่อใกล้ประจักษ์ทั่วไป เสีย

ไม่ผิดเรื่องชั่วของหลวงและอื่นๆ ซึ่งอยู่ในกระแสการเมือง ก็ถูกจับอยู่แล้ว จนหลวงจักรวาล ยอมให้เขากลับไปปฏิบัติกิจวัตรตามปกติ ซึ่งคุณเนตรคงจะจำได้ เรื่องชั่วของหลวงเป็นเรื่องหนึ่งที่ได้มาจากฟลอคอย่างชุกชวา และกล่าวกันผมยังไม่ค่อยเข้าใจนักได้ การข่มขู่ไปขึ้นท้าวความจากแผนกภาคใต้ก่อนนั้น ก็เหมือนทางการยังไม่ได้ขึ้นเอง อนุญาตให้คนชั้นผู้แทนและองค์การผู้นำไปทำหน้าที่ปฏิบัติระยะนั้นผมไม่ทราบรายละเอียดระยะที่สองภายหลังการเปิดอภิปรายเสรีชนไปแล้ว ต่อมาทางการทำการข่มขู่เอง โดยไม่ยอมให้องค์การทำการข่มขู่ไปภาคใต้ ผู้ทำการข่มขู่ในระยะนี้ มีหัวหน้าราชการเกี่ยวข้องอยู่

หลายแห่ง เช่นข้าหลวงรถไฟ รถไฟชนเอง ข้าหลวงรถไฟทาง ใต้หูกิจตนเอง และจะมีหน่วยงานอีกมากมายที่ไม่ค่อยได้ ส่วนใหญ่เป็นของกรมประชาสัมพันธ์ และของนายเตียง ศิริขันธ์ ซึ่งระหว่างนั้นทางรัฐบาลต้องนายเตียง ศิริขันธ์ ไปควบคุมการก่อกบฏได้ ประจวบกับเวลานั้น สักวันภาคใต้ได้เริ่มหัวคิ้วในทางไม่เรียบร้อยขึ้นขึ้น นับแต่ครั้งสงครามเป็นต้นมา แต่ข่าวเรื่องชั่วของหลวงยังมีเป็นต้นหลังพิภพชั่วร้ายนักยิ่งเรื่องๆ เพราะรากชาวก่อนออก สูงกว่าไปประเทศหลายเท่าตัว จึงว่าสภาพการเป็นเศรษฐกิจมหาเศรษฐิกในต่างประเทศๆ ถ้าสงสัยว่าจะมีใครนำออกไปได้ ผมได้ย้ายไปภาคใต้ในระยะนี้ แต่งงานเรื่องชั่ว

ยังคงขอให้คนเก่าไปตามเดิม เพราะ
ผมจะเข้าไปจับงาน เรื่องกรณีจังหวัด
ก่อน ต่อมาประมาณ ๓ เดือนผมจึงได้รับ
โอนงานเรื่องข้าราชการต่าง ๆ ทั้งหมด
โดยรัฐบาลขณะนั้นต้องการให้ผมอยู่ใน
ความรับผิดชอบของผม โดยเด็ดขาด
แต่ในชั่ว หนึ่งชั่วโมง ความสะดวกใน
ทางที่จะได้เบาะ หักผมโรบกพร่องขึ้น
แต่ในบางมุมที่ผมต้องมอบให้ส่วนนั้น ๆ
ทำการขนย้ายเอง เพราะทางผมไม่มีข้อ
พอที่จะทำได้ ถ้าไม่มีคนก็ช่วยของ
รถไฟ ทั่วของกองทหาร ซึ่งให้ขนย้าย
ช่วยตัวเองดูจะเดิม เนื่องจากเหตุที่ผมได้
รับมอบอำนาจการขนย้ายข้าราชการได้แต่
ผู้เดียวนี้เอง จึงเป็นจุดสนใจของการ
ค้าและพาไปสู่ความเข้าใจผิด กันอย่าง
มากมาย เพราะต่างเข้าใจกันว่าผมมีอำ
นาจที่จะออกใบอนุญาต ขนย้ายจากที่
ต่างๆ ไปสู่ภาคใต้โดยอิสระ อันเป็น

จึงมอบอำนาจให้ข้าหลวงประจำจังหวัด
ทั้งสองออกไปอนุญาตขนย้ายแทนผมได้
ส่วนการขนย้ายข้าราชการคนอื่น นอก
จากภาคใต้ หากเป็นข้าราชการหัวใต้
ต้องไปขอใบอนุญาต จากข้าหลวงประจำ
จังหวัดนั้น ถ้าฝ่ายกรุงเทพต้องขอ
อนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์ โดยตัว
ผมเองแล้วผมจึงได้แน่นอนว่า แม้ใน
ภาคใต้ ก็ไม่เคยเห็นใบอนุญาต ขนย้าย
เลย.

ส่วนวิธีการรักษาและขนย้ายชาว
จากกรุงเทพฯ และจังหวัดขึ้นในออก
ไปช่วยภาคใต้ ก็หาใช่ทำได้ง่าย ๆ
ก็เข้าใจกันหรือเหมือนครั้งหลัง ๆ นี้ไม่
โดยที่ระบอบนี้ทราบว่าการรัฐบาล ถูก
เร่งรัดการส่งข้าราชการช่วยเหลือพื้นที่
จำนวนที่ใกล้เคียง กันซึ่งเรียกครั้งชาว
ที่รัฐบาลกำลังออกไป โดยกระทรวง
พาณิชย์หรือเศรษฐกิจนั้น มีการมการ

สูงขึ้น นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ผมได้ทราบ
มาเวลาออกไปรักษาข้าราชการคนย
ขณะนั้น เมื่อเวลาทำการของจังหวัด
ก็ประกาศให้แนบข้อชี้แจง ของคนที่
ท้องที่ ก็แนบทั้งนี้แนบอย่างว่า
นวนจริง จึงทำให้เกิดวิกฤตการณ์การ
รักษาข้าราชการ ทั้งจังหวัดต่าง ๆ ที่ยื่นเข้า
ของข้าเอง ต้องเพิ่มคณะกรรมการ
ไม่ให้ซ้ำของคนที่เหลือน้อยเกิน ไปด้วย

เกรงจะเกิดจากแคลงในเวลาหลัง ระ
เบียงเรื่องการขนย้ายจึงถูกขมุขक्तिเพียบ
เข้ามาอีก สำหรับข้าที่ส่งไปบรรเทา
ความขาดแคลนภาคใต้ก็เคยรักษาข้อ
ได้จากโรงสีไฟในกรุงเทพฯ ทางกระ
รวางพยานชี้ชัดห้ามไม่ให้ผมชี้แจง ให้ไป
รักษาข้อความจังหวัดนอกเขตกรุงเทพฯ
ระบอบนี้ ต้องรักษาข้าราชการสมควร
ส่งไปเก็บ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

กรุงเทพฯ ขณะนั้นต้องปันส่วนและหาซื้อข้าวได้ด้วยความลำบาก เมื่อการหาซื้อข้าว ประสบอุปสรรคมากเพียงใด ราษฎรที่ยังไม่พอใจในข้าที่มีข้าวหนีออกนอกประเทศมากเพียงนั้น

ช่องทางที่จะเอาไปขายนอกประเทศได้
จึงเกิดผมและคณะเข้ามามีมติและขอใบ
อนุญาตกันมากมาย ซึ่งความจริงให้
ทราบก็ไม่ค่อยเชื่อ น้อยคนน้อยใจโดย
ไปที่หลายราย บางคนก็ออกไปตั้งตัว
เป็นปฏิปักษ์ก่อหาโอกาสโจมตีและขับ
ชาวอุบลต่าง ๆ ทั่วๆ ส่วนความจริงนั้น
ผมมีอำนาจออก ใบอนุญาตขนย้ายเฉพาะ
ในเขตภาคใต้เท่านั้น โดยทั่วไปแล้วข้า
หลวงประจำจังหวัด มีอำนาจ ออก
ใบอนุญาต ขนย้ายทั่วๆ ในจังหวัด
ของตนได้ แต่เฉพาะภาคใต้ทางการ
ได้รวมเอาอำนาจไปไว้ที่ภาค คือตัว
ผม ต่อไปจึงให้เป็นเรื่องของผมที่จะ
มอบอำนาจให้ข้าหลวงประจำจังหวัดคน
ใด เป็นผู้ออกใบอนุญาตขนย้ายแทน
ผมได้ ขณะนั้นข้าหลวงหัวใต้บางส่วนเรา
จัดซื้อขายทางภาคใต้เอง เป็นส่วนใหญ่
มีจังหวัดนครราชสีมาและพิจิตร

ก็ส่งข้าวของกระทรวงมหาดไทยเป็น
ผู้ดำเนินการและควบคุมขมิ้นข้าว ของ
จังหวัดต่าง ๆ ที่ระบอบนี้เกลี้ยจนวน ยื้อน
ให้กระทรวงพาณิชย์ ผมเองก็ไม่ไ่จะม
ความเข้าใจถึงเรื่องข้าวที่ส่งออกไปตาม
ข้อผูกพัน แต่เข้าใจว่าเป็นเวลาที่ค
ถูกขมิ้นโดยขมิ้น ขมิ้นไม่ได้ส่งตาม
ท้องตลาด เมื่อเวลาที่ระบอบนี้ส่งออกตาม
ข้อผูกพันถูกขมิ้นขมิ้นนี้ ราคาซื้อจาก
ราษฎรที่แต่ละจังหวัด ก็ประกาศควย
คุมราคา จึงอยู่ในระบอบที่ควบคุมกัน
ลงมา แต่ว่าข้าหลวงภาคใต้ของท้อง
ตลาดต่างประเทศก็พอค้ารู้และแพร่ไป
ตามวงการค้าข้าว เป็นราคาสูงกว่าที่
เราต้องส่ง ตามข้อผูกพัน หลายเท่านี้
เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เราต้องข้าว ยังไม่
อขายกระขายข้าวของคนที่ให้แก่ทางการ
ในขณะนั้น โดยที่คิดกันเองว่าเมื่อ
รัฐบาลเลิกควบคุมแล้วราคาข้าว คงจะ

▲ หลวงอำนาจสวัสดิ์
อธิบดีกรมธนารักษ์ "คืนทอง" สองสมัย

อีสาน ชีว

ท่ามกลางความ
สิ้นดี ของชาว
และการเผ่าคอย
บทบาท ก้าวต่อไปของรัฐบาล
ด้วยใจกระวนกระวาย ของพล
เมืองทั้งประเทศนั้นเอง กรุง
เทพาก็กลายเป็นแหล่งข่าวใหญ่
จนภาค 'คอขาดบาดตาย' ขึ้น
มาอีกครึ่งหนึ่ง ครั้นนี้ แม้เป็น
เสมือนสายฟ้าที่ฟาดเปรี้ยงลงมา
กลางระบอบไทยโดยฉับพลัน.

ไกลมาดสุด ส.ส. นครราชสีมา, ชุนคง
ถูกยึดขยายกร ส.ส. นครราชสีมา, นาย
เลียง ไชยถาด ส.ส. อุบลราชธานี มีสำ
ระโงความสำคัญว่า ขอให้ท่านรัฐมนตรี
ทั้งที่ผู้เลือกเพื่อชาวอีสานทุกหยก
พยาก พินามาเพียบแล้วชาวอีสานผู้ถูก
ลึงทุกหยกอย่าง เพราะมณฑลภัยกั
ลึงครอบคลุมชีวิตประชาชนชาวอีสาน
จนแพร่ระคนไม่หยุดอยู่แล้ว.

เริ่มจาก... การประชุมภายใน
พรรคเสรีมนังคศิลาเมื่อวันที่ ๑๓ ส.ค.
๒๕๐๐ รัฐมนตรีคนสำคัญจอมพลดิ
นุช พรวันแห่งกระทรวงเกษตร แดง
แย่งนายบุตรจะ จำปาพนว่า "แมลง, ใจ
หวั่น, พวกอีสานกันให้หมก ระวังอย่าให้
ออกตา เพราะผมอยู่มา ๑๒ ปีแล้ว ผม
รู้จักอีสานดี"

นั่นคือจุดระเบิด... ที่นำมาสู่ การตี
พิมพ์เป็นข่าวใหญ่ประจำวันและติดต่อกัน
เป็นสัปดาห์บนหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์
ที่เป็น 'ไทย' ทุกฉบับ... นั่นคือชนวนเพลิง
เพราะรังไหมแห่ง เข้าไปให้ใครโดย
ทุกคนผู้ให้ 'หาต' ของมหาประเทศ
หนึ่งประเทศใด ให้ใครจากชั้นโงมด
ทั้งที่วงการนี้ยังเข้เข้น กรุงเทพาก็
กรุงเทพารายณ์นี้จึงกระพือโหมไปด้วย
ถ้อยคำอันปวดคันขับหัวใจว่า, 'อีสาน
กำลังจะอดตาย'... 'อีสานแล้ว' และ
'อีสานวิปโยค'

ชาวบ้านท้อใจหัวบ่าโยมนหันมาสู่เมืองหลวงเพราะอดหยาก
แต่นายกรัฐมนตรีเชื่อคำจอมถั่ววินใหญ่ยืนยหน้า เนื่องมาจากคอมมิวนิสต์ผู้ขย
ชาวบ้านท้อใจหัวบ่าโยมนหันมาสู่เมืองหลวงเพราะอดหยาก

กรุงเทพ... สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ขณะนั้นบรรดากระทรวงการของเมืองไทยกำลังดิ้นรนดิ้นไป
ความมั่นคงอย่างน่าสะพึงกลัว ข้าราชการแตกแยกความคิดเห็นในการดำ
เนินรัฐศาสตร์นโยบายบริหารประเทศของคณะรัฐบาล กำลังมีการเห็นกระ
ลายเข้าหูประชาชน... ความสลายตัวของสมาชิกสังกัดพรรคมนังคศิลา ซึ่ง
เป็นพรรคใหญ่หนุนหลังเสถียรภาพรัฐบาลอยู่ กำลังเริ่มก่อหวอด... ข่าว
การขุดน้ำขึ้นเมืองปากมดโครงการพัฒนารูปร่างของกองทัพบก อันมี
การขัดแย้งกับ "สงฆ์" ชนชาตินี้หัวกอบโกย หยากเลือดหยดเหงื่อของ
คนไทยตลอดกาล กำลังเป็นสิ่งที่ถูกกล่าวหาว่าผูกพันกับพวกหัวทุม
เมือง... และกรณีการกิน "ถ่านบ่อน้ำ" อย่างสะบัดเห็นแสดงในบริษัทเค
อากาศไทย ก็กำลังทวีขึ้นคลั่งไคล้ไปทั่วทิศ ร้ายแรงจนถึงขนาด ร.ม.ช.
กระทรวงหนึ่งขึ้นในลาออกจากตำแหน่ง และ ร.ม.ช. เจ้ากระทรวงลำ
คัญอีกคนหนึ่ง ขึ้นเป็น 'พันต่อ' ของกรณีจนถึงกับปฏิเสธว่าแสดงความริ
สุจริตของตัวเองจนปากคอดลิ้น.

เริ่มจาก... สักพักที่สองของเดือน
สิงหาคม ขวพรวนไฟทุกขบวนที่เข้า
โยมนหัน มาจากภาคตะวันออกเฉียง
เหนือของเมืองไทยมุ่งเข้าสู่ กรุงเทพฯ
เต็มไปด้วยพี่น้องชาวอีสาน คอยจ้อง
ทุกวินาทีเป็นทิวแถวเล็งแต่สายตา
ชนชาวเมืองหลวง...

เริ่มจาก... ส.ส. คนสำคัญของ
ภาคอีสานสองคนคือ นายฟอง สิทธิ
ธรรม ส.ส. อุบลราชธานี และนายสม
พร วิมาศ ส.ส. ร้อยเอ็ด ร่วมกันทำ
าทพมายนัยหนึ่งกับคณะและเพราะได้รัฐ
มนตรีชาวอีสานสี่นายคือ นายชิน วั
รวรรณ ส.ส. พนงคาม, นายชย อิศกร

19

ในการเปิดอภิปรายทั่วไป

ต่อรัฐบาลครั้งนี้ หัวข้อที่สมาชิกฝ่ายค้านได้นำมาเปิดเผยโจมตีรัฐบาลอันนับว่ารุนแรง และหนักหน่วงที่สุดก็ได้แก่เรื่องคอร์รัปชั่น ซึ่งปัญหาเรื่องนี้ฝ่ายค้านแต่ละคน ได้ถูกชนโงมที่รัฐบาลแบบ “กราวรุก” ไม้ว่าเรื่องอะไรถูกชุดขึ้นมาหมด โดยเฉพาะ ส.ส. โอง สุวรรณทัต นั้นแม้จะกองยกแยกกันต่อสู้กับรัฐบาล ก็มิได้ย่นย่อ มีหน้าทำนองเอาหลักฐานต่าง ๆ มาเป็นหลักฐานเสียด้วย ภาพยนตร์ไทย เพื่อปลุกเร้าและภาพยนตร์ต่าง ๆ เทวียมนก็จะฉายให้ชมกันในที่ประชุมสภา แต่ทว่าประธานหัวว่า “ไม่ได้ตอกทาน” เลยไม่ได้ดูของดีกัน ทั้งๆที่ “ดาวเหนือ” พลตรี อิศราวิชิตได้เสนออยู่ที่ควีน ขอให้เอาเรื่องนี้เปิดและเอาภาพยนตร์นั้นฉาย ในที่ประชุม.

แต่กระนั้นก็ดี การอภิปรายของ ส.ส. ฝ่ายค้านนั้น ก็ได้เห็นกลองเสียงร้ายของรัฐบาล ช้อยอย่างฉาวโฉ่ โดยไม่ย่นย่อที่ฝ่ายสนับสนุน ที่เรากลัวกันว่าขายและอยู่ข้างขวาง เมื่อ ส.ส. โส สวัสดิการ นักพูดคารม “นิวเคลียร์” ที่ทุกวันนี้เทศทุกที่ กำลังอภิปรายในประเด็นคอร์รัปชั่นอยู่ พอพูดถึงเรื่องผู้แทนราษฎร เอาคร โดยสาระผลให้ซึ่งรัฐบาลออกให้ ส.ส. โดยสาระผลไปให้คนต่างพวก (เงิน) ไปใช้โดยส่วนตัว ๒-๓ คนเท่านั้น บรรดา “ดาว” ฝ่ายค้านก็ว่าความขึ้นอย่างระบือแข็งแ้ง ทำให้ที่ประชุมถึงจะระสาบ อาทิเช่น “ดาวบ่อน้ำ” สมศักดิ์ สมบูรณ์พรพย ถูกร้องขึ้นถล่มสถานะของพวกโดยไม่ย่นย่อ ส.ส. รง พรหมวีระ ฝ่าย “ผัดถั่ว” ถูกรู้ขึ้นท้าวว่าถั่วว่า ว่าจะระรานก็ถล่มขึ้นทำหน้าทำเป็นท้าวมาถั่วว่า ห้ามท้าวว่าอย่ามาทะเลาะ กันในที่ประชุม.

ท่ามกลางบรรยากาศอันก็อกก็กั๊ก

หัวข้อที่ฝ่ายค้านนำมาโจมตีรัฐบาลอย่างรุนแรงก็ได้แก่คอร์รัปชั่น
จน ‘อควินเหล็ก’ แห่งเอเชียก็ถึงลงทุนสาบานก่อนหน้าหัวที่ทะเลาะ.

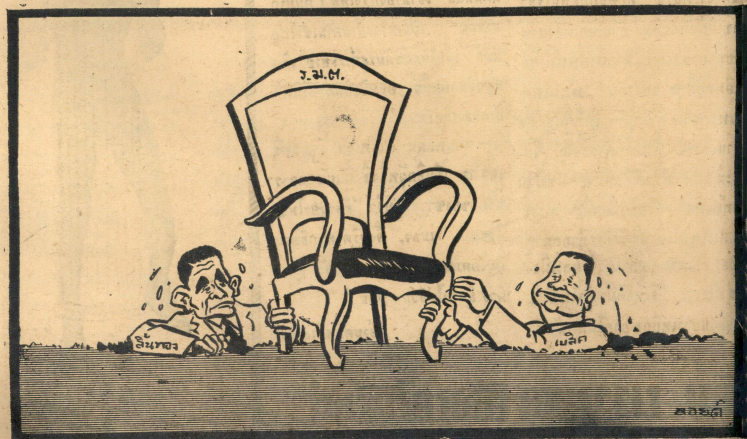
จากเรื่องเป็นตลก

ใครมอยู่ด้วยเรื่องคอร์รัปชั่น อันไหนใจกันอยู่ นั้น “ดาวลูก” สมศักดิ์ ชุมจันทร์ ถูกรู้ขึ้นต่อโงนท้องพระโรงให้ ส.ส. โส สวัสดิการถอนคำ แต่ ส.ส. โสวกิ่งในท้องโง โงนโง้งจะถอยง่าย ๆ ให้เสียเชิงชาย จึงยืนหยัดต่อสู้อย่างมิได้ โงนอ่อนน้อมตาม เมื่อเช่นนั้น “ลิวลิว” ฝ่ายผู้ถ่วงถ่วงหลายที่ท่าทำสำแดงเดชให้ “ลูกพี่” ได้เห็นความเก่งกล้าสามารถของตน จะให้ถอยนาคาให้ได้ ในจำนวนนี้ ผู้หนึ่งว่าเก่งกล้าสามารถถั่วใด ๆ นั้นก็ควรจะได้แก่ “ดาวลูก” สมศักดิ์ ชุมจันทร์ ที่ได้แสดงท่าทางอันฮองฮองเข้า หส.ส. โสว่า แต่ทว่า ส.ส. ทองดี อิศราวิชิต และเพื่อน

ส.ส. อีกหลายคนได้ช่วยเอาไวเสีย มิฉะนั้น เขาก็คงจะได้เห็นวีรบุรุษผู้จารึกวีรกรรมของเขา เป็นประวัติศาสตร์ไว้ในสภานี้ แล้วว่า “ทุบ” แค่นี้. ผู้ที่ถ่วงถ่วงสะเทือนเลื่อนลั่นและหัวเสียอย่างพินอติคนหนึ่งก็คือ พล.ต. เฒ่า ศิริยานนท์ อควินเหล็กแห่งเอเชีย ซึ่งถ่วงถ่วง ถ่วงถ่วงหลายครั้งหลายหน (แต่ส.ส. โส) ในการอภิปรายกันนี้ โดยเฉพาะเรื่องคอร์รัปชั่นขนาดถึงกับต้องลงทุนสาบาน คอวกพระแก้วว่าไม่มีเรื่อง ทูตวิ. และเรื่องลูกหวัดว่า ถูกลฝ่ายค้านประณามเอา ว่าแล้ว ถิ่นนี้ไปเล่นงานเอาฝ่ายค้าน ว่าชอยส่วร้างสถานถาวรนี้ ชอยส่วจากโกลนโง

ไม่มีสาระ แต่ฝ่ายค้านนั้นยังมีสาระ และเรื่องอันน่ามีสาระนี้เอง ถูกลฝ่ายค้านถ่วงถ่วงเอาจนแน่ไป เมื่อพูดถึงปัญหาว่ารัฐบาลไม่รักษาสัจจะวาจา. ฝ่ายค้านที่เล่นงานเอาอควินเฒ่าอย่างจำหนั ก็แก่ ส.ส. พัน บุญชิต แห่งพรรคสหภูมิ. ซึ่งก็เออคำถั่วว่าของอควินเฒ่าว่า มายืนอควินเฒ่าเองแบะเอาของของเฒ่ามาแทงคุณเฒ่า คือได้ท้าวความไปถึงว่า คุณเฒ่าได้เคยประกาศต่อที่ประชุม รัฐประหารก่อนจะรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยว่า ขอเอาของหมกทุกตัว แทะงอชยก็ถั่วถั่วก็ถั่ว แต่ฝ่ายค้านก็ยังไม่ถอก (อ่านต่อหน้า ๒๔)

ขอมตาดิน.

จอมพลสฤษดิ์: กองทัพบกจะยอมให้ใครดูหมิ่นพระมหากษัตริย์มิได้
อนาคตก็นั่นแก่กับทหารบก ทราบไปรัฐบาลเป็นเช่นนั้น ไม่ค่อยง่าย

แปล

ดิโอชเปอริเบ

เมื่อนานมาแล้วที่ ๗ กัน

ยายน สก๊นท์ หนังสือพิมพ์ที่กลบับ
ต่างพากันไปขังบ้าน จอมพลสฤษดิ์
ธนรัชต์ ตำบลสี่แสนเทศน์ เพื่อ
ขอเข้าสัมภาษณ์ และเมื่อได้ติดต่อ
กับนายทหารคนสนิทแล้ว ก็เข้าพบ
ได้ในเวลา ๑๐.๐๐ น.

จอมพล สฤษดิ์ ธนรัชต์ ออก
มาต้อนรับหนังสือพิมพ์ ที่หน้าบ้าน
ด้วยชุดสีกรมแดง และด้วยใบหน้า
ยิ้มแย้มเป็นกันเอง ทหารนำกล่า
คำเป็นสีกาออกมาเลย.

หนังสือพิมพ์ ได้ต้อนรับด้วยคำถาม
แรกว่า "มาขอทราบข่าวในลาออกของ

ท่าน จอมพล. บอกรว่าเข้าเยี่ยมไว้ได้
ท่านจะกลับใจบ้าง"

จอมพลสฤษดิ์ "ผมก็ลาออกไป
แล้วแต่ท่านก็ไม่วางใจมา จอมพล
ท่านว่า ท่านเข้าเยี่ยมไว้ ท่านพูดของ
ท่านเอง ผมไม่มีอะไรพูดเพราะผม
เป็นฝ่ายลาออก ผมไม่อยากพูดอะไร
จริง ๆ พยายามหลีกเลี่ยงการกระทบ
กระเทือนใจ อย่างคุณได้พูดให้สั
กษณ์หนังสือพิมพ์นั้นถูกแล้ว ว่า
ลาออกมาแล้วพูดอะไรไปก็ไม่ดี แล้ว
ก็อย่าขัดถามผมละ จอมพลเข้าเยี่ยม
หรือไม่ หนังสือพิมพ์เขียนรูปผมถูก
เข้าเยี่ยมกันดนม ประภาสเนไปเลย"

นสพ. "ทราบว่าคุณพล. มาพบท่านอีก
ครั้ง ๑ ครั้งใหม่"

จอมพล ส. "ไม่จริง"

นสพ. "ท่านลาออกจากกองทัพบกเพราะ
เริ่มนั่งคิดแล้ว ลาออกจากสมการกิจพล
หรือเปล่า"

จอมพล ส. "จากสมาชิกร
ไม่ออก"

นสพ. "แล้วหน้าที่ทางกองกลาง"

จอมพล ส. "ยังรอไม่อยู่ ผม
ต้องลงเป็นชั้นๆ ดยเรื่อย ๆ แล้วอย่า
เอาไปเขียนเข้าตัวว่าออกเรื่อย ๆ อย่าง
หนังสือพิมพ์ทั้งๆ ที่ทุกวันนี้ ท่านว่า
สัปดาห์อย่างละ ออกแล้วไม่ออก
ก็ผลาญออกการรัฐมนตรีออกมาแล้ว

กองกลางนั้น มันต้องออกบ้างก็
เพราะไม่ใช่ของผมเป็นเจ้าของ แต่ผม
ต้องอยู่ประจำบ้าง หนังสือพิมพ์ การ
เมืองไม่ให้ความยุติธรรมแก่ผม แต่
ผมไม่ได้ขอร้องอะไรใครๆ ทรหดผู้
เขารู้เองใครเห็นใคร ผมไม่ได้ว่าใคร
อันนี้แหละ เพราะคุณเองก็เคยเป็น
her duty ของนัก.

การเมื่อสงครามการเอเชียทำไม่
ออก ก็มันเรื่องอะไร ธนาคารเอเชีย
ไม่ใช่ราชการนี่ ถึงราชการก็ไม่ใช่
สลาภกินแย่งแย่งผมต้องออกแน่นอนผม
ออกจากการรัฐมนตรีแล้ว เสียเวลาสัก
อะไร ธนาคารเอเชียเป็นของส่วนตัว
ค่อยเสียกับมันงานใหญ่ใหญ่ มาให้ทำ
ไม่มีความ แต่มันเลยไปเสีย คร. ส่วน
สละเสียด้วย ผมไม่ได้ขอร้องใครเห็นว่า
หนังสือพิมพ์นัก ก็ยังให้ความยุติธรรม
แก่คนทั่วไปอย่าง"

นสพ. "ก็ออกจากการกองทัพบกเพราะอะไร"

จอมพล ส. "ผมไม่ได้ทำงานให้
เขาประชุมมิได้ไปประชุม เมื่อไม่
ได้ทำงานให้เขาออกเลยเสีย"

นสพ. "ถ้าจอมพล. จะมีการปรับปรุง
กระทรวงมหาดไทย ท่านจะเข้าร่วมกับรัฐบาล
ใหม่"

จอมพล ส. "มันเป็นเรื่องของ
อนาคตก็นั่นแก่กับทหารบก ผม
ไม่คิด ผมเองออกตรง ๆ ผมรักสันติ
วิธี ประชาธิปไตยว่า ผมเป็นคนทำ
กับข้าวยาวพระ ขอขอบคุณ นี่ผม
ออกมาแล้ว ผมอยากอยู่อย่างสงบ
การที่พบและพูดมาก ๆ มันไม่มีความ
มาท บอกรตรง ๆ"

นสพ. "เรื่องที่จะเป็นไปกับจดหมาย
ความดีที่ประชาชน เมื่อคุณถูกเงินนี้"

จอมพล ส. "นี่ผมไม่ได้บอก
ถึง ะแรกอยู่แล้ว ผมขอร่วมเขียนเป็น
เล่ม แต่อย่าให้พูดเลย ผมผมไม่บอก
ให้ใคร" (โยกมือให้ผ่านไป)

นสพ. "มาขอรับเป็นไปสีกาว่า ใน
พระบรมมหารัชมังการประชาม ดยเรื่องในหลวง
ให้เงินมาช่วยและสละสิทธิ์ ๑ แสนบาท สละ
ว่าจะจับในหลวง ในฐานะท่านเป็นผู้จัดการ
ทหารบก จอทราบ ว่า ท่านจะยอมให้มีการประ
ทรมานต่อองค์พระมหากษัตริย์หรือไม่"

กระตุกไอชารส.

ในขณะที่ “อิสานทิว” อยู่ในขณะนี้ และขณะเดียวกันกับ “รัฐมนตรีสัม
ภาพชุดประวัติศาสตร์

จอมพลฉิน ชูณทวัฒน์กับข้าท้าวท้องถิ่นของ
ความอุดมสมบูรณ์ที่งานผู้ว่าราชการนิติน
กาที่อยู๋ อาหารมีชาวมักเกิดถึงจังหวัดก
สำเร้รูปออกมาเป็นกฎหมายระสมมวกก

**รัฐบาลก็ได้ระดมมรดก “ทาสดอกเบ๊” จากเชื่อนยน์ฮั้วไห่อีก !!!
 หวังความทรงจำของชาติไทยสมัยจอมพลป.**

ย พว้อมักยว้รฐมนทว้เลียง ไชยกาล ส.ส.อุบลฯ และว้รฐมนทว้ ยศ อินทระโกมลยศไป (เขี่ยมย) อีสานในท่ามกลาง
 ะในท่ามกลางความทว้ไทยของพ้นร้งอิสาน คุเอะเลกสารรูปพ้นร้งชาวอิสานในหน้ากลางนี้เป็นอย่างไร คงพลก้ที่นา
 และแม่แต่แม่ (เก็กรูปชวายนคือผู้ฆ่าแม่ว้กินและถูกขยไปสอยสวน) แต่ในขณะเดียวกันว้าง พ.ร.บ. การไฟฟ้าบันฮั้ว
 ะออกเขย” ไร่ไห่แก่อุทธลานไทยในอนาคค่อไปไม่มีสันศุค ไร่หน้าอนาคค่อเกินแล้ว ะคาเมืองไทยของเรา.

ภาพโดย คาคถ้อง “ไท-สัปดาห์”

เรื่องมหัศจรรย์

หลอกดำเนินเล่นอย่างครั้น
แตรใน "เลียมรัก"

ผมชอบใจเหลือเกิน สำหรับ
'เลียมรัก' (Silk Stockings) ที่กำลัง
ฉายที่โรงนี้ ที่ชอบนั้นมิใช่เพราะเกิ
พิศพาการว่า "เท้าไฟ" อายุ ๕๖ ปี
เฟรค แอ็คแตร์หนุ่มพรอก เพราะสัง
ขาวแก่ "โกลด์" เข้าไปเต็มที่แล้ว หรือ
ว่าผมพึงใจแม่สาวทวงซูลูกซึก ซาวีส์
ซึ่งเล่นบทโคโยตี้ที่เลียมรัก หากว่า
ผมชอบเพราะเรื่องนั้น เป็นหนังเพลงที่
แปลกก็คือ ผู้สร้างซึ่งเป็นอเมริกันหา
วิธีการใช้เชลเลนอย่างจริงจัง โดยให้ผู้
พลอยหัวเราะไปทั่วอย่างไม่มีรู้ตัวอีก
ทั้งเรื่อง.

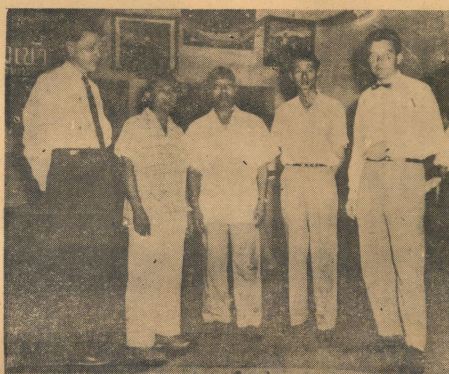
ทั้งตัวที่เชลเลนนั้น เรื่องมันมี
อยู่ว่า อีดาเคอร์ (ไอ อิช โรสไฟ)
(แสดงโดยว. ซอนนีเวค) นักแสดงเพลง
คลาสสิกชื่อซาวีร์เซย์ เข้าไปแอบ
อยู่ในกรุงปารีสนั้น ได้เกิดถูกตัวขึ้นเข้า
โดยคัพ แคนฟลัด (แสดงโดยเฟรค
แอสเคร) นักสร้างหนังชาวอเมริกันซึ่ง
เข้าเป็นที่จะต้องสวามิภักดิ์ของหนัง ซันท์
ปารีสนั้น แต่ศิลปินนักแสดงเพลงโบ
รอฟท์นั้นตกลงด้วยไม่ได้ เพราะเป็น
ขดเคเดียวกันที่รัฐบาลโรเวียด โดย
อัยกักรมศิลป์กรสงัดเจ้าหน้าที่มาคุมตัว
จะให้กลับไปยังโมสโคว.

แกนพิชท์ ให้รู้จักเอาเสนท์
ปารีสที่นั่นแล้วมีคอมมิวนิสต์ชาวรัสเซีย
ที่ถนัดคุมโบรอฟฟอยู่ นั่นก็คงอยู่ปารีส

▲ ฝ่ายสูง (ซีก ซาวีส์) เป็นชาวรัสเซีย ฝ่ายชาย (เฟรค แอสเคร) เป็นชาวอเมริกัน
ในเรื่อง "เลียมรัก" ที่เล่นกันอยู่สำหรับหลอกตัวที่เชลเลนอย่างครั้นครั้นครั้น

ต่อไปว่าพล แซมเปญ์และ... ผู้หญิง เล่นเอาตัวเชลเลนทั้งสามก็เกิดความ
คงใจความกำลังอึ้งย้ง คิดปากกระเด็นขึ้น ร้องถึงทางกรุงมอสโคว์ของสังนิยา
(นี่คือซีก) โยเซฟ (แสดงโดย ซีก ซาวีส์) พี่สาวเมรี่ คอมมิวนิสต์ชาวรัสเซีย
มาบ่งชี้ว่าส.เพื่อที่จะให้ โยเซฟ แลเรตส์เชลเลนทั้งสามนั้นให้กลับไปยังโรโก แต่
เมื่อโยเซฟ โยเซฟ เข้าใจกันคนพิชท์ก็เรื่องมัน ก็กลายเป็น ไม่อยากกลับมอส
โคว์ไปเสียเลย เพราะโง่เขลาพอนักเห็นว่าทำให้นั้นเขาแสงสี (อ่านต่อหน้า ๔๑)

▲ เจ้าหน้าที่สถานทูตรัสเซีย ส่งไปหอนี้เรื่อง "ควีนราชย์" ที่เล่นเรื่อง เมื่อคืน
วันพุธที่ ๕ กันยายนนี้ ที่เล่นกันที่โรงนี้และชมว่า "คิมิก, นิก้า, สายนิกรมา"

จากกระเบื้องงา ต่อจากหน้า ๒๒

อ้างโนอ้างนี้ อ้างสถานการณ์อ้าง
อย่างนี้ เป็นการเสียใจว่าหา หรือไม่
ยอมรับประเทศได้อย่างไร.

ถ้าการของส.ส.นั้น เล่นเอาของตัววัน
จนจบเหมือนชุดหมักก็ขอ แต่จะเวียนเอาไม่ไป
ตอบรับก็จะเป็นการขอ.งานนี้ อ้างว่าเหมือน
นักการเมืองแล้วมันก็คือยังกับคิดฟ้องคดีก่อน
ได้ ไม่ได้อีกเรื่องหนึ่ง อย่างนั้น อ้างว่า
แก้กันขึ้นมาแล้ว มันบ้างบ่อนบ้างบ้างก็อีก. เมื่อ
ได้เงินพดด้วงเช่นนั้นแล้ว จอมอัครวิญญูเข้
รับไว้ได้พูดไว้ว่าจริง. แต่ใครๆก็ไม่เห็นด้วย
เท่านั้น (จอมพลป.) วิโมกข์เห็นด้วย เพื่อเห็น
ไม่เห็นด้วย ว่าแต่ถ้ากันเข้าหาพรรคพวกเจ้า
เคารพพรรค พรรคให้ทำอย่างใดก็อย่างใด. ไม่เห็น
พรรคไม่อยู่ ข้าพเจ้าขอฝากถึงประชาชนไว้โดย
ที่กล่าวต่อความจริงจากข้าพเจ้า.

นี่แหละคือสิ่งที่เราว่า ของ จอมอัครวิญญู
กล่าวไว้ในสภาวันอาทิตย์ที่ ๓๑ สิงหาคม.
ส่วนปัญหาที่จะเสียใจว่าหาหรือไม่เห็น เป็น
เรื่องที่เราจะขอให้ได้วินิจฉัยออก. แต่ฉันก็
เข้าใจว่าการเมืองมีเรื่องของคดีที่อื่นและหน้าหน้า
นักการเมือง, เมื่อโยเซฟ โกรหมัน และ
คอมมิวนิสต์หัวคิดที่กลับในหลายแล้ว ดูจะเป็น
"อี" ที่ผิดๆ ตามนี้คืออีกประการหนึ่ง แม้จะไม่
มีอะไรเกิดขึ้น ก็ว่า "อี" ก็คิดตาม แต่เรา
ก็เห็นว่าความโลภและความโลภไว้ ของรัฐ
บาลมากรวมและเราให้เห็นความผิดที่ต่างๆ ของ
บุคคลจนหากรู้จนรู้ที่ลูกขึ้นมาแต่จะเสียอีก
แบบ "เรื่องคนคืออี" บ้างมีเมตตา. อีเสีย
ต่อ ลือ "อี" รัฐบาลคืออี เราได้รู้จัก
กันจึงว่าโรครันโรครันเสีย. มีอันหาไหน.

-- และแล้วเหตุการณ์แบบจ
รักประทศศาคักโดยในอีกนอกเมื่อ
ประธานสภาได้มีหนังสือแจ้งกับประมุข
คณะ เพื่อเอาร่างพระราชบัญญัติการ
ไฟฟ้าขึ้นเข้าพิจารณา ในวาระที่ ๒๓
แต่เนื่องจากปกติกับวันประชุมที่ ๕ น
ประธานจึงได้ขยายเข้าหา ให้พิจารณา
ทันที แต่ฝ่ายค้านมิได้ยอมขอยกถอย
ยังคงยืนขึ้น ไม่เห็นด้วยกับกาจัดเงิน
สร้างเขื่อนอยู่ภาคเคบ มีสมาชิกฝ่าย
ค้านหลายนายได้ประมุขที่ไว้หลายมา
ตรา ว่ากันอย่างถูกต้อง นั้นทั้งนี้
มาตรา ๕ ของ ส.ส. ท้องที่ "ดาวเหนือ"
อิสราฮวัน ไม่ประมุขที่ ขอพิชท์ รัฐ
มนตรี ๕ กระทรวง ก็รัฐมนตรีกล
รเทศไทย, เกษตร, เศรษฐกิจและ
กระทรวงอุตสาหกรรม อธิการการ
เป็นกรรมการ เพราะว่าองค์การไฟฟ้า

นี้ไม่ควรเอาถึกการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง
ให้ถึกการก้าวร้าวกันขึ้น.

ฝ่ายว่าจอมอ้วนเล่า อ้วนนั้น
จะเป็นโคโธในการดำเนินการณ์ ให้
ลูกขึ้นได้ความเห็นว่า รัฐมนตรี ๕ นาย
ที่เข้าเฝ้า ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่เกี่ยวข้อง
กับการปกครอง เกี่ยวกับการปล้นน้ำ
คือว่านักเขื่อนมากก็ปล้นออกไปให้
พลเรือนนักเขื่อนน้อยก็ปล้นไว้ก่อน เป็น
การดูแลผลประโยชน์ประชาชน.

ระลอกถั่วถึงนักชดแม้งแบก
แผ่นดิน "คอมมิวนิสต์" แต่ถูกปล่อย
ความแล้ว คือ ส.ส. ฟอง สิทธิธรรม
มีชื่อเข้ารายชื่อ เกือบครบครันเหมือน
ต้น. ลูกขึ้นได้ จอมอ้วนว่า ที่ว่าไม่
เกี่ยวข้องกับการค้านั้น มันชักกั๊กกั๊ก
เพราะองค์การ ไฟฟ้านั้น เนื่ององค์การ
ซ้ำ และอีกประการหนึ่งรัฐมนตรี ๖
เข้าเฝ้าเป็นผู้บริหารเสียเอง เจนารมณ
ของการเงินก็ยังไม่ชัดว่า เพื่อการกา
และอีกประการหนึ่ง รัฐมนตรีดังกล่าว
จะมีใช้ผู้เขื่อนชาวยุโรป ะไปควบคุม
งานได้อย่างไร.

ส.ส. อารี ศันติระจุล โสภณโกโธ
แห่งสหภูมิรัฐเอว้า องค์การที่เข้ามาถือ
ว่าไม่เกี่ยวข้องการใด ส.ส. รัฐมนตรีเป็นกรรม
การเข้าเฝ้า ๕ คนให้ละไว้บ้าง นอกจากจะเข้าเฝ้า
สำหรับก่อนงานไปเขื่อนก็เขา. และอีกประการหนึ่ง
ถ้าฝ่ายเขื่อนเขาจะอะไรขึ้นมา กรรมกรเหล่า
นั้นก็ไม่รู้เรื่อง ถ้าฝ่ายเขื่อนเกิดคิดความ
นอกใจปล่อยน้ำไปท่วมบ้านเรือนราษฎรเข้าจะ
"โอ."

จอมอ้วนเล่าอีกคนแบบ "จ้อยอัน"
แต่ที่ว่าไม่มีอะไรเกิดจะฟังได้ไกลนอกจากเหตุ
อันนั้นกระตือรือร้นว่า กรรมกรคณะนี้ไม่
เกี่ยวข้องการใด เกี่ยวกับการปล่อยน้ำที่เขื่อน
อย่างไรก็ดี คือว่าเรื่องอำนาจการปล่อยน้ำนี้ว่าที่
มีเหตุอยู่ที่เขื่อน แต่เรื่องนี้มีที่จัดการการกันขึ้น
ซึ่งต้องการอีกต่อไป.

ส.ส. วีร บุนนาค แห่งพรรคสห มัค
จุล "เอกอภิม" เห็นที่จะว่าเขา จ้อยอันอัน
ระลอกอ้วนเข้าเฝ้า เจอนั้นขึ้นที่ฝ่ายขึ้น
เขื่อนการเมือง ใครจะรับรองได้ว่านักการเมือง
จะไม่เข้าไปกั๊กกั๊ก ก็จะให้กรรมการเขื่อนนั้น
มีอำนาจเพื่ออันนี้ประจักษ์โดยเฉพาะ ทำไม
จึงไม่ไปจนในกฎหมาย จึงปล่อยให้ถูกไป
หมด. ได้กันไปไว้ได้กันก็อย่าว่าฝ่ายกันแท้
เพราะ.

มกราคมที่กล่าวถึงนักมาคือมาตรา
๑๕๐ มาตรา ๑๖ ซึ่งสมาชิกฝ่ายค้านก็
แปรญัตติให้ตก แต่เมื่อใดก็กันอย่างไร
ขาว. ฝ่ายกรรมกรก็มิยอมกั๊ก

นักคนแต่ง (คือเดิม) ผู้ข้อสัคย์.

ม.ร.ท.

จะให้พ.ร.บ.การพิมพ์ก้าวหน้า

จะกดขี่หนังสือพิมพ์ที่เสนองาน

จะจัดการบท น.ส.พ.

(จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์เข้า ๑ กันยายน ๒๕๐๐)

(จากหนังสือพิมพ์ ธรรมาธิปไตย ๑ กันยายน ๒๕๐๐)

(จากหนังสือพิมพ์ข่าวไทย ๑ กันยายน ๒๕๐๐)

ถ้าหนังสือพิมพ์ไทยคง กว้างเขื่อนของรัฐบาลจึงมีความ
จำเป็นอย่างนี้ ที่จะต้องมีที่ปรึกษาประชาชนเสียบ้าง คับหนทางก็ควรคือ การนำเอา พ.ร.บ.การพิมพ์อันคว่ำหวอด
ที่คนหนังสือพิมพ์พยายามอย่างยิ่งที่จะเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิก พ.ร.บ. การพิมพ์เสีย เพราะ พ.ร.บ.นี้ เป็นสิ่งกีดขวางข้อ
เสรีภาพของหนังสือพิมพ์ มีลักษณะการปกครองในแบบประชาธิปไตย ทำหน้าที่กีดขวางในการแสดง
ความคิดเห็นของประชาชนหรือของบุคคลหนังสือพิมพ์ ซึ่งวิธีการเช่นนี้มีปรากฏขึ้น ก็แต่ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบ
เผด็จการเท่านั้น.

การที่เราถั่วเช่นนี้ ก็เพราะเห็นเหตุผลต่างๆของรัฐบาลในการที่จะคิดเล่นงานหนังสือพิมพ์นั้น มิได้เป็นเหตุผล
อันพอเพียงที่จะหาให้เราเชื่อถือได้ อาทิเช่นหนังสือพิมพ์ โกลด์ ชาร์ปรัฐบาลฉบับนี้แห่งงานข่าวว่า มีหนังสือพิมพ์ฉบับนี้มัก
จะทำข่าวเกินเหตุ เช่นกรณีรัฐมนตรีลาออกเท่านั้น ถึงกับเขียนเป็นทำนองเกินเลยไปถึงกันว่า เกิดวิกฤติทางการเมือง
เมือง นี่เป็นเหตุผลของรัฐบาลที่นำมาอ้างเพื่อจะเล่นงานหนังสือพิมพ์ที่เป็นอิสระทั่วๆไป.

ตามข้อเหตุผล ที่กล่าวมาทั้งหมด ถ้าหากเราพิจารณาแล้วก็จะเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระเสียจริง จนถาก
นั้นเราจะไม่เข้าใจว่าการลอบลอบของรัฐมนตรีรัฐบาลระลอกนี้เรื่องเล็กที่ถือเอา เราไม่อยากจะถั่วซ้ำอีกว่าการ

ออกของรัฐบาลทวีปอเมริกาถึง ๕ คนขึ้นไป ถ้าเป็นต่างประเทศแล้วเขาจะถือว่าเป็นมายาทหากการเมืองที่เกี่ยวข้องอยู่
 ๒ ครั้งลาออกไปอยู่ เพื่อให้สภาเข้ามาเลือกอีกใหม่ แต่รัฐบาลเขาเรียกหา ก็ยอมแสดงความเอื้อประนีประนอม
 ออกมา ให้ถ่วงถ่วงเอาอีก ๒ ปีข้างหน้า อีกประการหนึ่งการลาออกของรัฐบาลทั้ง ๕ ท่านนี้ มีเช่นนี้เพียง
 ประชาชนคนไทยเท่านั้น ที่มองเห็นได้ว่ารัฐบาลถึงประสพวิกฤติลาออกอย่างหนักแน่นในสภายของคนที่ถือชีพ
 ในประเทศ ก็มีความเห็นสอดคล้องเช่นเดียวกัน ถึงความจำเป็นประเทศหลายฉบับ ที่กำลังประโคมถึงเหตุการณ์
 ในสมัยไทยธนบุรี เราเห็นท้าววราภรณ์นำเอาเชื้ออันเดียวกัน มีใจแต่ผูกติดค้างอาตมาแต่เศษ ไทยไม่คำนึง
 ถึงจะทำการ.

676

ยุควัยขบถ

□ จุดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๒

ประชาชนชาวไทยกลายเป็นสายเลือดไปในทันที ความอดทนหรือความอดทนในประวัติศาสตร์ชาติไทย ก็เห็นจะไม่หนักหนาเท่าครั้งนั้น ประชาชนคนไทยจึงไม่รู้เห็นเป็นใจกับกบฏครั้งนี้ ก็เลยพลอยกลายเป็นลูกหนี้ ที่มาส่งสารที่ซุกซนของนาครโลกไปด้วย พายุแห่งความหายนะไปทุกๆ หายของเขานั่นคือพายุแห่งเพื่อคอกเบี้ยเงินกู้ ๒๐๐๐ ล้านบาทครั้งนี้ทั้งๆ

ท่านได้เคยมอบให้ พงษ์สิทธิ์พานิชหนึ่ง ที่เป็นผู้ปลุกปล้ำใจของท่านแสดงกวีตลกชาวจีน เงินจากต่างประเทศซึ่งให้ชุกกันขึ้นมา ทั้งแก่ครั้งซีกาลที่ ๔ ว่าให้เคยได้เงินเขามาแล้วเท่าใด และรัฐบาลไหนท่านนั้นไว้กับต่างประเทศอย่างไรมัน เป็นการออกกัและประทานรัฐบาลที่ผ่านมาแล้วกับ แต่ทว่าการเงินจากต่างประเทศ ในครั้งก่อนๆ นั้น ทำให้เกิดความเดือดร้อนไปทั้งแผ่นดินทุกครั้งที่ไม่มี สมัยก่อนไม่มีรัฐบาลใดออกขายอเมริกาไปเลยเหมือนรัฐบาลของท่าน ขอให้คิดดูให้ดีกว่า เมื่อถึงกอดอกอันแน่นเข้าจนกลายเป็นออก การปลุกปล้ำของหนี้สินกับชุกซนที่ระคายคายออกเหมือนกัน มันจะเป็นมรดกตกทอดไปชั่วลูกชั่วหลาน ชั่วชาติชั่ว และมรดกตกทอดสาหัสกับตนเอง.

เราไม่เข้าใจเลยว่า ท่านจะคิดถึงกองอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ไปที่ไหน ในท่ามกลางความสับสนวุ่นวายของคนส่วนมาก หรือท่านจะคิดว่าการสร้างอำนาจไว้เป็นเกมพนันก่อนนั้น มันจะเป็นการสร้างมรดกให้ตกทอดไปถึงลูกหลานของท่านด้วย

มรดกที่เต็มไปด้วยความแค้นแค้นปมสู่ทุกวิถีทาง แต่ต่างกับมรดกที่ท่านทำไว้ให้ลูกหลาน ประชาชนกับการเป็นทาสคอกเบี้ยไม่มีวันสิ้นสุดลงไปได้.

จอมพลแปลก พิบูลสงครามที่ (คิดว่าจะ) รัก (ถ้าหลุดออกไปเสียดี)! เราจะไม่พูดถึง เวลาราชการยุคที่ท่านเป็น "ผู้นำ" มาลาไทยไปสู่อินทรา หรือยุคเชื้อพิบูลสงครามชาติไม่ว่าจะหลาย ซึ่งท่านเคยรู้ สำนึกมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่เวลาการครั้งใหม่ตลอดการของท่าน นับตั้งแต่ได้ขึ้นให้ นายพลผู้เผ่าเจ้าเล่ห์หัวแค้นจ้าวคาง ออกยั้งดี กระเด็นไปจนกระทั่งบัดนี้ ท่านยังไม่ได้รับความไว้วางใจเพียงอีกหรือสำหรับอำนาจ ท่านยังไม่ยอมเอมเปรมิจกิดหรือสำหรับความซุกซน ท่านยังปรารถนาซึ่งใดอีกที่ท่านจะเล่นกับเอาใจจากนักตาประชาชน เราคิดว่าความระส่ำระสายสำหรับเวลาอันนานนั้นสมควรซึ่งชาวแล้ว ไประส่ำระส่ายกันคิดว่าเราเจียดอาหารเลี้ยงสัตว์หัวตัว (ที่ไม่ใช่คน) สำหรับเผ่าชุกชุก มนุษย์จุกชุก แต่ไม่ทันใจไม่รู้จักมัน เหมือนสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งมัน.

เราจะเจียดหมากต๋องท่าน ฉบับที่ต้องนับเรื่องไป แม้ว่าท่านจะได้สั่งให้กรมพระราชกรแผ่นดินคิดเก็บเงินหักความเห็นอย่างใดก็ตามไม่มีใครสามารถจะหยุดไว้ได้ นอกจากความสัตย์ความจริงเท่านั้น. ▲

“ประชาชน”

□ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๔

ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ได้เห็นทางท่องเที่ยวไปแสดงปฏิกิริยาที่ต่างกันในทวีป จากเมืองขึ้นหัวหนานักตะขุเผ่าเผ่าเผ่า ไปร่วมประชุมครั้งแรกขององค์การยูเนสโก ซึ่งเขาได้ร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารนั้นด้วย และแล้วพอถึงปี ค.ศ. ๑๙๖๘ รัตนา กวีชน ก็ได้ร่วมแสดงถึงทางทางให้มัน เกิดความวุ่นวายขึ้นเมื่อประจักษ์พยานในวัยนี้ ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ และเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ เขาได้รับแต่งตั้งเป็นรองประธานาธิบดีอินเดีย

ฐานะหน้าที่เช่นนี้ ก็ต้องดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี หรือมีหน้าที่สภาของรัฐบาลอินเดียไปพร้อมกันอีกด้วย.

ดร. เอส. รัตนา กวีชน นึก

ปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่ของอินเดีย คำนิยามชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ ทั่ววันการบริโภคเนื้อสัตว์, การสวดมนต์และศีลธรรมนั้นมาโดยสิ้นเชิง. ถัดจากด้านหนังสือเป็นงานอดิเรก ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว ไปร่วมงานการเล่นกรีก

กับ โดยเฉพาะในการฝึกซ้อมกีฬาที่เล่นกันหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา. นอกจากการทวงไว้ซึ่งปรัชญาอันลึกซึ้งแบบนักคิดผู้เป็นกษัตริย์ของชีวิตแล้ว รัตนา กวีชน ยังเป็นนักศึกษาค้นคว้าความหมายของชีวิต เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกซึ่งพูดภาษาอังกฤษ ทั่วไปอีกด้วย ▲

เวียง รณนิษฐ์.

เรียนทางไปรษณีย์

กับ

อาจารย์เกริก

★

บันทึก อาจารย์เกริก

พร้อมที่จะสอนทางไปรษณีย์ได้

ด้วยวิธีที่ จะไม่ผิด

SPOKEN WRITTEN ENGLISH

สอนตั้งแต่ ABC ถึงขั้น ADVANCED ที่สุด

สำหรับผู้เริ่มเรียน ผู้ต้องการทบทวน

ถึงอาจารย์ภาษาอังกฤษ ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นอาชีพ และผู้เตรียมตัวไปต่างประเทศ

★

จะสอบความรู้อังกฤษ ก่อนเริ่มสอน

สำหรับท่านในพระนคร

และต่างจังหวัด

ที่ไม่มีโอกาสมาเรียนด้วยตนเอง

★

ติดต่อขอรายละเอียด

ดู ป.ณ. ๗

★

★

อาจารย์เกริก

สอนทาง ท.ท.ท. ทุกวันพฤหัสบดี

และ ๑ ป.ณ. ทุกวันอังคาร - เสาร์

ให้สาหัสจึงหักหน้าวิลาศ และ
มีศานา ให้พ่ออยู่โลกถึง ๓ เดือน ซึ่ง
รวมแล้วเป็นชั่ว พลยาพิณกระสอบ
ตามบอกทั้งหัวขอมมา และระงับทำ
การชนบับให้ถึงหัวขอมทั้งสอง ก่อน
เคียนพลุดึกคาง เป็นเป็นเรื่องทีละมะ
ต้องเร่งวิ่งส่งเจ้าหนาคี ออกไป ซื่อหา
กานจึงหักคางๆ แต่ก่อนที่ระงับ
ให้ ฝนระงับเราทำความตกลงกับ
กรรมกรจักรัสระชั่ว ของกระทรวง
มพาทไทยก่อนว่า อนุญาตให้ฝนซื่อ
จากจังหวัดใดก็ได้ไป ในคราวนี้
ทางกรรมกรจักรัสระได้หักหน้าวิลาศ
ให้ซื่อได้จากหัวขอมยุบยา ไปว่า
ละเชิงเทรา สุพรรณ พิจิตร แต่เมื่อ
รวมยอดชั่ว ทั้งระงับให้และจังหวัด
แล้วก็หาเพียงพลุดึกคางหัวขอม
ให้ต้องการไม่ ถึงกระนั้นระงับก็ยังมี
วันและจังหวัดซื่อ เพราะต้องทำงาน
แข่งกับเวลาวันศุกร์ที่มาข้างหน้าทั้ง
เรียกข้าหลวงประจำจังหวัดและนายอำเภอ
เถื่อนมาช่วยหลายคน.

เมื่อแสงมาเกิดระงับ คุณทหารคงจะดี
เกศพบแล้วว่า การจัดการของสมันนั้น เริ่มอุป
สรรคตั้งแต่จวนเจ้าหัวขอมการ ไปจนถึงหลัง
จัดซื้อ ซึ่งยังไม่ถึงเจตนาคิด นอการาณ
ละแห่ง ซึ่งหาพอตามที่จะรักษาการในหน้าที่
ของตนให้สมบูรณ์ที่สุดเท่านั้น ทางกระทรวง
พาณิชย์อันนั้น พอเขาที่จะทำเรื่องออกไปนอก
ประเทศตามซื่อถูกให้พ้น เวลาและจำนวนชั่ว
กรรมกรจักรัสระชั่ว ของกระทรวงมหาดไทย
ต้องรักษานับยอดชั่ว ทั้งแจ้งไว้กับกระทรวง
พาณิชย์ให้เพื่อระงับการของซื่อและจัดหา
ข้าว จึงถูกระงับเรื่องๆ หนึ่งครั้งไปถึงผู้คอย
ครองข้าวตามท้องนี้ สมสันนิษฐานว่า นี่จะเป็น
เหตุหนึ่งซึ่งให้โอกาสกระตือรือร้น ตามปกติเกิด
จะจึงจับ ตัวอำเภอเจ้าเมืองมณฑลฯ ไประงับ
กับจำนวนที่จะส่งไปตามซื่อถูกนั้น ถูกระงับ
มาจนเกินจำนวนชั่วในกรมมณฑลฯ จึงเกิดขึ้นใน
ระงับจึงหาให้ระงับของหัวขอมให้จัดหาไม่
คงที่กล่าวแล้วว่า ภาคให้ระงับได้ ก็คือเมื่อ
กรรมการจัดสรรให้พิจารณาแล้ว ไม่กระทบ
กระเทือนเงินที่จะไปลงทุนพาท และของ
กระทรวงพาณิชย์.

ส่วนการจัดการของมณฑลได้ เชื้อคนแต่
ตัวอำเภอตามจำนวนที่ซึ่งให้ระงับกับมณฑลแล้ว
ยอมทำให้เขาผลิตได้ไปไว้ ณอำเภอเขาใหญ่
ให้ที่จะขายข้าวได้ตามราคาพอๆ ในเมื่อส่วน
อื่นๆ ของมณฑลที่กระตือรือร้นให้ด้วยความอดกลั้น
มากนับประสาจะมากภาคให้ระงับชั่ว ก็ยังมี
ไม่น้อยที่เจ้าเมืองจึงสามารถเจรจาได้ไว้ว่านับ

จะเขียนข่าวเอาไว้ในพาทความขาดแคลนก็จึงแต่
จะเขียนที่จะได้มานั้น ผู้จัดทำแต่เป็นการจะ
ความทุกเรื่องอยู่ไม่ยอ หรือคงที่จะไม่ในฤ
มณฑล ซึ่งเป็นภาระที่จะขึ้นกับความจำเป็น
ของบุคคลภายนอก.

ในระเบียบเรื่องราชการขึ้นชั่ว
ที่ไปภาคให้ เรื่องถูกกล่าวขึ้นข้าง
คองหาขึ้นพิศฐานคำประกัน ทาง
ข้าวสุกเสียหลายไปถึงปลายทาง คอง
ปรับเสียเท่าของราคาข้าว การเพิ่ม
ค่าปรับ เป็นภาระของกันไม่ใคร่กับ
ข้างบรรทุกข้าว นำเอาไปจำหน่าย
ผลกำไร เพราะค่าปรับมากกว่าราคา
ข้าวที่จะขายได้ในต่างประเทศ เมื่อ
ปล่อยเรื่องออกจากแห่งใด คองมี
เจ้าหนาคี ที่ของผลประโยชน์ กระทรวง
ร่วมกันเจ้าหนาคีของจังหวัดอื่นๆ หรือ
ศุลกากร แล้วนำค่าปรับข้างขึ้นบรรทุก
ส่งทางไปรษณีย์ไปยังจังหวัดปลายทาง
เพื่อกระทรวงพาณิชย์และศุลกากร เวลา
ควรวางข้าวปลายทางทั้งระงับให้จังหวัด
ปลายทางทราบล่วงหน้าทุกครั้งที่ปล่อย
เรื่องออก แล้วเมื่อที่จะเดินทางขึ้นคอง
มีใบอนุญาตขึ้นบับ ของกระทรวงพา
ณิชย์ หรือข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นๆ
แล้วแต่กรณี เช่นเช่นตัวจากอยุธยา
ไปนราธิวาส คองมีใบอนุญาตของข้า
หลวงอยุธยาถึงกรุงเทพฯ หากกรุง
เทพาไปนราธิวาส คองของอนุญาต
ใบอนุญาตราชการกระทรวงพาณิชย์ออกจริง
หนึ่ง ระงับปล่อยบับขึ้นบับอีกหลาย
ประการ เท่าที่เขียนกว่ากว่ามานี้เพื่อ
ให้ทราบภาวะว่าทำกันอย่างไร พอเห็น
สังเขป เพราะคนภายนอกหาได้ทราบ
ความจริงไม่ อาจเข้าใจผิดก็ความ
เอาไปขายได้บ้าง ทุกระงับ ข้าวถูก
จึงเกิดขึ้นได้ทั้งข้าวขาว ข้าวถูกจำนวน
ที่ส่งไปยังปลายทางใด คองขึ้นบับเงิน
ศุลกากรเงินทุนหมื่นเงิน ที่รัฐบาลมอบ
ให้ไป ๑๐ ล้านบาท หรือเงินของจริง
ทั่วๆ ในกรณีที่จะเงินทุนหมื่นเงินไม่พอ
เงินทุนจำนวนนั้นนอกจาก ระงับให้เขียน
ทุนหมื่นเงินไว้กับที่ต้นนครฯ และ
พิศฐาน นอกเหนือจากงบอยู่มาจึง
หักต่างๆ ตามบอกจำนวนข้าวที่ส่งไป

และทางภาคนำมาซื้อหา ทั้งพิศ
ฐานในข้างต้น บัญชีเงินทุนและระ
นวนข้าวจึงต้องคงกัน อยู่ทุกจังหวัด
ตลอดเวลา จึงไม่มีมากไป ที่ระงับ
เงินทุนไปฝึกฝนทางเศรษฐกิจ ทั้ง
ข้าวถูกก็ไม่ เพราะเมื่อไม่นานแต่
ระงับทั่วทั้งผ่านทางคลังของจังหวัด
นั้นๆ ทางภาคคุณแต่ด้วย.

ในกรณีเรื่องข้าว ที่หมื่นออกนอก
ประเทศนี้ มันเกิดขึ้นระยะที่ขึ้นชั่ว
จากจังหวัดขึ้นไม่ไประงับมณฑล ส่วน
ข้าวที่ขึ้นหาความขาดแคลน ประจ
าเดือนส่วนมากก็ได้ทำการขึ้นบับกอน้อย
เป็นประจากราพิลละจนครฯ ในจำ
นวนหลายแสนกระสอบนั้น ทำให้มีบ
พ้องต้องยังโค จึงไม่มีเหตุอันใดที่จะ
ไปก่อให้เกิดความทุกข์ยากแก่ประชาชน
ด้วยข้าวถูกต่อไป.

ส่วนข้าวที่ระงับไปสำรอง มรฐ
จากจังหวัดขึ้นใน ซึ่งคองประจวบอยู่

ใบ-สปีดตา

สรรพคุณในการรักษาแล้ว ขึ้นม
ผลึกคองของหัวขอมหัวของ คองพิ
เยื่อระทุกไปส่ง เพราะการซื้อข้าวหัว
เมืองต้องเสียค่าหัวเรือเล็ก มาคอก
หนึ่ง และจึงต้องเสียค่าขึ้นขึ้นโค
เสียค่าอีกทั้ง แล้วเสียค่าขึ้นลง
จากโลกถึงมรฐหรือ ไปปลายทางอีก
ครั้งหนึ่ง ค่าใช้จ่ายเหล่านี้คองม
อยู่ในทุนของข้าหลวง เป็นภาระแก่
ราษฎรปลายทางผู้บริโภค คองซื้อข้าว
แพง ถ้าได้เรือคองพิเยื่อขึ้นส่ง เ
ก้าก็ขึ้นโคถึงคองขึ้นบับอยู่ในหัว คือ
เรือเล็กขึ้นจากหัวเมือง มาขึ้นเรือเล็ก
หัวคองระวางเมื่อได้ก็ออกจากทาง ก็
ย่อมระเป็นทางประพิกอนเป็นผลึกคอง
ผู้ซื้อปลายทาง ทางคองพิเยื่อขึ้นบับ
ระวางช่วยชนให้ แต่ไปเกิดปัญหาหัว
ซึ่งเรื่องเช่นนี้สัญญา เพราะเรือเล็กหัว
ไม่มีระวางที่ขึ้นชั่ว นอกการใช้ผ้า
ใบคลุม แต่คามสัญญาขึ้นส่งทาง

มีมากเกิน
รับของตามหน้า

เมื่อท่านทราบว่า นัยตาคนขึ้นมัลแล้ว จะ
ทราบมัลที่ไม เมื่อท่านมัลแดงเป็นเส้นเลือด
เส้นลิมโซน **อาย-ยีน** ชีทา!
เพียง ๒-๓ หยดเท่านั้น ท่านจะสบายหมดแล้ว

อาย-ยีน เป็นยาหลอดตาที่ทันสมัย
และเป็นที่นิยมไปทั่วโลกแล้ว
กำลังมีการดัดแปลงให้หมดไปภายใน
ไม่กี่ปี

อาย-ยีน ทาแล้ว
ท่านจะปลอดภัย

ทุกแบบใหม่ มีหลอดหยดในตัว ง่าย
ทั้งไป **อาย-ยีน** บริษัทสกลไทยจำกัด

อยู่เลขที่ถนนปิ่นเกล้า ๑๑-๑๑-๑๑ สกลนคร ๒๑๑๑ โทร ๒๑๑๑

ยุทวิชัยเขมร

ข้าวมียาน่า ผู้ซึ่งส่งทั้งระลอกของใบให้ ทางออกเพื่อไม่ให้เงินก้อนใหญ่เข้ามาใช้ให้ไว้ในเมืองข้าวมียาน่า สืบหาชนจริง ถ้าผมสงสัยคุณชื่อนี้ ทางกองทหารจะพาไป เมืองแคสตูญ่า ซึ่งมีแบบวิถีชีวิตของทหารการ ผมไม่มีอำนาจที่จะทำได้ ดังนั้นจึงต้องหนีไปข้างเรือเอกจน เมืองแคสตูญ่าจึง

มีคนส่งและไว้เรือเป็นจำนวนมาก จึงไม่อยู่ในฐานะ ที่จะเลือกสรรตัวคือใช่ เพราะไว้ว่าผู้ซึ่งจากกันคือไว้ไว้ไว้ไว้ เพราะเรือซึ่งส่งทุกตัวก็ทำ

ตามระเบียบและกฎหมายอยู่แล้ว แม้จะชนกันก็มีระเบียบถ้า ที่ผู้ซึ่งข้างซึ่งส่งก็มุ่งประโยชน์เฉพาะตัว และ

ทราบชัดทุกสิ่งทุกอย่าง ระหว่างผู้กระทำนั้น โขพาเขาออกนอกประเทศแล้ว ข้าชายสิบทั้งข้างเรือ เมื่อมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นประหลาดกับความเข้าใจใน

อำนาจหน้าที่ของผม ซึ่งกษัตริย์ออกมายืนทุนเดิมอยู่แล้ว ว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ข้าจะหาวิธีให้เองทุกแห่ง ข้าจึงต้อง

มรสุ่มที่หลบหนีออกไปทั้งไกลแล้ว เป็นย่นลง และจำนวนข้าพเพณิกซ้อนขึ้น จึงถูกขยายไว้คือไปเป็นเมืองใหญ่โต และก็มีคนทำให้พวกนั้น

เข้าใจไปว่า เรือบรรทุกข้าส่งไปลำสองมรสุ่มนี้ ก็ส่งออกไปตามนอกนั้นมากมาย เหตุการณ์ในขณะนั้น

ทางที่ถือให้เข้าใจและคิดมากจนไปก็ เพราะทางกรุงเทพ ที่อ้อมขึ้นส่วน และหาข้ออ้างไว้ด้วยความล่าช้าเมื่อ

การหาข้ออ้างก็คล้ายกับเพียงก็ ที่ซึ่งไม่พอใจในข้าที่ว่า มีข้าพหนีออกนอกประเทศมากขึ้นเพียงนั้น ทั้งๆว่า

ระหว่างนั้นนอกจากข้าส่งแล้ว มรสุ่มก็เรือขางลำพาหนีออกไปแล้ว ยังอาจมีข้าของพ่อค้าที่เสวยโชค บางคนพาหนีออกไปบ้างก็ได้ เพราะข้าตามชนบทที่มีอยู่ก็ เป็นจำนวนมากเมื่อข้อขัดข้องราคาแพง ๆ แล้วจะเอาเงินเท่าไรก็ได้▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ อีหนู

ต่อจากหน้า ๑๖

เอาไว้ในบันทึงเกี่ยวกับ ท่านผู้หญิง...เอ็งไปใช้...เอ็งแต่หัวเอนงานเอาแต่ไปรู้? ผมไม่ขายของเสียอีกต่อไป.

“แต่ เอ็งในเรือนี้ มันเล่นเสียงด้วยไว้ในบ้านจริงจริง มันมันแหมกร่นพิลึกอยู่ แต่เรื่องจริงว่าแผนการณ์พิลึกก็ถูก ความจริงก็ออกมาจริงจวง.” หมอชยาชายให้หม่าพัง.

“อ้อ ร้องทวงให้เมียหลวงชานแท้และรักเดิมไม่อยู่เสียอีกชื่อนี้ แล้วจึงเอา ‘ตัวอ่อน’ นั้นมาผูกคย” ผมว่าเขานี้.

“ใช่ ไว้แก่นนั้นมันมีใบใหญ่ๆ เขามือให้ระบ่ ไม่มีจริงจริง และก็ไม่ใช่ใบมีใบย่านนนยานาน ทวีตทางประเทศไท่น หมออยู่คว้นเกิดขแล้วจึงได้ชื่อหม่นมาที่หลัง กันขังอยู่แต่จะทิ้งพระท่านนี้” เพียงว่า.

“จึงทระบ่ไรของคุณนะ?” ผมสงสัย “ว่าไว้แก่นนั้นมือตัวเล็กอยู่เอะ ต้องร้องทิ้งเจ้าคว้นเป็นลูกขังขังไว้ไหมละ?”

“ไม่ใช่ชื่อนี้ เขาเอะนั่นมากุหาเวลาไปถูกเอาเองก็ว่า ระก็รู้ว่าจะไรเป็นอะไร ผมจะเล่าให้ฟังก่อนนี้ก็ไม่รู้เรื่องหม่นก็เลยก่อน ระไม่พูดเหมือนอ่านเรื่องอ่านเล่นซ้ำสองหน รู้ไหมหม่นเสียแล้ว ระไปโตะไรขึ้นมาอีก” เขาว่า.

“หนังสือเป็นหนังสือเพลงเปล่า อีหนูร้องเพลงอะไร?” หมอชยามไม่.

“เปล่าไม่ใช่หนังสือ เพลง อีหนูไม่ใช่หนังสือ” ผมตอบ “โอเคละ น่าเมื่อก่อนไปอยู่เอะ ระเห็นเองว่าอูหมิ่นเป็นเชิงใจ เกลี้ยเกลี้ยเอาไหน ออคนนอกถูกว่าเล่นนั้นเหมือนเก็กเก็กไว้กับสายใจจริง”

“โอเคก็รักทายเลยชื่อนี้ ลงแบบนั้นแล้วว่าไหนรายนั้นแหละ เชื้อใหม่ระ อย่างนี้เขาเล่ากันว่านานมาแล้ว ในเมืองเขนจนคุณนะ ขี้มีสุดก้านองคทั้ง ในเขาเริ่มของพระองค์นั้นเขนก็ไปทวงขณสมมกรใน.” หมอชยัสถ์นุชขึ้นมา.

“แล้วจึงใส่ไป” ผมเรียงถาม “ในบรรดาคนสมมที่หนีจากหน้านั้น จะหาได้สารพัด คือหัวนี้กับหัว-หัวนี้เหมือนอะไรคือปกรของพระนี่แหละ คือของเงินงามที่มาจากเจตนาคนดีที่ต่างไปจากเจ้าจริง อันที่จริงนางสมมที่หนีนั้นพระเกาะ ขนแกะตัวเพื้อด้วยกันทั้งนั้น แต่ก็เหมือนอะไรหา รับระทานเจ้าข้าจากหน้าเจ้าก็เข้าเป็น เก็กเก็กโดยคนตั้งมาที่นี้ไม่ผิดก็ พอหนีไปปากกลืนถึงกลองไปบอกหมอชยาคือ” หมมเล่าให้เจ้าพี่หลานหัวระระดี.

“แล้วที่ใส่สุดท่อนนั้น ท้อไรใส่ไป?”

เพื่อนรักจะสนใจ. “ที่อยู่นั้นมันมีอะไร หาหน้าหน้าหรือเลขานการส่วนหัวของสุดท่อนนั้นก็ไม่ได้ ‘หัวอ่อน’ มาแต่หัวเขนมาบอกให้ ข้าเจ้าสุดท่อนนะครั้นคุณ พอเล่าไปให้มันมาว่ากันว่า พวกนางสมมนักมันก็ตายเข้าหน้าไม่คิด ลุดตามใส่ตะปัดไปพบไม่ทัน ไม่จำเป็นเจ้าอาบยาแก้หรือคิดคนที่ต้องแก้โรไว้ ‘หัวอ่อน’ นี้ให้มัน เขาว่ากันว่าบรรดาคนในอาบมันตอนนั้นคุณนะเลื่องไปหมดก็ละ” ผมเล่าต่อไป.

“อ้อ! แล้วกว่าเล่าสุดท่อนละ ครั้นไปไหนเสียเล่า ว่าจะไปทาง

ประเทศ ป่วยอยู่ให้สุดท่อนสนุกใหญ่ไปเลย” เขาขัดผม.

“สุดท่อนไม่มีสุดท่อน” ผมถอนใจในใจอึ้งอยู่ อย่างนี้คุณเล่ามา เอ็งอ่านแหละ ผมกลัวว่าอูหมิ่นไม่ว่าร้ายไหนรายนะ ข้าพเพณิกไปหมดใจระ แค่นี้ก็สุดท่อนแล้วก็เป็นอย่างไรคือไปคุณไหม?” หมมบอกเขาให้มัน.

“ผมไม่ไปเลย” เขาตอบ

“เปล่า ไม่ใช่แค่ผมคนเดียวเขี้ยวพวก ข้างกันซึ่งจะระคายคายแหละเสียอีก” ผมว่า.

“อ้าว ทำไมถึงเป็นเชิงนั้น?”

เพียงข้างรักชกก็ไป.

“ก็มันคนทั้งนี้ตัวอ่อนอยู่ มันแหละ

ไม่เป็นคนอีกนัยกับคนไหนใครต่อใครมัน

ละ มันก็พาพาหงกเอาหน้า เวลา

อูหมิ่นตัวอ่อนนั้น จะมันจะนอนระบ่มน

เค็มหรือขยี้ไปไหน พ้อขอชยาขลุกลาน

มันตามดูเขยเขย ขยี้จนกระทั่ง...อ้อ

ให้ผมเล่าเลยครั้น ว่าสุดท่อนของไร

หรือคุณไหน เรื่องมันจะยุ่งกันใหญ่”

ผมสรุปเอาเข้าอย่าง.

“เอะเอะ! ว่าแต่คุณจะไปคือไหน

เมื่อไหร่ละ ของเจ้าก็จริงจริง แต่

อย่างคุณนี้แล้วไม่เป็นไร เพราะคุณ

รักมันข้าน้อย เป็นตัวเป็นคนแล้ว คง

ไม่คิดขังมันเหมือนไอ้แก่นนั้นหรอก เขา

ละครั้นผมคาด วันหน้าวันหลังอะไร

คิดผมมาจะเล่าให้ฟังอีก” ▲

“ใช่-บาดาล”

พืชเข้าสู่ฤดูฝน ...

ตอน ไม่ตอก ไม่ผล และ ต้นไม้ถูกบด ตีให้เกิดรากง่าย ได้ดินแน่นอน จำหน่ายที่ ร้านพืชสวน สวนเกษตร ผักสวนครัว

“หวัหระ” ของรัฐบาลชุกตลตกลด
ซึ่งกล่าววาทะ ‘คมคาย’ คงกล่าวแล้ว
รัฐมนตรีชน รวีวรพณ ส.ส.ทนของคย
หมู่เลือกเนือส่านทุกกรเบียบกวี ก็
ได้แถลงกลางส่นาชีพพรรคเสริมบังคับ
ลาย่างพ่นาเดียวคาเคยว่า.

“เป็นประเพณีของชาวอีสาน ที่
ถึงฤดูว่างจากการทำนา ก็จะแยกย้ายกัน
ไปทำงานที่ที่เมื่อวันต่อ เมื่อถึงฤดู
ทำนาจึงจะกลับไปทำนาอีก หากไม่
จากการอดหยากหยากแล้วอย่างใดไม่”

อนิจจา! ไม้ขาตานะไรที่เข้า
มาดลใจงดาให้บุคคลชั้น 'รัฐมนตรี'
ของเมืองไทยมีความเห็นผิด
เป็นชอบเช่นนั้น หรือคนสำคัญของ
ชาติ... นี่หรือคือนักไทยผู้มีสายโลหิต
แดงสม 'ไทย' ของประเทศ...
อนิจจา ความมืดบอดที่นำสงสาร!

อย่างไรก็ตาม... หลังจากทนความรบเร
ของ ส.ส. ข้าราชการจำนวน ๕๓ คนไม่ไหว จอม
พล.ป. ติบูลสงคราม ก็ยื่นขอให้เงินจำนวน ๕๓
ล้านบาทมาช่วย เหลืออีกพัน ล้านบาทอย่างกระอัก
กระอ่วนต่อไป และเช่นเดียวกันหลังจากที่

กล่าวประโศกน "โธ่เรา" ออกมาว่า "เรา
 ออมาไม่ได้เริ่มตั้งแต่ข้างนี้ ที่กล่าวเรานึกอยู่
 นอก เพราะถ้าคิดถึงสิ่งอันนี้จริงแล้ว ที่
 โหม่ง โหม่ง โหม่ง โหม่ง โหม่ง โหม่ง โหม่ง โหม่ง
 ได้" แล้ว นายเลื้อย โขลก รื่นหรืจั่วว่า
 ภาวะเรื่อหรือพิตรวม และ ส.ส. ขุนยาจารย์
 ที่เคื่องร่วร่อนมาอย่างเหี้ยมคร่ามาว่า "โอ้
 หวัง" แล้วได้โดยมเป็นเคื่อง ร่อนมาเคื่อง
 ร่อนมาเคื่องร่อนมาเคื่องร่อนมา (ที่ร่อนมา
 แล้ว) ขึ้นเคื่องของพล. พิณดกรณมา
 แล้ว โหม่งเคื่องที่ร่อนมา เคื่อง

นครพนม, และหนองคาย มีภาวะใน
 เรืองฝนฟ้าคล้ายคลึงกัน คือคิดเป็นยาง
 แฉ่งเสียเป็นยางแห้ง แต่โดยเฉลี่ยก็ค
 กว่าอุบลฯ, สวรรคาม และร้อยเอ็ดก็อ..

ก. เนื้อกาน้ำคร่ำประมาณเศษหนึ่ง
ส่วนสองล้านไร่ หนองคายประมาณ
สองเศษหนึ่งส่วนสองแสนไร่ นคร
พนมประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ไร่เศษ
แสนไร่ สวรรคตประมาณ๔แสนกว่า
ไร่ สกลนครประมาณ ๖ แสนไร่.

ข. บางคำบางวลีนั้นยังซ้ำอยู่ก็
ไม่มีเลย แต่โดยทั่วไปแล้ว โดยเฉลี่ย
เพียงวันหนึ่งกล่าวได้ว่าพอใช้ได้.

ค. ราษฎรทั่วไป มีข้าวเหลือใช้
เพียงพอ แม้จะเกิดทุกข์ภัยขึ้น
เว้นแต่จะมีการกักตุน ไปขายต่างประ
เทศ.

๔๐ ถนนพัฒนาพงศ์ สุรวงศ์
พระนคร และชนต่างโรงแ
ย ถนนสุศักดิ์ สกล
พระนคร และสาขาที่

๒๒ ถนอมทรัพย์ พระนคร

บริการ นวด อบตัว ลดไขมัน
อาบน้ำร้อนแบบญี่ปุ่น ทันสมัย
สายเมื่อยขบ ลกนาหนักตัว ไร้กังวล

ของโลหิต จักรเยระยสาท สมอ
ใส่ ร่างกายแข็งแรง กระป๋องเปรี้ยว
เป็นหนุ่มสาวขึ้นเกินกว่าวัย ไม่ค่อย
ใช้ยา สำหรับท่านผู้ฝากศรัทธา
หลั มีพระจำเริญ และภพจลจล
บุตร ทำให้มดลูกแห้งได้เปรี้ยว
ลาภี ข้างบนเป็นหญิงสาวชาวญี่ปุ่น
และไทยประจํา เป็นที่ทำการเวลา
๐๐ น.-๒๓.๐๐ น. เปิดวัน คงแก่ ๒๕
ก.พ. ๒๕๐๐ เป็นวัน

๗. สำหรับผู้รักทุกคนแม้ทาง
ระควมคุมการชนชาวออก แต่ก็มีทาง
เล็กลอบไถ่จ่ายเพราะอยู่ใกล้ชายแดน
ผลากการราษฎรมีอาชีพ ทางเกษตร
กรรมอย่างอื่น ซึ่งไม่หนักมากใน
ความยากแค้น ถึงอย่างนั้นก็

ง. ราคาข้าว (วันนั้น)

ข้าวเปลือกเหนียวแสนละประมาณ
๗๐-๘๕ บาท.

“๖๖” ๔๕๖๖ ๑๐๐ บาท

ข้าวสารข้าวที่ ๑ กระสอบละ ๑๖๕
— ๑๗๕ บาท.

ข่าวสารเห็นยวกระสอมละ (ที่๑)
๑-๑๓๕ ภาท.

จังหวัดมหาสารคาม, ร้อยเอ็ด,
และอุบลฯ ในบ้านฝนฟ้าโดยทั่วไปแล้ว
กว่าจังหวัดที่กล่าวมาแล้ว.

แต่ถ้าเธอเดินนอกท่าก็คิดว่าทุกคำ
เธอในจังหวัดอุบลฯ, ร้อยเอ็ด, สกล
นคร.

อำเภอเมืองตาก มีเนื้อที่นาประ
 มาดหนึ่งเศษหนึ่งส่วนสองแสนไร่ ที่
 ส่วนเกือบสองหมื่นไร่ ตามปกติจะใช้
 ข้าวสารสามหมื่นเกวียน (หนึ่งเกวียน
 เท่ากับแปดแสน)

พระหมื่นกำแล้วรวาเกือบเข้า
 ทัพใน' เหนือเสียหยาเพราะทนจน
 กระบี่กว่าสองพันไร่' แท้งแล้งเจ้ากรวย
 ไร่'

สรุปแล้วเป็นนาขักกัดแล้วประมาณ
๒๐ เปอร์เซ็นต์

เหตุชักชวนของคนไม่พอถึงงานเข้า
ราชการของกระทรวงเกษตรจริงๆ ไม่มี
จึงปราบปรามจนกระทั่งไม่ค่อยได้ผล.

ชาวที่เหลือขณะประมาณ ๑๓,
๐๐๐ เกวียนหรือ ๑๐๔,๐๐๐ แส่น
มีข่าวสารเห็นยาวประมาณ ๑๐๐ กระ
สอบ.

ราคาข้าวประมาณแสนละ ๗๕

บาทหรือเกินประมาณ ๖๐๐ บาท
โทษเล็กน้อย (ข้าวเหนียวมากกว่าข้าวเจ้า
ประมาณเกินขนาด ๒๐-๓๐บาท)

(๔) อำเภอเขมราฐ มีเนื้อที่
เกือบ ๓ แสนไร่ ทำสวนเกือบ ๔ พัน
ไร่ นอกนั้นก็เลี้ยงสัตว์มาก การทำนา
ก็ขึ้นกับน้ำฝนประมาณ ๑ เดือนเศษ
ของพื้นที่ทั้งหมดเนื่องจากฝนแล้ง.

สำหรับอำเภอนี้ ถ้าช่วยไม่ทัน
ในกลางเดือน ๕ (ปลายเดือนสิงหา)
เป็นอันว่าหมดหวัง เพราะเคยยกที่
กินแถมพันธุ์ข้าว (เช่นเดียวกับอำเภอ
ม่วงสามสิบ ซึ่งอำเภอม่วงสามสิบ
พบพร.ม.ท. เกษตรโคกจรดสมัยไป
ให้แก่ ๒,๐๐๐ ก.ก.เมื่อวานนี้)

อำเภอ อำนาจเจริญ ที่ของ
มาจากอำเภอเมืองนกา และมี
คล้ายคลึงกัน

อำเภอวังสามสี แห้งแล้งมาก

18 **ซีโนแพดส์**
Zino-pads

ปกติ ตาปลาหรือหน่อ เทีย
48 ซม. ตาปลา, ห่อจะหลุด
ลอกออกหมด โดยไม่เจ็บปวด
ระหว่างใช้ ชี้นั้นแห้งแล้ว จะสามารถ
วางบนแผ่นฟิล์มได้ทันที

มีจำหน่ายทั่วไป

และที่ ห้า รวบรวมฉบับ
๒๑๙ ฉบับพิมพ์โดยกรมศิลปากร ปี ๒๕๓๐

ยุควิชัยชัย

จำเป็นในเรื่องผู้นำ ร.ม.ก. เกษตร
ใช้กรรมาสุขปุณพิเศษ ไปเมือง
๑๐ จำนวน ๒,๐๐๐ ก.ก. สำหรั
“เรอกลา”

อำเภอมหาชนชัย ยังไม่ได้อำ
นา ๕ ตำบลอีก ๗ ตำบลพอใช้

อำเภอคำเขื่อนแก้ว มีมาประ
มาศ หนงศหพันธ์ส่วนสองแสนไร่
ทว่านบักแก้วราว ๑๐ เปอร์เซนต์
มีข้าวเหนียวราว ๖,๐๐๐ เกวียน

ราคาข้าวเปลือกเพิ่มขึ้น แล่นแ
ราว ๔๘ บาท

ราคาข้าวเปลือกข้าวแล่นแ ๔๐

บาท

เมื่อวันที่ ๒๔ ก.ค. นายอำเภอ
และพนักงานข้าวจังหวัด ได้ไปทำการ
สูบน้ำกว่าช่วยเหลือราว ๒,๐๐๐ ไร่
และได้นำรถมาเมื่อ ๓๑ ก.ค. สูบน้ำ
ให้แม่น้ำอีก

สิ่งจำเป็นคือ เครื่องสูบน้ำและยา
ฆ่าแมลง

อำเภอไชยธรรพ์ ยักคำไว้ราว
๑๐-๑๕ เปอร์เซนต์ ที่ต้องการมาก
คือ สูบน้ำและยา

อำเภอเขื่อนขันธ์ ยักคำแล้ว ๑๐
เปอร์เซนต์ ได้สูบน้ำมาก ๕ ไร่

ช่วยเหลือถึง ๑,๕๐๐ ไร่ มีลำห้วยมาก
เหมาะที่จะใช้เครื่องสูบน้ำช่วย

ราคาข้าวสูงขึ้นเรื่อย ๆ

อำเภอ เกษตรกรรม คล้ายๆ กับอำเภอ
เขื่อนขันธ์

อำเภอพยุหะนันทาร กักตุน
เล็งแนม มียานกลเขื่อนขันธ์ไม่มีผล
คือทำบักเขื่อน

อำเภอท่งทรายฝ่ ฝนตกเมื่อสองเดือน
มานี้ ราษฎรได้พ่นน้ำ แผลผิวหนังโรค
จนข้าวขาดหมก จนเขาทำน้ำเข้าไปเยี่ยม
ฝนยังไม่ตก เข่นจำว่าอำเภอไม่ได้น้ำ
เอา ได้สองสามวันก็พอได้ให้จังหวัดหรือ
กรมไม่ได้น้ำ ๕ อำเภอ (ซึ่งมีทั้งหมด ๖ อำเภอ
ถึง) นอกนั้นปรากฏว่าไม่มีน้ำทั่วทั้งเหนือ
จังหวัดอื่น ๆ เพราะธรรมชาติจังหวัดที่ตอน
มากว่าหรือจังหวัดในภาคอีสาน จึงเป็นพื้น
นอนสำหรับน้ำคือไปจะเกิดคือหรืออย่างนั้น
เพชท์ก็

สิ่งจำเป็นสำหรับคนคิด

หรือรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร ควร
พิจารณาให้เอาการแค้น แค้น
ของอีสานเป็นการค้น ถึงหัวข้อ
ไปนี้

สภาพทั่วไปปัจจุบันนี้ (๑ ส.ค.)

ฝนฟ้าไม่ทั่วถึงและขาดแคลนมากน้อย
เป็นแห่งๆ ไป ยามแห่งที่ไม่มีการทำ
นาเกือบครึ่งจังหวัด หรืออำเภอไม่
ได้ทำนาเลย เช่น จังหวัดชัยภูมิ อู
บล่า มีสภาพคล้ายคลึงกัน ซึ่งแล
กว่านครพนมและอุดรฯ ส่วนจังหวัด
ศรีสะเกษแล่นมากที่สุดในกระทรวงนั้น
ยังไม่มีการทำนาเลยถึง ๕ อำเภอ (มี
๖ อำเภอถึง ๑ ถึง) ฝนเคยตกครั้ง
ก่อน ๆ ทุ่งน้ำจืดบ้าง แต่พอถึงมือตก
กล่า ฝนตก กล่าอีกบ้าง ต่อจากนั้น
จนถึงวันนี้กล่าได้บ้างไม่มีฝน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดอุบลฯ

มีแผนทุกอำเภอได้ขึ้นกับข้าวจังหวัด
อำเภอต่างมีหลายตำบลยังไม่ได้อำ
สบได้วันถึงวันนี้หรือเพียงวัน โดย
เฉลี่ยชาวบ้านขาดแคลนน้ำ เป็นส่วน
ไม่น้อย

เป็นคำกล่าวคนนั้นว่า นับแต่วัน
นี้ไป ไร่ ไร่ไม่ได้อำในส่วนซึ่ง
กล่าวคนนั้น มีสภาพพอปลูก

ได้แน่ อาจเกิดจากแคลนน้ำขึ้นได้
ระยะในระยะหนึ่งก็จนกระทั่งต้นข้าว
ระคายกล่นก็ได้

สิ่งจำเป็นที่ขาดแคลนข้าว ของชาว
นาสำหรับที่ปลูก หรือที่ที่ปลูกกล่าไป
แล้วอย่างอื่น ยามว่างถึงกับ
ให้เพราะมันเกิดเกิดไปก็ฝน มันมา
แก่ดที่ฟ้ามันเย็นดามๆ อย่างก็
แคลนในสภาพหนึ่ง “ทวีชัยชัย”

ข้อบกพร่องคือไปนี้ เป็นเหตุ
ให้เกิดผลร้ายเพิ่มพูน ชนออก
เจ้าหน้าที่จะหาอาหาร มันย่นไม่
เชื่อว่าไปเป็นไปก็เช่น กสิกรรม
เอา, ข้าวอำเภอ, และพ่นขาว

การ ๒๓ ของกระทรวงเกษตรมีต่าง
ส่วนมากไม่มีเจ้าหน้าที่จะทำ แค้น
งานที่ฝากไว้กับทางภาคไทย โดย
ทางปลัดอำเภอ ซึ่งแท้จริงปลัดอำเภอ
ส่วนมากมีอำนาจไม่พออยู่แล้ว แม้
เพียงกิจการงานในหน้าที่ราชการของ
ตัวเองโดยเฉพาะก็มีไม่เวลาพอ คือ
ส่วนมากมักจะมีปลัดอำเภอไม่พอ มี
เพียงอำเภอละ ๓ คน ปลัดอำเภอคน
หนึ่งทำหน้าที่สองสามคน ซึ่งเข่น
ก่นำการสองสามคน เป็นงานที่เข่น
ไว้ว่าเกินมืออยู่แล้ว ซึ่งก็ถูกกระ
ช่วยกันถึง ๒ คนอย่างนี้ที่สุด เพราะ
คนหนึ่งๆ ไม่ใช้ก็เกิน นอกจาก
นั้นยังมีการทำงานว่าคล้ายๆ

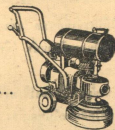
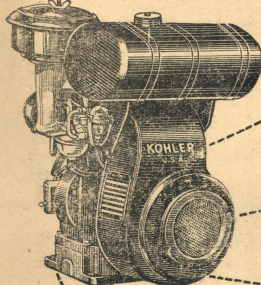
ปลัดอำเภอคนหนึ่ง ทำหน้าที่ปลัด
สุขาภิบาล สารบรรณและหน้าที่
เป็น

ยังมีงานมากไทย อีกอันไม่วัน
เช่นฝ่ายบำรุงส่งเสริม ฝ่ายปราบปราม
(เพื่อช่วยตำรวจ)

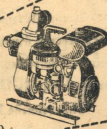
นอกจากนี้ยังมีงานกระทรวงอื่น ๆ ซึ่งไม่
มีเจ้าหน้าที่เช่น กรมการข้าว, กรมการกรม, กรม
การประมง, กรมการวัฒนธรรม, กรมประชา
การ, กรมสหกรณ์, กรมอุตสาหกรรม
กรรม ซึ่งปรากฏว่าไม่สามารถทางปลัดอำเภอ
และนายอำเภออีก โดยเหตุนี้เพราะอย่างนี้กระทรวง
กรมการ ซึ่งเป็นกระทรวงสำคัญในขณะนั้น
ไปปัญหาในกรมจะมีเจ้าหน้าที่ ของกรมจะออกไป
ประจำอยู่ทุกอำเภอ และกระทรวงมหาดไทย
จะมีปลัดอำเภอมากกว่านี้เช่นนี้คือที่แท้

โตเลอร์

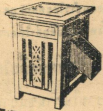
เครื่องยนต์ที่ดีเลิศ สำหรับ.....

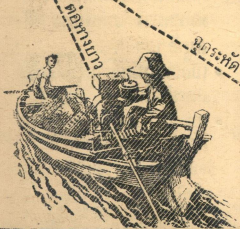
เครื่องตัดดิน

เครื่องปั้มน้ำ

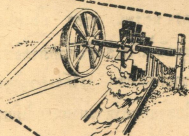

ชุดปั้มน้ำ

เรือหางยาว

ขุดระดั

ใช้การ

ห้างโอเรียนเต็ลเนชั่นแนลส์

(แบบกของบริษัทยุโรป)

ถนนวิจิตร พระนคร โทร. 2276-17, 22531

กระทรวงเกษตรวิสาหกิจและการ
มีฐานะแห่งความสำคัญ อย่างยิ่งในฐา
นเป็นเส้นชีวิต ของชาวชนบทประเทศ
ทั้งเป็นกระทรวงที่มี โครงสร้างใหญ่ แต่
เครื่องมือต่างๆ หากได้สมถะขึ้นกระทรวง
สำคัญไม่ ดังกล่าวในทันทีโดย
ละเอียดได้ว่า ไม่มีอะไรเป็นแก่นสาร
ที่กระทรวงที่บริหารงานนี้ จะเห็นได้
จำ "พนักงานชาวสวน" ซึ่งเป็น
คณะกรรมการจังหวัดคนทั้ง ก็มี
ฐานะพิเศษขึ้นกับเท่านั้น ยิ่งส่วนทั้ง
ต้นคือควาเณย์ไม่มีเจ้าหน้าที่ จึง
ไม่มีปัญหาเลยว่าจะมีทางเกิดผลโดย
สมรรถภาพได้อย่างไร นอกจากตาม
บุญตามกรรม.

ตัวอย่างที่ขึ้นที่สุดก็คือ ที่เณ
ซึ่งหนึ่งมีคหกรรมที่กินข้าว ยารุง
ซึ่งไปให้เณรเพื่อช่วยตัวหนอนนั้น ปร
กว่า ในอำเภออื่นไม่มีใครรู้ว่าต้อง
ผสมน้ำกวน จนต้องสอบถามกันว่
รยอย่างนี้เป็นต้น.

เรื่องยี่ของชาวนาเกี่ยวกับชน
ถกนั้น แท้จริงเป็นสิ่งที่ควรระ
หมายไว้ล่วงหน้า เพราะมันเป็นเรื่อง
คาทุกปี แต่ทางเตรียมองค์นั้นจำ
ไว้ว่าทางกระทรวง มีได้เตรียมการไว้

แต่คนมีอย่างเต็มที่ ทั้งที่ปรากฏว่า
เขาอำเภอเอกลีมีภัยเรื่องหนองที่ ก็
รายงานจังหวัด จังหวัดก็รายงานไปยัง
กระทรวงเกษตรกรม กล่าวไปยัง
ข้าบดีเรียนไปหมด เพราะเรารู้กันอยู่
แล้วว่า วิสัยปฏิบัติงานของทางราชการ
โดยทั่วไปไม่มีพิธีรีตองมาก กล่าวถึง
จำกัดให้.

งบประมาณที่หักให้ส่งประทาน
จังหวัด ก็ปรากฏว่ามีจำนวนที่แสดง
ว่าโดยมาอย่างแม่นยำที่หัก ไม่พอ
ทำอะไรให้มันได้จริงๆ ข้อดี
ขาดสัฟฟักและสำคัญที่สุดและสำคัญ
จำเป็นที่สุด ได้แก่การทวนซ้ำใน
งานในทางจังหวัดภาคอีสาน เกือบ
กล่าวได้ว่าได้ให้ไว้อย่างหนัก และ
อย่างยากเย็นที่สุด รัฐบาลเสียอะไร
เสียให้ นำระเทศเพื่อชาวเรา และ
สมมติของชาติในคราวนี้ เพราะอีสาน
มีน้ำถึง ๑๖ ล้านไร่ เกือบเท่ากับครึ่ง
หนึ่งของประเทศ.

และยังมีประเทศอื่นๆ ซึ่งส่งสิ่ง
โปร ก็ประสบผลจากแคลง จึงเป็น
ที่เชื่อถือได้ว่าในข้าว จะต้องมีความสูง
แน่นอนไม่ต้องสงสัยเลย.

ความยุ่งยากคือวิธีของประชาชนที่ถือ
กันเดินฟ้องศาลต่อไปจึงมีแน่นอน เหตุผล
แม้จะได้อีก.

การพอความไว้ด้วยข้อนี้ผู้รู้ ซึ่งเห็น
มรณะเลือกกระแสนเป็นสัญชาติไทยจึงเป็นที่
ใจแล้ว ยังเป็นปัญหาใหญ่อีกอันหนึ่ง ซึ่ง
จะยิ่งกว่านี้ พ.ศ. ๒๕๑๙.

ใจผู้รู้และอาชญากรรมอื่นๆ ที่จะ
ขึ้นเป็นธรรมดา.

โดยเหตุผลดังกล่าวในข้อ คัดค้านกัน
ว่ารัฐบาลควรจะต้องนำขึ้นเป็นงานสำคัญที่สุด.

ขอเสนอว่า ก. เก็บเจ้าหน้าที่ให้พอ
คือปัดชำระและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตร
จริงๆ ไปประจำอำเภอต่างๆ โดยคำสั่งของ
ก. และ ร.วมตัวการกระทรวงเกษตร ลง
ซึ่งตั้งขึ้นใหม่โดยไปให้ เพื่อให้ความ
หน้าหน้าราชการส่วนนี้ มีฐานะดีกว่าใน
เพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่.

ข. โดยเหตุผลดังกล่าวในข้อ ๓๓. และ
เห็นควรที่โดยดัดแปลง ขอใช้ชื่อเครื่อง
อย่างเล็กไปประจำที่เณร (อย่างเณร ๑ เครื่อง
เพราะเณรอยู่ในภาคอีสานนั้น มีจำนวน
ไพศาลมาก.

ส่วนนี้จึงเป็นข้อดีเพราะ
ด้วยข้อนี้คงไม่พอเพียง จะได้ใช้
ซ่อมแซมให้มันให้พอ.

ในภาคต่อไปภาคอีสานมีอยู่ไปสุด
ระโระระหนึ่ง สำหรับพื้นที่ที่เขื่อนแล้วได้
ผลนั้น ๆ แม้มีอยู่ไปสุดระโระระแล้วจะ
ตาย ศูนย์เหล่านี้ก็จะช่วยพอประพัสไป.
ถ้ากระทรวงทั้งนี้ ไว้เงินไม่เงินตาม
การช่วยเหลือราษฎร เมื่อก่อนการ
แคลนข้าวโดยออกกฎหมายการช่วยเหลือ
ทั้งทางปฏิบัติอย่าให้กลายเป็นเรื่องอื่น.

จังหวัดอื่นในภาคอีสานไม่มีขึ้น
ควาในกันชนย้ายข้าวยิ่งไปกว่า ๆ
กว่า นครพนม อุบล และหนองคาย
ทุกวันนี้น้ำจะส่งข้าวจากภาคอีสาน มา
ขายกรุงเทพฯ ไร่ไร่กว่ากันยี่อย่าง
ไปขายผูกขาดมากมายก็เคย.

จังหวัดศรีสะเกษ ไม่มีข้าวเผาเพื่อ
ไว้เหมือนจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสานซึ่ง
ได้กักเก็บไว้สำเภา ก็ควรจะไม่ได้ก่อน
แต่ศรีสะเกษคือคือร้อน อย่างน่า
เพมมากเพราะไม่มีข้าวเหลือ ทั้ง
หัวดินเป็นจังหวัดที่ขาดจนอยู่แล้ว.

ไท-สปปตา

กระทรวงเจ้าหน้า... ควรช่วย
งานสำคัญหรือองค์การไว้สำหรับให้
ราษฎรแรงงานของตน ในคราวเกิด
ภัยภัยให้้องการจ้างแรงงานวัยช
พิช เช่นปลูกมันสำปะหลัง, ถั่ว, ทุ
ทำถนนที่พังอยู่.

การพัฒนาการทางท้องถิ่นในรูป
หน่วยต่างๆ ตามแผนการของกระทรวง
เกษตร และกระทรวงอื่นๆควร
ที่ทั้งแต่ต้นไม้ควรรื้อ ปัญหาอื่นๆ
เช่นไร้ผู้รับ ความจริงตำรวจใน
ภาคอีสานมีไม่เพียงพอแก่การปราบ
ปราม เพราะเนื้อที่กว้างใหญ่ไพศาล
มาก ▲

(จากพิมพ์นิตยสาร รศ. เอื้อ (โรตอง)

 SYRUP METHIOVIT
วิ. อินทนิลอินท
เพื่อให้เกิดผลได้

- ชั้นรับเมอโอวิท**
- บำรุงประสาททั่วไป
 - แก้อ่อนเพลีย เหนื่อยหน่าย
หมั่นหมอง จิตที่ฟุ้งซ่าน ไม่มี
สมาธิ ฯลฯ
 - เบลี่ยนอนหลับไม่หลับ
และผ้อได้
 - กระตุ้นเตือนหน้าที่ต่างๆ ของ
ร่างกายให้ปฏิบัติงานดีขึ้น
รับประทานครั้งละ ๒ ช้อนชาหลัง
ผลิตภัณฑ์

บริษัทอินทนิล
แห่งประเทศไทย
ห้วยฝั้นจันต์ ที.ซี. พาราเซต
ตู้.ป.ณ. 662 พระนคร ผู้แทนจำหน่าย

**กล้องถ่ายรูป...
เนอติกันท์**

ขอใจไม่...
ใช้เงินแค่ ๑๕,๕๐๐ บาท...
ใช้เงินแค่ ๑๕,๕๐๐ บาท...
ราคากล้อง...
150.00 บาท
ตัวรับแสง 8.00 unit

เนอติกันท์

ตู้.ป.ณ. 335 พระนคร

บทกวีฉบับขบขร

□ ม้วนวล

ต่อจากหน้า ๑๓

"นอกจากข้าวสารกับข้าวเหนียว อาหารเกือบทุกชนิดก็ และพวกที่คุณถืออยู่พิเศษเราจะไม่ให้ทำอาหารยากๆ เกือบ เป็นเพียงทดลองว่าเราก็ดำรงชีวิตที่กลืนอาหารอยู่หรือเปล่า แต่ผมคิดว่าคงดีกว่านะ"

แม้ผมลองชกที่ถนัดขึ้นก็มากระทั้งหมกชก น้าขี้กัสมันด้วยแอลกอฮอล์ทำให้เลือดของหลอดฉีกแฉ่งขึ้นไป หน้าจึงผุดผ่งแฉ่งแฉ่ง วิถีชีวิตเป็นสีชมพูๆ ซึ่งนายสวทพินิจันทนา

"อ้อ ขนานนี้ดีกว่าแน่ๆ พ่อผมเขาไปเท่าไหน ขนานไปเที่ยวที่เขี้ยว มันทำให้ผมรู้สึกเหมือนอยากกลับไปในอากาศ"

"ถ้าถึงนคราให้ผม...."

"กรุณาอะไรที่คุณสวท?" แม้

นวนสวณาม

เขาใช้ปลายนิ้วชี้เกาะถ้ำหัวเขาว่า "กรุณาให้ผมพาคุณไปส่งบ้านใหม่" เขาพูดเบาๆ นึกถึงเขี้ยว

แล้ว ย้ายมือมาจับผมอาหารออกเคินทางกลับ ขอบิหมให้รู้จักบ้านคุณสักหน่อยเถิด ควรวาทมาจะไต่ไปเยี่ยม

ถูก ถ้าคุณอนุญาตให้ผมไปส่งบ้านคุณ ผมจะขอยกไปส่งด้วยนะ"

"คุณอยากไปจริง ๆ หรือคะ อย่า แกล้งถามเล่นนะ" พลันขยับแขนขาอย่างกระชั้น

"หมายความว่าให้คุณอนุญาตให้ผมไปส่งคุณแล้ว..."

"แน่นอนคะ"

"ถ้าฉันเชิญทางนี้" เขายื่นแขน

หล่อนพองให้เข้าไปในรถคนหน้า ลกมือที่กระชกเข้าไปยังห้องนายสวท เกินอุโมงค์ทางหนึ่งขึ้นในทันชยิ

และสัตว์ที่เคี้ยวพารออกแน

"ไปรถออกแล้วไปทางไหน"

แม้จะจู้จี้หาให้ หล่อนนั่งเขี้ยว

สูง เพื่อให้ใคร ๆ ที่ผ่านไม่มาได้เห็นว่า

หล่อนนั่งอยู่ในรถยนต์คันใหญ่

"คุณคงเที่ยวทั่วทุกจังหวัด เหมือนกำลังเที่ยววนอยู่ที่นี่ไหม" หล่อนหันไปถาม

"ตรงข้าม" นายสวทตอบ

"ผมไม่เผลอพอ สำหรับบ้านนี้หรอก นี่เป็นครั้งแรกที่ผมนั่งใจดีทีเดียว"

"อันเป็นผู้หญิงคนแรกหรือคะที่คุณเคย"

"แน่นอน" เขาตอบตามของคุณ

แล้วเดินไปตามทางที่หล่อนขับออกมาจริงบ้านของแม่นวลอยู่ไม่ไกลเท่าใดนัก เมื่อได้เข้าตัวถนน ที่เต็มไปด้วยทราย

ขาวสะอาดหายแล้วก็ถึงบ้านของแม่นวล

ทั้งสิ่งของอาคาร แม่นวลก็นำ

หน้ากระบังขึ้นของหล่อนเข้าประตู

พยานสวทเข้าไปด้วยทั้งรถที่แล่นมาก็ควมไปทั้งห้อง เพราะหน้าค่าตาทุกบน

เขี้ยวกับเขาเกรี้ยวไว้เท่านั้นคนภายนอก

ไม่สามารถมองเห็นเหตุการณ์ได้ ที่ ผ่าด้านหนึ่งมีเตียงไม้สี่เหลี่ยมสำหรับ

นั่งเล่นที่หัวเตียงข้างของเตียง ส่วนมาก

นอกจากโต๊ะกลมกลางห้องแล้ว เขี้ยว

วางมีโต๊ะและของอื่นๆ ขวบนอยู่ตามข้างฝาข้าง มียันโทกออกไปข้างหน้า

เป็นห้อง ประตูหลังเขี้ยวออกไปสู่ครัว แม่นวลก็อยู่ประจำบ้าน แล้วเขี้ยวเชิญให้

นายสวทนั่งที่เตียงนี้

"นี่เขี้ยว น้าให้สบาย" แม่นวล

นั่งลงทางหนึ่งซึ่งเขี้ยว ทำการของ

หล่อนก็มีความสุขออก นายสวทนั่งลงไม่ไกลนัก

"บ้านนี้อยู่สบาย ทำไมเขี้ยว

อย่างนั้น ไม่มีใครอีกหรือคะ"

"มีคะ พี่ชายคุณ เขาไปตามรบ

เลี้ยวทั่วทั้งบ้าน หล่อนออก นาย

สวทก็นำมาถ่มมือไปรอบ ๆ อีกแล้ว

หันมาทางแม่นวล

"พี่ชายคุณเป็นกัณทรหรือ"

"ใช่ค่ะ เป็นผู้ใหญ่บ้าน"

นายสวทรู้สึกสบายอกสบายใจขึ้น เขาวางมือเข้าไว้ยังใกล้แม่นวลอีกเล็กน้อย

"ผมเป็นหมอคุณก็รู้ หากคุณ

อยากทราบว่ามีคุณอะไรก็บอก

พยานสวทก็หัวเขี้ยว คุณกระดกให้ผม

ควรวางกายเขี้ยวก่อน ยางคนก็งอน

บ้านหลายชก ยางคนก็งอนเพียงสอง

สามชกก็โผล่

แม้แม่นวลมองไปทางหน้าข้างแล้ว

หันมาทางนายสวท

"ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

ก็งอนก็งอนก็งอนก็งอนก็งอน

เรียน
BUDD ENGLISH ในปี 2500
 ๑๔๓๑-๑๔๓๒-๑๔๓๓-๑๔๓๔-๑๔๓๕-๑๔๓๖-๑๔๓๗-๑๔๓๘-๑๔๓๙-๑๔๔๐-๑๔๔๑-๑๔๔๒-๑๔๔๓-๑๔๔๔-๑๔๔๕-๑๔๔๖-๑๔๔๗-๑๔๔๘-๑๔๔๙-๑๔๕๐-๑๔๕๑-๑๔๕๒-๑๔๕๓-๑๔๕๔-๑๔๕๕-๑๔๕๖-๑๔๕๗-๑๔๕๘-๑๔๕๙-๑๔๖๐-๑๔๖๑-๑๔๖๒-๑๔๖๓-๑๔๖๔-๑๔๖๕-๑๔๖๖-๑๔๖๗-๑๔๖๘-๑๔๖๙-๑๔๗๐-๑๔๗๑-๑๔๗๒-๑๔๗๓-๑๔๗๔-๑๔๗๕-๑๔๗๖-๑๔๗๗-๑๔๗๘-๑๔๗๙-๑๔๘๐-๑๔๘๑-๑๔๘๒-๑๔๘๓-๑๔๘๔-๑๔๘๕-๑๔๘๖-๑๔๘๗-๑๔๘๘-๑๔๘๙-๑๔๙๐-๑๔๙๑-๑๔๙๒-๑๔๙๓-๑๔๙๔-๑๔๙๕-๑๔๙๖-๑๔๙๗-๑๔๙๘-๑๔๙๙-๑๕๐๐-๑๕๐๑-๑๕๐๒-๑๕๐๓-๑๕๐๔-๑๕๐๕-๑๕๐๖-๑๕๐๗-๑๕๐๘-๑๕๐๙-๑๕๑๐-๑๕๑๑-๑๕๑๒-๑๕๑๓-๑๕๑๔-๑๕๑๕-๑๕๑๖-๑๕๑๗-๑๕๑๘-๑๕๑๙-๑๕๒๐-๑๕๒๑-๑๕๒๒-๑๕๒๓-๑๕๒๔-๑๕๒๕-๑๕๒๖-๑๕๒๗-๑๕๒๘-๑๕๒๙-๑๕๓๐-๑๕๓๑-๑๕๓๒-๑๕๓๓-๑๕๓๔-๑๕๓๕-๑๕๓๖-๑๕๓๗-๑๕๓๘-๑๕๓๙-๑๕๔๐-๑๕๔๑-๑๕๔๒-๑๕๔๓-๑๕๔๔-๑๕๔๕-๑๕๔๖-๑๕๔๗-๑๕๔๘-๑๕๔๙-๑๕๕๐-๑๕๕๑-๑๕๕๒-๑๕๕๓-๑๕๕๔-๑๕๕๕-๑๕๕๖-๑๕๕๗-๑๕๕๘-๑๕๕๙-๑๕๖๐-๑๕๖๑-๑๕๖๒-๑๕๖๓-๑๕๖๔-๑๕๖๕-๑๕๖๖-๑๕๖๗-๑๕๖๘-๑๕๖๙-๑๕๗๐-๑๕๗๑-๑๕๗๒-๑๕๗๓-๑๕๗๔-๑๕๗๕-๑๕๗๖-๑๕๗๗-๑๕๗๘-๑๕๗๙-๑๕๘๐-๑๕๘๑-๑๕๘๒-๑๕๘๓-๑๕๘๔-๑๕๘๕-๑๕๘๖-๑๕๘๗-๑๕๘๘-๑๕๘๙-๑๕๙๐-๑๕๙๑-๑๕๙๒-๑๕๙๓-๑๕๙๔-๑๕๙๕-๑๕๙๖-๑๕๙๗-๑๕๙๘-๑๕๙๙-๑๖๐๐-๑๖๐๑-๑๖๐๒-๑๖๐๓-๑๖๐๔-๑๖๐๕-๑๖๐๖-๑๖๐๗-๑๖๐๘-๑๖๐๙-๑๖๑๐-๑๖๑๑-๑๖๑๒-๑๖๑๓-๑๖๑๔-๑๖๑๕-๑๖๑๖-๑๖๑๗-๑๖๑๘-๑๖๑๙-๑๖๒๐-๑๖๒๑-๑๖๒๒-๑๖๒๓-๑๖๒๔-๑๖๒๕-๑๖๒๖-๑๖๒๗-๑๖๒๘-๑๖๒๙-๑๖๓๐-๑๖๓๑-๑๖๓๒-๑๖๓๓-๑๖๓๔-๑๖๓๕-๑๖๓๖-๑๖๓๗-๑๖๓๘-๑๖๓๙-๑๖๔๐-๑๖๔๑-๑๖๔๒-๑๖๔๓-๑๖๔๔-๑๖๔๕-๑๖๔๖-๑๖๔๗-๑๖๔๘-๑๖๔๙-๑๖๕๐-๑๖๕๑-๑๖๕๒-๑๖๕๓-๑๖๕๔-๑๖๕๕-๑๖๕๖-๑๖๕๗-๑๖๕๘-๑๖๕๙-๑๖๖๐-๑๖๖๑-๑๖๖๒-๑๖๖๓-๑๖๖๔-๑๖๖๕-๑๖๖๖-๑๖๖๗-๑๖๖๘-๑๖๖๙-๑๖๗๐-๑๖๗๑-๑๖๗๒-๑๖๗๓-๑๖๗๔-๑๖๗๕-๑๖๗๖-๑๖๗๗-๑๖๗๘-๑๖๗๙-๑๖๘๐-๑๖๘๑-๑๖๘๒-๑๖๘๓-๑๖๘๔-๑๖๘๕-๑๖๘๖-๑๖๘๗-๑๖๘๘-๑๖๘๙-๑๖๙๐-๑๖๙๑-๑๖๙๒-๑๖๙๓-๑๖๙๔-๑๖๙๕-๑๖๙๖-๑๖๙๗-๑๖๙๘-๑๖๙๙-๑๗๐๐-๑๗๐๑-๑๗๐๒-๑๗๐๓-๑๗๐๔-๑๗๐๕-๑๗๐๖-๑๗๐๗-๑๗๐๘-๑๗๐๙-๑๗๑๐-๑๗๑๑-๑๗๑๒-๑๗๑๓-๑๗๑๔-๑๗๑๕-๑๗๑๖-๑๗๑๗-๑๗๑๘-๑๗๑๙-๑๗๒๐-๑๗๒๑-๑๗๒๒-๑๗๒๓-๑๗๒๔-๑๗๒๕-๑๗๒๖-๑๗๒๗-๑๗๒๘-๑๗๒๙-๑๗๓๐-๑๗๓๑-๑๗๓๒-๑๗๓๓-๑๗๓๔-๑๗๓๕-๑๗๓๖-๑๗๓๗-๑๗๓๘-๑๗๓๙-๑๗๔๐-๑๗๔๑-๑๗๔๒-๑๗๔๓-๑๗๔๔-๑๗๔๕-๑๗๔๖-๑๗๔๗-๑๗๔๘-๑๗๔๙-๑๗๕๐-๑๗๕๑-๑๗๕๒-๑๗๕๓-๑๗๕๔-๑๗๕๕-๑๗๕๖-๑๗๕๗-๑๗๕๘-๑๗๕๙-๑๗๖๐-๑๗๖๑-๑๗๖๒-๑๗๖๓-๑๗๖๔-๑๗๖๕-๑๗๖๖-๑๗๖๗-๑๗๖๘-๑๗๖๙-๑๗๗๐-๑๗๗๑-๑๗๗๒-๑๗๗๓-๑๗๗๔-๑๗๗๕-๑๗๗๖-๑๗๗๗-๑๗๗๘-๑๗๗๙-๑๗๘๐-๑๗๘๑-๑๗๘๒-๑๗๘๓-๑๗๘๔-๑๗๘๕-๑๗๘๖-๑๗๘๗-๑๗๘๘-๑๗๘๙-๑๗๙๐-๑๗๙๑-๑๗๙๒-๑๗๙๓-๑๗๙๔-๑๗๙๕-๑๗๙๖-๑๗๙๗-๑๗๙๘-๑๗๙๙-๑๘๐๐-๑๘๐๑-๑๘๐๒-๑๘๐๓-๑๘๐๔-๑๘๐๕-๑๘๐๖-๑๘๐๗-๑๘๐๘-๑๘๐๙-๑๘๑๐-๑๘๑๑-๑๘๑๒-๑๘๑๓-๑๘๑๔-๑๘๑๕-๑๘๑๖-๑๘๑๗-๑๘๑๘-๑๘๑๙-๑๘๒๐-๑๘๒๑-๑๘๒๒-๑๘๒๓-๑๘๒๔-๑๘๒๕-๑๘๒๖-๑๘๒๗-๑๘๒๘-๑๘๒๙-๑๘๓๐-๑๘๓๑-๑๘๓๒-๑๘๓๓-๑๘๓๔-๑๘๓๕-๑๘๓๖-๑๘๓๗-๑๘๓๘-๑๘๓๙-๑๘๔๐-๑๘๔๑-๑๘๔๒-๑๘๔๓-๑๘๔๔-๑๘๔๕-๑๘๔๖-๑๘๔๗-๑๘๔๘-๑๘๔๙-๑๘๕๐-๑๘๕๑-๑๘๕๒-๑๘๕๓-๑๘๕๔-๑๘๕๕-๑๘๕๖-๑๘๕๗-๑๘๕๘-๑๘๕๙-๑๘๖๐-๑๘๖๑-๑๘๖๒-๑๘๖๓-๑๘๖๔-๑๘๖๕-๑๘๖๖-๑๘๖๗-๑๘๖๘-๑๘๖๙-๑๘๗๐-๑๘๗๑-๑๘๗๒-๑๘๗๓-๑๘๗๔-๑๘๗๕-๑๘๗๖-๑๘๗๗-๑๘๗๘-๑๘๗๙-๑๘๘๐-๑๘๘๑-๑๘๘๒-๑๘๘๓-๑๘๘๔-๑๘๘๕-๑๘๘๖-๑๘๘๗-๑๘๘๘-๑๘๘๙-๑๘๙๐-๑๘๙๑-๑๘๙๒-๑๘๙๓-๑๘๙๔-๑๘๙๕-๑๘๙๖-๑๘๙๗-๑๘๙๘-๑๘๙๙-๑๙๐๐-๑๙๐๑-๑๙๐๒-๑๙๐๓-๑๙๐๔-๑๙๐๕-๑๙๐๖-๑๙๐๗-๑๙๐๘-๑๙๐๙-๑๙๑๐-๑๙๑๑-๑๙๑๒-๑๙๑๓-๑๙๑๔-๑๙๑๕-๑๙๑๖-๑๙๑๗-๑๙๑๘-๑๙๑๙-๑๙๒๐-๑๙๒๑-๑๙๒๒-๑๙๒๓-๑๙๒๔-๑๙๒๕-๑๙๒๖-๑๙๒๗-๑๙๒๘-๑๙๒๙-๑๙๓๐-๑๙๓๑-๑๙๓๒-๑๙๓๓-๑๙๓๔-๑๙๓๕-๑๙๓๖-๑๙๓๗-๑๙๓๘-๑๙๓๙-๑๙๔๐-๑๙๔๑-๑๙๔๒-๑๙๔๓-๑๙๔๔-๑๙๔๕-๑๙๔๖-๑๙๔๗-๑๙๔๘-๑๙๔๙-๑๙๕๐-๑๙๕๑-๑๙๕๒-๑๙๕๓-๑๙๕๔-๑๙๕๕-๑๙๕๖-๑๙๕๗-๑๙๕๘-๑๙๕๙-๑๙๖๐-๑๙๖๑-๑๙๖๒-๑๙๖๓-๑๙๖๔-๑๙๖๕-๑๙๖๖-๑๙๖๗-๑๙๖๘-๑๙๖๙-๑๙๗๐-๑๙๗๑-๑๙๗๒-๑๙๗๓-๑๙๗๔-๑๙๗๕-๑๙๗๖-๑๙๗๗-๑๙๗๘-๑๙๗๙-๑๙๘๐-๑๙๘๑-๑๙๘๒-๑๙๘๓-๑๙๘๔-๑๙๘๕-๑๙๘๖-๑๙๘๗-๑๙๘๘-๑๙๘๙-๑๙๙๐-๑๙๙๑-๑๙๙๒-๑๙๙๓-๑๙๙๔-๑๙๙๕-๑๙๙๖-๑๙๙๗-๑๙๙๘-๑๙๙๙-๒๐๐๐-๒๐๐๑-๒๐๐๒-๒๐๐๓-๒๐๐๔-๒๐๐๕-๒๐๐๖-๒๐๐๗-๒๐๐๘-๒๐๐๙-๒๐๑๐-๒๐๑๑-๒๐๑๒-๒๐๑๓-๒๐๑๔-๒๐๑๕-๒๐๑๖-๒๐๑๗-๒๐๑๘-๒๐๑๙-๒๐๒๐-๒๐๒๑-๒๐๒๒-๒๐๒๓-๒๐๒๔-๒๐๒๕-๒๐๒๖-๒๐๒๗-๒๐๒๘-๒๐๒๙-๒๐๓๐-๒๐๓๑-๒๐๓๒-๒๐๓๓-๒๐๓๔-๒๐๓๕-๒๐๓๖-๒๐๓๗-๒๐๓๘-๒๐๓๙-๒๐๔๐-๒๐๔๑-๒๐๔๒-๒๐๔๓-๒๐๔๔-๒๐๔๕-๒๐๔๖-๒๐๔๗-๒๐๔๘-๒๐๔๙-๒๐๕๐-๒๐๕๑-๒๐๕๒-๒๐๕๓-๒๐๕๔-๒๐๕๕-๒๐๕๖-๒๐๕๗-๒๐๕๘-๒๐๕๙-๒๐๖๐-๒๐๖๑-๒๐๖๒-๒๐๖๓-๒๐๖๔-๒๐๖๕-๒๐๖๖-๒๐๖๗-๒๐๖๘-๒๐๖๙-๒๐๗๐-๒๐๗๑-๒๐๗๒-๒๐๗๓-๒๐๗๔-๒๐๗๕-๒๐๗๖-๒๐๗๗-๒๐๗๘-๒๐๗๙-๒๐๘๐-๒๐๘๑-๒๐๘๒-๒๐๘๓-๒๐๘๔-๒๐๘๕-๒๐๘๖-๒๐๘๗-๒๐๘๘-๒๐๘๙-๒๐๙๐-๒๐๙๑-๒๐๙๒-๒๐๙๓-๒๐๙๔-๒๐๙๕-๒๐๙๖-๒๐๙๗-๒๐๙๘-๒๐๙๙-๒๑๐๐-๒๑๐๑-๒๑๐๒-๒๑๐๓-๒๑๐๔-๒๑๐๕-๒๑๐๖-๒๑๐๗-๒๑๐๘-๒๑๐๙-๒๑๑๐-๒๑๑๑-๒๑๑๒-๒๑๑๓-๒๑๑๔-๒๑๑๕-๒๑๑๖-๒๑๑๗-๒๑๑๘-๒๑๑๙-๒๑๒๐-๒๑๒๑-๒๑๒๒-๒๑๒๓-๒๑๒๔-๒๑๒๕-๒๑๒๖-๒๑๒๗-๒๑๒๘-๒๑๒๙-๒๑๓๐-๒๑๓๑-๒๑๓๒-๒๑๓๓-๒๑๓๔-๒๑๓๕-๒๑๓๖-๒๑๓๗-๒๑๓๘-๒๑๓๙-๒๑๔๐-๒๑๔๑-๒๑๔๒-๒๑๔๓-๒๑๔๔-๒๑๔๕-๒๑๔๖-๒๑๔๗-๒๑๔๘-๒๑๔๙-๒๑๕๐-๒๑๕๑-๒๑๕๒-๒๑๕๓-๒๑๕๔-๒๑๕๕-๒๑๕๖-๒๑๕๗-๒๑๕๘-๒๑๕๙-๒๑๖๐-๒๑๖๑-๒๑๖๒-๒๑๖๓-๒๑๖๔-๒๑๖๕-๒๑๖๖-๒๑๖๗-๒๑๖๘-๒๑๖๙-๒๑๗๐-๒๑๗๑-๒๑๗๒-๒๑๗๓-๒๑๗๔-๒๑๗๕-๒๑๗๖-๒๑๗๗-๒๑๗๘-๒๑๗๙-๒๑๘๐-๒๑๘๑-๒๑๘๒-๒๑๘๓-๒๑๘๔-๒๑๘๕-๒๑๘๖-๒๑๘๗-๒๑๘๘-๒๑๘๙-๒๑๙๐-๒๑๙๑-๒๑๙๒-๒๑๙๓-๒๑๙๔-๒๑๙๕-๒๑๙๖-๒๑๙๗-๒๑๙๘-๒๑๙๙-๒๒๐๐-๒๒๐๑-๒๒๐๒-๒๒๐๓-๒๒๐๔-๒๒๐๕-๒๒๐๖-๒๒๐๗-๒๒๐๘-๒๒๐๙-๒๒๑๐-๒๒๑๑-๒๒๑๒-๒๒๑๓-๒๒๑๔-๒๒๑๕-๒๒๑๖-๒๒๑๗-๒๒๑๘-๒๒๑๙-๒๒๒๐-๒๒๒๑-๒๒๒๒-๒๒๒๓-๒๒๒๔-๒๒๒๕-๒๒๒๖-๒๒๒๗-๒๒๒๘-๒๒๒๙-๒๒๓๐-๒๒๓๑-๒๒๓๒-๒๒๓๓-๒๒๓๔-๒๒๓๕-๒๒๓๖-๒๒๓๗-๒๒๓๘-๒๒๓๙-๒๒๔๐-๒๒๔๑-๒๒๔๒-๒๒๔๓-๒๒๔๔-๒๒๔๕-๒๒๔๖-๒๒๔๗-๒๒๔๘-๒๒๔๙-๒๒๕๐-๒๒๕๑-๒๒๕๒-๒๒๕๓-๒๒๕๔-๒๒๕๕-๒๒๕๖-๒๒๕๗-

ลูกวัยซนขี้บอ

แม่นวลโง่เข้าอกคอนายสาว
ทันที.

“อันใจเหลือเกิน ทั้หมอบุด
อย่างนี้” เสื่อในของหล่อนยังไม่ได้
สวมหล่อนเพียงเอาใบตอกไว้เฉย ๆ
จนควานคิดทำให้หล่อนโศกเขา
นั่นมันจึงตกลงกับพื้น นายแสวง
มองดูภาพนั้น แล้วเดินตรงไปทื่อ
ในหอบขนส่งให้น้องสาว ซึ่งวิ่งไป
อย่างอ่อย ๆ นายแสวงเดินตรงไปที่
หน้าค่าง เป็ตอกหาโกมองไป
“ไอแก้ว เองวิ่งไปหากันนั้
บอกให้มาบ้านข้า เอาเขาเป็นอัน
สามมดด้วย”

แนวลสวมเสื่อเสร็จแล้ว ไป
ยืนตรงหน้านายสาว มองดูเขา
อย่างกุมใจ. ▲

เรื่องสั้น

ต่อจากหน้า ๑๓

“บ่วงกรรมจะไปคิด” หล่อนตอบ

ด้วยสีหน้าขมขื่น.

ทุกเดือนสี่หน้าของหล่อนจะทำให้
เขารู้สึกเจ็บปวด น้าเลี้ยงที่พูดขึ้นอีก
จึงฟังๆ ซ้ำมวก.

“ถ้ามาวิ่ง ๆ เอะว่า เวลาไป
กั๋ยไต่หาพื้นพวกนั้นนะ มันทำอะไร
เลยอย่างหรือเปล่า”

“เฮ้!” หล่อนร้องลืหน้าเปลี่ยน

ไปที่หน้า แล้วสิ้นศีรษะเป็นเชิงยี่สิบ.

“นั่นนะ” เขาคากัน “คังแค่

นั่งรอไปกับกัน อยู่ในงานฉลองกัน

เวลาที่มันมาส่งของถึงบ้าน”

“นั่นหมายความว่าอย่างไรกัน”

เสียงของหล่อนสั่นเล็กน้อย “เป็น
การเยือกเย็นอย่างซัดฟอก ของคุณพระ
คะ คุณก็ขึงใจขึ้นมาและเห็นฉันเป็น
อย่างไร”

คราวนี้เขาหัวเราะค่อย ๆ “เธอ
ว่าเป็นการเยือกเย็นอย่างซัดฟอกนัก
ขอมริบ เพราะว่ามันเยือกแข็งใจขึ้นมา”

หล่อนยื่นคิ้วกรำ ร้องกเขาอยู่
อีกโหล่น ๆ ว่า “ก็ด้วยนะ”

แล้วก็ผลัดเดินเข้าไปยังห้องส่วนตัวของ
หล่อนซึ่งอยู่ลึก ๆ กันนั้น เจ็บหายไป
พักใหญ่ก็กลับออกมา ส่งกระดากให้

เขาแผ่นหนึ่ง พร้อมกับพูดว่า.

“อ่านดูแล้วเซ็นชื่อเสียล่ะ สัญญา”

เขารับมาอ่านอย่างรวดเร็ว แล้ว

ก็ร้องขึ้นอย่างประหลาดใจ.

“นั่นมันหนังสือขานโหล่น”

“ค่ะ” หล่อนตอบพร้อมกันกับ

ศีรษะขม.

เขาผลุกลุกขึ้นกับทันที “ห้าม

ความวุ่นใจโง่งมโหล่น”

หล่อนยื่นมือ ๆ ขอบอย่างซัดถ้อย

ซัดคำว่า “ก็ห้ามความว่าเราเขา

ซากาจากกันนะสิคะ”

“เออมีเหตุผลอย่างไร”

“เหตุผลก็คือฉันไม่ใช่คนหน้าด้าน

ค่ะ สัญญา” หล่อนเน้นว่า “เมื่อเราแต่ง

งานกัน ฉันก็ได้รับความเข้าใจกับ

คุณแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง คุณก็รับรองว่า

เข้าใจจนอย่างใด เปรียบเหมือนฉันได้

แถลงนโยบายกับคุณตลอดแล้ว โดยคุณ

ยอมไว้วางใจ แต่บัดนี้ ๆ คุณก็มาเข้า

รัชชิตถาม และยอมวิ่งว่านี่เป็นการเปิด

อภิปราย จึงหมายความว่าความข้องใจ

ว่าฉันจะไม่บริสุทธิ์หรือข้อครหาพอ คน

เราเมื่อขาดความไว้วางใจต่อกันเสียแล้ว

ใครจะทนอยู่ร่วมกันได้ ฉันยังมีหน้า

ด้านพที่จะอยู่ต่อไป ในเมื่อได้ถูกเปิด

อภิปรายแล้วเช่นนี้ฉันจะ ฉันยอมมีมาร

ยาพและไปฟ้องที่จะผลตามแห่งกรม

ยาของคุณ ถึงแม้ฉันพร้อมที่จะยืนยัน

ลงท้ายข้อข้องใจ ของคุณได้ก็ตาม
แต่เมื่อคุณเสื่อมศรัทธา ต่อฉันเสีย
แล้ว ฉันทนอยู่ร่วมกับคุณต่อไป
ก็เหมือนคนหน้าด้าน เข้าใจหรือ
ยังคะ” ▲

เทคนิครัฐประหาร

ต่อจากหน้า ๑๔

เมื่อคราวที่พวกกรรมกร นัดบรรดาโรง
งานผลิตทางภาคเหนือ ของอังกะโล โว
นั้น ในหมู่พวกคอมมิวนิสต์คาเลียม

ไม่ว่าไรก็ตามแต่ที่เทียบแหลมและ
เหลี่ยมหลายด้วยคือหลัก นักยุทธวิธี
อันแห่งพรรคบอลเชวิค...ถ้าหากมี ใครคน

นั้น ก็คงจะจัดการฝึกคนจำนวนหนึ่งเมื่อ

เดียวให้เขารู้จักอำนาจจากรัฐบาลไปแล้ว.

ในกรมักยุทธวิธีทั่วไปคราวนั้น ไม่ว่า

ใครที่มีลักษณะคล้ายคือหลัก ย่อมจะ

ยึดอำนาจได้สำเร็จทั้งนี้.

สำหรับมุสโสลินีผู้รับผิดชอบสถาน

การฝึกในแง่ของโซเชลลิตี เขาไปคิดว่า

การรัฐประหารที่คือนักต่อสู้ขัดขืนอย่างของ

ฝ่ายรัฐบาลและกำลังของฝ่ายชนกรรมว

ชีพในเวลาพร้อม ๆ กันจะสามารถบรร

ลุชชีชนะได้. มุสโสลินีไม่เพียงแต่จะ

นัดหมายมาหน้าพวกหัวหน้าโซเชลลิตี

และคอมมิวนิสต์เท่านั้น ยังนัดหมาย

หน้าหน้ากันมุสโสลินีและใครก็ตามที่คิด

จะโค่นรัฐบาล โดยไม่พยายามจะเอา

องค์การกรรมกรเข้าเป็นพวกหรืออย่าง

น้อย ก็ให้องค์การนั้นวางตัวเป็นกลาง.

มุสโสลินีไม่ใช่อยุคคล ที่ยอมจำนนต่อ

กานักวิทยุทางง่าย ๆ. เขาไม่เคยนัก

คู่หมั้นเขาของชนกรรมวชีพในกรม

ปฏิวัติ. ความรู้สึกนึกคิดของมุสโสลินี

เป็นความรู้สึก นึกคิดแบบคนสมัยใหม่.

เขาเข้าใจปัญหาการเมือง และการสั

คมแห่งยุคปัจจุบัน อย่างที่โซเชลลิตีสัก

หลายจะพึงเข้าใจ. ความรู้สึกและ

ความเข้าใจเช่นนี้เอง ที่ทำให้มุสโสลินี

วางแผนการปฏิวัติรัฐประหารอย่างระ

ดม. ทำให้เกิดการทำรัฐประหารอย่างระ

เคสเคชันนักรัฐประหารทางคนไป.

ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สดวก . ปลอตรัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำริห์นคร

ໄທ-ສັປຕາທໍ

ปากกาถูกลิ้น เซฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ที่
เขียน โดย ไม่ ต้อง
กดมือแม้แต่บ่อย คุณจะ
พอใจในความ "เบาหวิว"
เมื่อเขียน ด้วย ปาก กา ลู ก
ล้นนี้... ง่ายคาย... เรียบ
รื่น... และสะดวกยิ่ง

ปากกาสุกสัน
SHEAFFER'S
Feathertouch

ไผ่ย่นไผ่ไผ่มากกว่า ปากกาลูกสิ้นธรรมด
ถึง ๕ เท่าตัว

ขนาดยักษ์
ในความรู
ของเซฟ/เฮอร์
เฮอร์นี่

ขนาดเล็ก
ในคราว
ของปากกา
ถูกใช้ใน...

นี่คืออัตราส่วนที่มากขนาดไหน? ลองเพิ่ม
ไป เขียนได้มากกว่าปากกาถูกลิ้น
ธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณสามารถ
เห็นได้ว่าหมึกเหลือมากขึ้นด้วยเท่าใด.

ผู้แทนจำหน่ายและผู้เดียว
และแผนกบริการ เซฟเฟอร์

๒๐๖
 ๒๐๖
 ๒๐๖

ตั้งแต่ รัชกาลที่ ๑ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ราชพิธีขึ้น
รับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ราชพิธีขึ้น
รับสมเด็จพระราชินีนาถ และราชพิธีขึ้น
รับสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี เป็นพิธีที่แสดงถึงลักษณะความเป็น
มาของชาติพันธุ์ไทย ที่ผสมผสานกันระหว่าง
พุทธศาสนาที่ สืบเชื้อสายมาจากอินเดีย
และวัฒนธรรมที่ สืบเชื้อสายมาจากชาวยุโรป และ
วัฒนธรรมที่ สืบเชื้อสายมาจากชนชาติไทยโบราณ
ที่แสดงถึงความงามและเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์
ไทยสมัยใหม่ ในฐานะราชวงศ์ที่มีพระมหากษัตริย์
และสมเด็จพระราชินีนาถเป็นประมุขปกครอง
ประเทศชาติและประชาชนชาวไทยทุกคน
ที่ถ่ายทอดมาจนถึงปัจจุบันนี้ให้แสดงออก
ให้เห็นความหมายที่ลึกซึ้งของความเป็นมาในทาง
พิธีกรรมที่เกี่ยวพันกับองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มหาวชิราลงกรณ ราชบุรี และสมเด็จพระราชินีนาถ
อรรชกาฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตน
ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชธิดาองค์
โตของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗
และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี
ในรัชกาลที่ ๗ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระ
บรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง รัชกาลที่ ๙
และสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ
พระบรมราชินี รัชกาลที่ ๑๐ และสมเด็จพระเจ้าลูก
เธอ เจ้าฟ้าทีปังกรรัศมีโชติ มหารัชมงคลหิรัญ
ราชกุมารี รัชกาลที่ ๑๐

เมื่อนักประวัติศาสตร์ ทวีปไซ
รอมเพียซีสต์ประสงค์จะพิสูจน์ว่ามุส
โซลินี ไม่ใช่บุคคลที่พวกคอมมิวนิสต์
คลั่ง เขาได้กล่าวถ้อยคำอันไพเราะถึง
นโยบายของมุสโซลินีที่ปราศจากอคติ
ถึง ค.ศ. ๑๙๔๕ ซึ่งความเรียงเป็น
นโยบาย ที่กระเถิบไปทางประชาธิปไตย
โดยละทิ้งทั้งนิยมเผด็จการของพวกฟาส
ซิสต์ส่วนใหญ่ในเวลานั้น. ก็อะไรเล่า
ที่มุ่งแสวงหามุสโซลินีโดยให้รางวัล
มรดกมิสโซลินี? มาอย่างโซโกน.
นโยบายปี ๑๙๔๕ นั้นหวั่นๆ หากมิไ
ลิ่งซึ่งจะเผยแสดงเช่นว่านี้ ที่บุตรชาวอิต
ลีย์จะรู้เพราะฟาสซิสต์ กับมุสโซลินี
ให้รางวัลแก่คนนำออกโซโน. เรา
จะได้เห็นกันต่อไป ในบทที่ถ้อยคำอีก
แล้วว่า แผนยุทธวิธีของมุสโซลินีนั้น
วางขึ้นเช่น เมื่อบุคคลมีความคิดกว้าง
ถ้อยคำข้างต้นก็นำเอาไปใช้ มันก็
เสื่อมหรือกลาย กลายเป็นแผนอย่าง
อื่นๆ ละเลยไป

บรรดานักคิดอย่างพวกฟาสซิสต์เป็น
พวกที่ชั่วร้ายยิ่งนักที่ให้อภัยคนมีนิสค์
หรือคิดว่ารัฐประหารฟาสซิสต์เป็นเพียง
ปฏิบัติการชั่วคราวสำหรับเรื่องชนกรรม
ชาติในทันทีเหมือน และในบัดนี้สังคม
ของเราเข้าไว้มาก่อนแล้ว ในวินัยการ
กิจของชนเสรีขึ้นไว้มาก่อนๆ ภายหลัง ค.ศ.

[illegible]

หล้าภักย์แล้วตลอดระยะเวลาที่มานี้
 นานที่ทรงงานด้านอยู่. แต่เมื่อได้
 ลิขิตจากนั้นก็... เจริญยอมสละเพื่อ
 นีวรุณของเมืองชัย. ว่าความที่
 นโยบายของพรรคพลังชีวิต ถ้าหาก
 กันเมื่อได้มีโอกาสทวิวิธกิจปฏิวัติ
 แต่ยังไม่ได้อีก. กันนั้นคิดว่าเลือก
 ที่ประเทศอีกแล้ว เมื่อเกิดพฤษภาทมิฬ
 ค.ศ. ๑๙๖๑ พรรคพลังชีวิตก็ยินยอม
 เข้าวุ่นในแนวคิดซึ่งนับถือสิทธิ
 ดั้งเดิม ในเจตจำนงที่หากรอ
 เลี้ยวของระบอบ... เช่นเคยทำลาย
 เล็บขุดของพรรคพลังชีวิตให้ย่อย
 ใจ.

แม้ว่ากำลังจะมรณกรรมแล้วโอโธดิดก็ไม่ได้
ข้ามไปเพราะความที่เกลียดกับเจ้าหญิงมฤดา
จน ค.ศ. ๑๗๓๒ ใน วันอาทิตย์ที่สิบเจ็ดเดือน
พฤษภาคม เจ้าชายกับนางประจักษ์ เพราะพระค
ล้ายเป็นอริชฎริฐฐนบุญคุณพระคล้ายเสกสมรส
จนเกิดโอรสเพราะพระเกลียดกับเจ้าหญิงมฤดา
จนพระคล้ายก็ตั้ง ชื่อเป็นพระคล้ายได้อายุครบ
หกเดือนแล้ว เป็นโอรสชายของพระเจ้าจึงตั้งเป็น
มฤดา เป็นโอรสไปเพราะได้สมรสตามราชรัฐ
ก็ทราบ, อย่างไรก็ตาม ถึงจะยังเป็นคู่ความดีของ
เจ้าชายโอโธดิดก็ตาม ก็คือพระประสพเหตุของ
ชีวิตแล้ว เขาไปหาพระคล้ายเพื่อพิศพิศทั้ง
ก็ทราบนี่มา, เขาถือโอโธดิดที่มารดาเจ้า ชาย
ตั้งชื่อด้วยให้ชื่อตามพระโอรส ในคืนแรกเจ้าโอ
โธดิดเป็นเด็กคนแรกในครอบครัว, แม้เจ้าชาย
โรสเจ้าหญิงโอรสของคัลเลีย เอ็นนาที่นางพระ
คัลเลียให้ชื่อเป็นบุตรคนแรกเป็นลูกชายของ
ชายผู้เป็นพระคัลเลียมรณกรรม ขำๆไป, เขาถือ
โอโธดิดให้ไปหาพระคัลเลียตามคำสั่งของพระ
บิดาเพราะพระเจ้าจึงมีลูกตามเกลียด, แต่
ในทางนี้เขาถือโอโธดิดตั้งเป็นลูกคนแรกตาม
คัลเลียคือโอโธดิดแล้วไปเมื่อ ค.ศ. ๑๗๓๓
วันที่ ๑๗ จนกระทั่งพระคัลเลียก็ ตั้งชื่อให้พระ
ชายเป็นโอรสไปจนจำความเมื่อที่คืนนั้นเมื่อ
มีลูกชายแล้วคือว่าโอโธดิดเพราะโอโธดิด ก็ยัง
เป็นเด็ก,

อย่างไรก็ตาม พวกฟาสซิสตา
ไถ่ถอนไปใหม่มาตรการกักขังทางรัฐ
คามความมุ่งหมายของนายกรัฐมนตรี
อิตาลี่ใหม่ ทั้งๆที่เข้าเฝ้าการเมืองตาม
วิถีทางรัฐธรรมนูญตามคำชักชวนของ
นายปิโวลกกี พวกฟาสซิสต์ก็ยังยึด
มั่นในยุทธวิธีของตนอยู่ตามเดิม. ทั้ง
นั้น ในขณะกักพวก ส.ส. ฟาสซิสต์สี่
คน พยายามฆ่าทำลายเสียจึงฆ่า

ในสภา อันเนื่องมาจากกรรมวาจา^{๕๖} ของเนมาจิกในคราวเลือกตั้งนั้น พวกเชื่อกันอดกล่า ก็นิ่งไปจนงานสมโภชงานของฝ่ายกลาง และวันเช้า คือสัปดาห์กลางของพวกเนมาจิก สาธารณวิสัย^{๕๗} และสัปดาห์ของพวกชาวลัทธิ ทั้งกับความรู้ของชนกษัตริย์กับที่เคยแลงานสัปดาห์กลางฝ่ายลัทธิเนมาจิกแล้ว ก่อนที่เนมาจิกทำรัฐประหาร เพื่อรวบอำนาจเข้าไว้ในมือ พวกฟัซซิสได้เป็นการเข้าเป็น ที่ตั้งอับราชมลัทธิต่าง ๆ ไม่เลือกวาระเป็นฝ่ายซ้าย ฝ่ายกลาง หรือฝ่ายขวา ลัทธิเหล่านี้เคยกล่าหรือเข้าเป็นกำลังกับลัทธิชาล หรืออาจเข้าช่วยกันทำรัฐประหาร พวกเราจึงรู้ว่าการที่ให้มีเทพบาลวิ พหุพลังซึ่งมีผู้กระทำการกล่าวถึงนั้น คนนั้นนอกจากต้องยอมให้ เกิดการทับถมกันครั้งใหญ่ขึ้นในแล้ว พวกฟัซซิสยังรู้จักว่าเป็นเครื่องขัดขวาง รัฐาจารย์ผู้กล้า และชนกรรมมาชีพมิให้เข้าทนทนกับแนวร่วมอันเดียว พวกฟัซซิสก็อยู่ในฐานะที่เป็นเครื่องกีดกันมิให้เข้าสู่ลัทธิกรวย จำเป็นจะต้องล้มลงเมื่อมีการทำการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์การทางการเมือง หรือองค์การสหภาพ ไม่ว่าจะเป็นองค์การของชนกรรมมาชีพหรือของพวกอนุรักษนิยมพวกเจ้าหน้าที และสมาชิกสหกรณ์สมาชิกอิสลามในสหกรณ์ พวกเหล่านี้ทำงาน สมาชิกพรรคการเมือง องค์การกับหนังสือพิมพ์ พวกฟัซซิสก็อยู่ตรงกลางของลัทธิเชยกับลัทธิผู้กระทำการล้มลงด้วยพยายามเราวาระฟัซซิส เจ้าปัญญะอันเทพพระกระหม่อมเหล่านี้ต่อไป.

ทำที่ และการกระทำ ของพวกฟัส
ซิสต์ดังกล่าว ได้ยั้งความพิศวงแก่พวก
กฏมพี และนักเสรีนิยมไปตาม ๆ กัน

เพราะเคยเล่นกันทางคิวว่าพวกพี่ซัด
ได้แสดงบทบาทของคนจบแล้ว และน่า
จะได้อะไรไปบ้างแล้ว โฉมจึงขี้เกียจเห็น
อยู่บนเวทีต่อไปอีก. เมื่อพวกพี่ซัด
ได้ใช้กลอุบายบ่อนการของพวกอาชุลี
และพวกนักสารการฝรั่งนั้นแล้ว พวก
เขาก็ก็นิยมนักพวกกุกกุกที่ เหล่า
ต่างๆ เช่นนักประชานิโศย น้าเสริม
ยม พวกหัวเก่า (คอนเซอร์เวทีฟ) และ
สมาชิกสมาคมไพร่บ้านเบียดนั้น. การต่อ
สู้พวกพี่ซัดนี้ ดำเนินต่อพวกกุกกุกที่
เป็นการต่อสู้ที่ได้รับความนิยมจากประ
ชาชนมาแต่สมัยแรกๆของการต่อสู้ที่พวก
พี่ซัด เองค้ำ. มันต้องชนะการมาชีพ
ทั้งนี้เพราะเนื่องจากเหตุที่พวกพี่ซัด
ต้องการ ขาวนา และช่างฝีมืออยู่ๆ
เข้บรจรูใจในหมู่นักต่อสู้ ของตนนั้น
เอง. นอกจากนั้นการต่อสู้กับพวกกุก
กุกก็มักจะเป็นการต่อสู้ กับรัฐบาลหรือ
ต่อสู้ กับรัฐบาลอยู่. เป็นเพราะว่าระเทศ
อยู่ที่พวกนักประชานิโศย นักเสริมยม
และพวกหัวเก่า ที่เคยลี้ลี้ลี้ลี้จนจัด
ไม่โลินเข้าอยู่ ในใจพวกนักชาตินิยม

วัลย์บอกว่าเธอพวกฟอสซิสต์ เข้ามาว่า
 แนวชาตินั้น ต่างไปยอมเอื้อจนแล้วจน
 หมดว่า จุดมุ่งหมายของมนุษย์นั้นไม่ได้
 เป็นไปเพื่อชาติ เอียงหนักชาตินิย
 สมัยก่อนๆ นี่ หากบ่งจะคิดอ่านจาใน
 แผ่นดินเป็นสำคัญ. เพื่อกล่าวถึงเรื่องการ
 ชาติกันแล้ว ก็มาพิจารณาพวกไวท์ ที่
 นักร ในระยะที่สืบสืบมาไปมีจิตใจเป็น
 ประเทศเต็มไปด้วยนักชาตินิยม. สิ่ง
 เคยเป็นการถือถือสูงส่งในเบื้องแรกได้
 กลายเป็นเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่ง. แต่
 จะเอาอะไรกันเล่า กับประเทศที่ทอด
 ปลดกันมาได้รู้ก็ถึง ด้วยความเสีย
 สละ และความกล้าหาญของนักชาตินิยม
 แท้จริงจำนวนมิใช่น้อย. การที่ชาตินิยม
 กลายเป็นเป็นอันยังหนึ่งจึงบุคคลที่นัก
 ชาตินิยมสูง พบพบกันตามตนเอง
 ในชนชั้น หรือเป็นอันหนึ่งกับสมญา
 ชักกลุ่มกันอยู่ ดังนั้นก็ยากที่จะ
 คบด้วยเจตนาอันดี ที่มุ่งจะประจบ
 ประแจง. จำนวนผู้รักชาติในอิตาลี
 จึงพิศด้วยประการฉะนี้. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เครื่องรับโทรทัศน์

ชีลาวแท้

บริษัท สยามเอเชียติกส์ (อิมพอร์ต) จำกัด
ถนนรัชดาภิเษก แขวงสะพานสอง โทรศัพท์ 22436 - 7 มีแผนจำหน่าย

เคียวที่รัฐบาลได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยมีผู้พิพากษาจริง
คนหนึ่ง เทเลอร์ เป็นประธานเพื่อจะระเบียบปราบปรามคดีข่มขืน ที่ศาลกัน
อยู่ในประเทศนั้น กรรมการได้รายงานว่า เรือกระชากขึ้นเมื่อกลางสัปดาห์
ก็มีความ เช่นในจำนวนทั้งหมด ๕,๐๐๐ คน ที่กรรมการได้ขัง ไม่ให้อะ
การขึ้นเสียโดยไปฟ้องอีกมาก แต่ในจำนวน ๓๐๐ คนตั้งกรรมการลงมือ
ไต่สวนว่า ขโมยตัวหรือขโมยสิ่งของไปฟ้องไป ปรากฏว่า

แต่กรมการศึกษานานาชาติ ไม่มีฝ่ายหลักสูตรให้ดำเนินการ
ทวียุคอย่างศาลเจ้าเซี่ยงคัง แต่มีข้อขัดแย้งกันโดยอ้างกันว่า กรมการ
ศึกษาของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีวี่แวง ข้อมติที่ออกให้คนในกรม
กลั่นแกล้งทรมานข้าราชการหนึ่งหมื่นยี่สิบกว่าคน ที่วางทรมานก็ต่อให้ล่าช้าขึ้น
เช่นเดียวกับการดำเนินคดีของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อมติเป็นเช่นนั้นให้ยกเลิกการทรมานโดย
แต่เดิมกัน การทรมานที่ทางบ้านเรือน และบ่อนักเงินให้เจ้าพนักงานรับ
อาญาได้ ข้อมติเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำคดีขึ้นได้ ข้อมติก็ควรขึ้น
ด้วยคดีนั้น คณะกรรมการได้เพราะเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมติเห็นว่า
จะจัดการมีนายประจักษ์การทวียุค และพลพรรคทวียุคให้ไปโทษอยู่
ละเลยให้นายช่างานศึกษาตามอำเภอใจ แล้วก็มีไปเขียนข้อความ
นำข่าวนี้มาวางที่หน้าการศึกษานานาชาติ

คณะกรรมการได้เสนอวิธีป้องกันไว้ดังนี้:

๓) ต้องมีเจ้าหน้าที่ตรวจตรากิจการงานตามกรมกองต่างๆ ปรากฏว่า
บางกรมไม่เคยได้รับการตรวจตราเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมที่ดิน ซึ่งมีโอกาส
ประกอบกรทุจริตได้ง่าย ไม่ได้ตรวจมาหลายปีแล้ว.

๒) ต้องย้ายสับเปลี่ยนตัวบ่อยๆ อย่าให้อยู่ในตำแหน่งเดิมนานๆ ซึ่งแต่ละหน้าที่จะต้องกำหนดไว้ว่าอย่างมาจะอยู่ได้เท่าใด และข้อสำคัญก็คือการย้ายคนไปต่างถิ่นนั้นจะต้องมีเคหาสถานให้พักอาศัยเสมอไป.

๓) การได้รับรางวัลการใดๆ เช่น มรดกหรือถูกชกปากกิมแบงซังมา
จะจัดรายการให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ถ้าผู้บังคับกองถึงใจออก และถ้าการรับ
มรดกใดๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ หรือประโยชน์ที่ได้รับชดกนักงานในหน้าที่
ต้องจัดการขายสมบัติได้นั้นเสีย.

๔) แกะไชยะเย็บให้ขั้วรากขามมีคืบได้ถึง ๕๐ เซนติเมตร (๒๓.๖ นิ้ว) ซึ่งคณะกรรมการผู้ชักนำขังใจให้เจ้าชังฮาลสวนแต่ในการเพาะปลูก เพื่อหารายได้ อันเป็นการฝึกซ้อมมาตรฐานของการเป็นข้าราชการ เว้นแต่จวนเจ้าเกณฑ์ปลัดตามเกษียณอายุ

๕) ข้าราชการจะออกสลากรณนตหรือเครื่องใช้ใดๆ หรือเกี่ยวข้อ
กับการจำหน่ายของเหล่านักบวชหรือภิกษุณีไม่ได้เป็นมณีนคร หรือขายทรัพย์สิน

ศาสดาจารย์ชาวกาฬโรคประจำปัดคือ ส.ส. อนุวัตร โสภณ
 บัณฑิตเอกและแพทย์กษัตริย์คนอีกปราย ร้องขอรับอำนาจของกระทรวง
 สุขและกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะประกอบสร้างโรงพยาบาลผู้มีความ
 นาน แต่กระทรวงอุตสาหกรรมอนุมัติให้บันทึกวิทยา ทิ้งไป ๒๒ ล้าน
 จะรู้จนกว่าการสาธารณสุข (พลโทประยูร ภมรมนตรี) เป็นประ
 มการของบัณฑิตกร มัน และผู้บังคับของกรรมาพยาบาลด้วย
 โสภณผู้ชาวเวียงฟ้าที่อาศัยสวนแต่เคยไปเฝ้าหมื่นเจ้าเมือง แต่
 คนที่ช่วยราชการสาธารณสุข สวัสดิ์ ถ้าประกอบ ผู้ว่าเจ้าแลแต่คน
 ก็หมดเวลาพอตัวในฐานะที่เคยเป็นทนายความ เล่นเอาวันหลังแปลง
 พ.ส. โสภณ คือนายแพทย์และกองพยาบาล จึง ส.ส.นครธรรมราช
 วัณโรค เกิดที่เท่านี้เข้าก็ไปไม่เช่นนั้นเลย ส.ส. โสภณ ไม่ได้ตาม
 รองนายแพทย์ที่ทันที่รัฐมนตรีเข้าใจ ส่วนกองการอุตสาหกรรม
 เข็มทอง ที่คุณพระประยูร ประสานสภาผู้แทนได้รับสัปดาห์หนึ่ง
 อนุวัตร และกรรมาทันรัฐมนตรี ปฏิบัติที่ทันสมัย ถ้ารัฐมนตรี
 ยังก็ใช้อยู่ คุณพระประยูรผิดก็เต็มประตู แต่รัฐมนตรีก็เกิดของ
 พอล บิว สมาชิกสภาอภิชนไม่ได้คิด ไม่ได้ พังคณาทั้งเรื่อง
 กัน คุณพระประยูรของ ส.ส. โสภณ รัฐสภาดำรงตำแหน่งก็หาที่จะไป
 ด้วยเหตุนี้ก็ไม่ผิด.

อนึ่ง ศ.ส. อุดมราชฯ หัน บัญญัติ อภิปรายคดีใหม่มนต์
คณะข้าราชการ ปราศจากสิ่งจะ พุทธะไรใหม่จึงว่าทะทะไรใหม่ ว่า
ระออกใหม่ออก ในเรื่องพิจารณาเรื่องพุทธะไรใหม่ให้พุทธะไรใหม่
มหาดมคณะฯเป็นธรรมใหม่ของนักการเมือง แต่ท่านคณบดีท่านบัญชาเมือง
ที่จะเรื้อรังถึงนักการเมืองที่มีศีลธรรมของสัตย์สุจริต และเห็นแก่ความ
เมืองมากกว่าประโยชน์ของตัวและพรรคพวก ถ้ามีนักการเมืองที่ปราศจากศีล
ธรรมหรือมีประโยชน์ชาติดีกว่าเมืองก็มีแต่จะพิชิตชัยชนะทุกไตรมาส
อรรถพิชิตของคณะจึงให้เรื้อรังใหม่ ท่านผู้ดำเนินยอมระอูแก่ในแล้วให้เข้าเป็น
ต้องอธิบายซ้ำในบทนี้.

นอกจากนี้ยังมีพหุทกนามว่ามีชื่อเล่นสำหรับคู่ใจว่า นกจากจะเพราะการอภิเษกประจัญบาน
มีน้ำขี้ตางูเจียนมาพริ้วพริ้วกับกรามที่ฉีกออกมาจากเนื้อ มีอุ้งอุ้งหนาม ที่มีลักษณะรูปร่างไม่สูงนัก
ตัวผู้ทั้งเพศชายมีขน นัยบ่งบอกว่าไปจะตัวใหญ่ให้ดูขี้หน้าง แต่สมณจาริกทรงมนต์คล้ายอีกหนึ่ง
อุกคระโอรสว่ามีใจไม่สู้ดีนักจากใจนวล ขนที่มันสละสลวยที่สุดคือ นก ส.ส.และรูปร่างหน้าตาที่
ดูดีมีเสน่ห์ไปเป็นไปไม่ต่างกับนกชนิดอื่นๆแต่ต่างที่ นก ส.ส.มีลักษณะที่หน้าตาที่เหมือนนก
ปากนก ร้องความขำเจองอกจากอติปราย ตามความหมาย ๑๕ ของรูปร่างดูขี้หน้างก็อยู่เคียงเคียง
ที่จะเป็นฝ่ายรับรักเพราะเขม่อทัยที่นุ่มนวล โดดง ไซ้ปากด่า ว่าหรืออัยยัดนั้นของทั้งนั้น
ส.ส.นกรรณเจมา อววิค คณิตวิเชตถ์ ว่าก็ต่อหน้าผู้เฒ่าไปรับตัวคนและเจ้านินทาของ
ที่สืบสัน

ส.ส.อปรราชธานี พัน บุญชิดพรรค

สหกรณ์ได้เสนอ พรบ.สอบสวนการ
การวัดในแผ่นดิน ซึ่งมีข่าวว่ารัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว ที่จริงประเทศสหพันธ์

This image shows a blank, aged, light brown page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with subtle variations in color and some minor discoloration or foxing, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

พุทธคยาเป็นไปมาดังนี้

1 1

อักษรเสรี

เสวยรัฐอุเดมทอง หัวทังวงศา.

โกลกันทวทง		เทศเว
คำใหญ่หีบแอบเอา		ป็น
ตัวเล็กบ้อมบางเบา		ลดหลั่น
เด็กใหญ่โกลกันทวทง		แบ่งสันปันสยาม.
มีมิมันตังว้าย	ราษฎร	อควิน
คอยฆ่าทวนนคร	คนครัว	รักทอง
พิทักษ์ ร.ม.ศ. ๖๖	โจรแย่ง	ระบ่อ
ตายเปล่าเรารักกัน	เชยคุ้ม คมโจน?	รำให้โหยหวน.
อันธพาลพศเขย		
โกลศรานดูกร		
ชมรมรักนถุจยอิน		
ราษฎรผู้รุมเร้ากร้อง		
บริวารราชกิจ	ทางวงศ์	
บรรพบุรุษพงศ์	พวกพ้อง	
ลยลันแต่ของค	เอมอัน	
เสวยรัฐอุเดมทอง	หัวทังวงศา!	

"ปกมิลี"

มีคนแยกกันอยู่ในขณะนั้น พลเมืองจึงไปสู่สถานที่นั้นในพรกระการเมืองใหม่โดย
นอกจากตัวเขา (คนชั้นกรรมกร) ะมีฐานที่มั่นเมืองมาอยู่ไว้รับเอกราช
ไทยสมัยแล้ว เพราะนโยบายการเมืองของกบฏผู้รักชาติที่ไทยเข้ามา
ก่อนได้รับเอกราช ได้สั่งคนให้ไปจัดตั้งพื้นที่นั้นเพื่อตั้ง ังใหม่ขอเอกราช
ให้ไทยยุคใหม่ ส่วนพรกระการเมืองแห่งสงครามมาอยู่ (ไซเชิล
ลิสต์) ยังไม่ได้ออกส่งมืออย่างใด คนมาอยู่จึงไม่ไปเอาไป เพราะความ
เจริญของมาอยู่อยู่การชาย ตึก และ ยาง ซึ่งการค้าขายส่งอย่างนั้นกอยู่
ในมือของสมาชิกพรรคการเมืองกบฏผู้รักชาติเป็นส่วนมาก ดังนั้นพรรค
ไซเชิลลิสต์มาอยู่จะต้องแถลงนโยบายว่ามืออย่างใด ที่จะทำการค้ากับ
กล่าวพรรคผู้รักชาติให้เข้ามาอยู่รวมกันด้วย และผู้รักชาติก็
ที่ลุกขึ้นต่อสู้เพื่อมาอยู่กบฏผู้รักชาติของชาติ ไม่ให้อยู่ในมือของคนเผ่า
เดียวก่อนเช่นประเทศในยุโรป แต่อยู่ในมือของคนมาอยู่เช่น จีน เป็นต้น เจ้า
ของดินแดนเอเซียเผ่าเชื้อชาติมาอยู่เห็นมีการค้าขายและกบฏน้อยก็เห็นหัว
เอเซียไม่ดีกว่าใด ดังนั้นก่อนที่พรรคแห่งสงครามมาอยู่ (The Malayan
People's Socialist Front) ระก้าวหน้าต่อไปจะต้องประกาศนโยบายให้ประชา
ชนพลเมืองเข้าใจเสียก่อนด้วย.

ถ้าจะนำไปแล้วพรรคแห่งสงครามมาอยู่ ก็คือฝ่ายซ้ายนั่นเอง เพราะพรรคคอม
มิวนิสต์ไม่ได้เข้ามาอยู่ พวกคอมมิวนิสต์ก็ควรเลิกต่อสู้รบอาชญากรรมประกาศใหม่ อาจ
เข้าร่วมกับกบฏจีนได้ เพราะการที่คอมมิวนิสต์จีนประกาศรับรองการเป็นเอกราชของ
มาอยู่นั้น ทำให้คอมมิวนิสต์ในมาอยู่ต้องต้อง พวกนี้ได้ประกาศว่า เอกราชของมาอยู่จะต้อง

ชนเป็นเอกราช จอมปลอม ที่ผู้พิทักษ์เจ้าของดินแดนมาอยู่ได้รับเอกราชโดยม
บุญแล้ว ถ้าเป็นคือคือไป ก็เปรียบจะคือเป็นศัตรูกับชนชาวยุคก่อนเองจึงรับนโยบาย
ของพรรคผู้รักชาติที่ไทยในครั้งนั้น ฉะนั้นหากคิดแล้ว เห็นว่าพรรคคอมมิวนิสต์คือไป และ
เข้าร่วมกับพรรคที่ไทยไปแล้ว ๑๖ ล้านคนลงไปแล้ว ได้มีผู้นำของชาวมลัดจีนเข้ามา ทำ
กบฏมาอยู่จะสมารถเป็นไปได้หรือคอมมิวนิสต์ก็ควรประกาศไปเสีย.

เก็บตกปลายสัปดาห์:

หนังสือ *ศกาศาสนา* ประจำวันที่

๕ ก.ย. ได้ลงเรื่อง "สยามกับอเมริกา"

ที่เขียนโดย ทานองคุณเมืองน่านพุด มีความสำคัญที่ค่าหนึ่งท่านจอมพล
ป.พิบูลสงครามพูดเป็น ๒ เรื่องทั้งที่ทำงานเองและหนังสือพิมพ์ของท่าน จอม
พลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กัญพล ค.อ.เผ่าเทพารักษ์ และท่านอธิบดีตำรวจเผ่ามี
ทวีปสมัยที่มหาวิทยาลัยอยู่ที่ประเทศ มีข้อความที่สามในกองหนังสือถึง
ถ้อยคำของคุณ คง อภัยวงศ์ ที่กล่าวว่า "การที่เอกราชรัฐไทยอเมริกัน
บิชอป สันติชนจอมพล พิบูล นั้นเป็นการเร่งรัดให้คนไทยเข้าใ้อยู่ในวงแขน
ของคอมมิวนิสต์ที่เร็วเข้าเหมือนนักกีฬามืออเมริกันสนับสนุนจอมพล เจียง เหว่กั
ให้ชาวไทเข้าใ้อยู่ในวงแขนของ เหมาเจ๋อตง เช่นนั้น ถ้าหากว่าสยาม จะ
เปลี่ยนพลังไปเช่นนั้นก็เห็นความผิดของ อเมริกัน"

ฉบับวันที่ ๖ ก.ย. เดนิส วอนเนอ ผู้เขียนคนเดียวคนเดียวได้ถาม
ว่า อเมริกาได้ทำถูกหรือไม่ในการที่สนับสนุน พิบูล ในทางที่ไม่เหมาะสม
เพราะความนิยมในทวีปเอเชียที่มากกำลังมากภายหลังการเลือกตั้ง เมื่อ
เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอเมริกาไม่สำคัญความจริงในข้อนี้ อันเป็นเหตุให้ความนิยม
ฝ่ายตะวันตก พลเอกคำไ้ด้วยและเมื่อเลิกแล้วพวกคอมมิวนิสต์ (ในเอเชีย) ก็
เช่นหัวหน้าฝ่ายค้าน คง อภัยวงศ์ และโฆษกกบฏจีนนิยมสฤษดิ์ ปราโมช. ซึ่ง
ที่ทำให้อเมริกาถูกกำหนดนั้นมีความหมาย เช่นการข่มขู่ประท้วงไทยซึ่งควรระ
ช่วยอย่างจริงจังหรือไม่ กบฏฝ่ายซ้ายอเมริกันให้ให้ ซึ่งสัปดาห์นี้เป็นหน้า
หนังสือพิมพ์ ในอเมริกาที่นักหนังสือพิมพ์ทวน พลเอกสฤษดิ์กล่าวเรื่องกบฏ
ปราโมช บรรดาการเมืองอเมริกัน ซึ่งสฤษดิ์สฤษดิ์ ถูกกล่าวว่าเป็นประมาท
อัครรัฐไทยอเมริกัน ฐานแห่ง สยามเข้าจับกุมไทยกับ เวียดนาม เมื่อ ๕
ปีก่อน ที่ฝรั่งเศสเคยเปิดเปิดไว้ว่าคอมมิวนิสต์อย่างครึกโครมจนบรรลุล่วง
ความแล้วสฤษดิ์ในเวลานั้นอายุ พิบูล ไม่เหมือน เบาดี แต่พล.ค.อ. เผ่า
เหมือนนักฟุตบอล สิบวัน ซึ่งเขียนมาว่าใหญ่และควบคุมกองการที่
มีสิทธิพิเศษอย่างมากหลาย การพิววิทูของของไทย สถาน ปักกิ่ง ก็มี
เห็นอกว่า ยี่สิบ (อังกฤษ) เอชซี (อินโดจีน) และไวโอ (อเมริกา) วอน
เนอว่า กระแสเช่นนี้คล้ายคลึงกับที่กล่าวโดยย่อ นั้น มีทางที่ยังให้เหตุผล
ได้ ในเมื่ออเมริกาได้พิจารณาแล้วและนโยบายของเขาที่ปฏิบัติ คือสยาม
ประเทศ.

ข้อความที่กล่าวข้างบนนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่ออกมาแต่ และเข้าใจว่าบรรดาหนังสือ
พิมพ์ไทย บรรดาหนังสือที่ออกโดยผู้สื่อข่าวด้วยกันก็ออกฉบับแล้ว เพราะเรื่องให้เขียนไว้
แล้ววันที่ ๑ ก.ย. ▲

ข่าวและคำ

ต่อจากหน้า ๒๕

หลวงพ่อกษัตริย์เป็นรูปไป แล้ว
คุณลูกชายมาให้ขายอีกทีต่อไปใน
รัฐต่างๆ ในชาติการโลนา คุณลูก
หลานได้รับรู้คุณหนึ่งเขียนก็อย่างขย

เงิน. มีน้ำขายผู้ถูกขืนไม่ประ
วานเสียอีก คุณนั้นเป็นชาวผิวขาว
แต่หากไม่มีความปรารถนา ที่เห็น
การแบ่งแยกดินแดน ระหว่างคนผิวดำ
และผิวขาว คุณนั้นจึงเกรงกลัวถูก
สมาชิกคุณลูกหลานคน สวม
ยักหน้าขมหมื่นกันคนไม่ แต่กล่าว

ว่า "โอ้มันชอบวิ่งก็จริงเอานั่นเสีย
ให้เจ็ด" ต่อจากนั้นผมเจ็ด ลูกถูกขี
ขม่าน ก็โยนลูกนั้นขว้างไปราวหนึ่ง
ปราคัยแล้วก็หนีไป ค่อมามีคนมาพบ
จึงนำตัวไปส่งโรงพยาบาล.

ครูสุนทรเทียรณ์เล่าให้ฟังว่าตนเอง
เป็นนายวงดนตรี หลังจากการแสดง
ดนตรีที่โรงละครได้ผ่านไปแล้ว ก็ออก
มาเพื่อชมรถยนต์คันที่คนกลุ่มหน้า ๕ คน
มาขี้นมาหาให้ชมรถยนต์ไปคุยกับนัก
จากนั้นถูกยิงคนยิงหลังารรถ และถูก
ลูกกลิ้งขี้นจากคนหนึ่งทำให้เชือกผูกติดกับ
ต้นไม้แล้วเขานำข้อขี้นในขณะที่ถูก
ยิงตกลงเอาเชือกโยนและเอาไม้ตี.

"ฟาดมันให้เจ็บปวดไปเลย" เสียง
คนหนึ่งดังลั่นว่า "มันตีผมทั้งมืออีก
๔๐-๕๐ทีให้เจ็บได้ มันกล่าวผม
ว่า ผมเป็นโคไปพูดชั่วพวกที่โหดเพื่อ
ให้ลูกกลิ้งตีแบ่งแยกแต่เสมอภาค ผม
ปฏิเสธก็เลยโดนมันทุบเอาที่หลัง และ
พูดอย่างกระชากรูว่าไอ้ปากแข็งนัก
เอานั่นไปเลย"

เขาเล่าว่า "พอมันหยุดโยนผมก็
มันตีหัวข้อไปเลย"

ลัทธิแบ่งแยกแต่เสมอภาคได้
ถูกทำลายลงทั้งหมดแล้ว เป็นโมฆะไป
แล้วก็จริง แต่อิทธิพลของมันจะมี
ในโครงการแบ่งผิว ยังมีอยู่อีกเป็น
อันมากมันเป็นเรื่องที่นำผลลใจอยู่
มาก ที่การแบ่งชั้นวรรณะมีอยู่ใน
หมู่คนสีขาว ทำให้มันถึงประเทศ
จีนในสมัยก่อนที่ยังอยู่ในหมู่อาช
พลของคนสีขาว นั่นคือเขาเข้ามา
มาหาในเชิงไอ้. ไม่มีข้อความ
อันใดจะเสกหนึ่งเท่ากับข้อที่มิใช่
ความว่า "ความที่ห้ามคนจีนและ
คนขาวเข้า" บัดนี้ลัทธิแบ่งแยกเช่น
นี้ถูกขับไล่ออกไปจากเมืองจีนแล้ว
แต่อเมริกา ซึ่งถือว่าเป็นดินแดน
แห่งเสรีภาพนั้นได้ ภายหลังดินแดน
ใหม่ได้ไปด้วยการกดขี่คนผิ
ผิวนมมายุคเดียวกัน ถึงกับนำแก๊งกัน
เป็นปลุกปลิ่นเช่นที่มานั้น ▲

สมัย เรืองโร

ณ ค.ศ. ๒๕๐๐.

ผมได้ใช้ชื่อเขียนของผม
พวกคุณๆ และเวียนไปตามสถานวิทย
ต่างๆ มาหลายต่อหลายแห่งแล้ว
โดยตลอดเวลานั้นนานมาแล้ว
ผมยังมีได้ไปปากกามันหมึก เข้าไป
สี กับวงกาววิหิตของกรมประชาสัมพันธ์
เพื่อใช้เป็นกิจลักษณะเลข มาสปี
ดาห์นั้น, ผมก็คิดว่าคงต้องตามดูกล
สมคำทำนายของท่าน ไหว้ใหญ่ กรม
(นอน) อุดมชัย ท่านว่าไว้ทุกประ
การ ผมจึงเห็นสมควรจะเขียนถึง
เสียดสีคราวนี้ แม้ว่า, จะเข้าสู่ภาค
"กว่าจะรู้สึกรักใหม่" ก็เอาดีแหละ.

สถานวิทยกรมประชาสัมพันธ์
ซึ่งจะพูดถึงในวันนี้ ผมขอหมอบยก
ขี้นมาเพื่อบ่งปากเสียก่อน นั่นคือ
การกระจายเสียงใน "ภาคเช้า".

ผมจำได้ว่า, การไว้ผม "ออกอากาศ" ในภาคเช้าของกรมประชาสัมพันธ์
ผมพอนั้น (แต่กระนั้นยังเป็นกรมโฆษณาการ เมื่อโอนไปกรมหนึ่งก็ชื่อหลาย ๆ
คนไปเรียกกันว่า ลูก ๆ ว่ากรม "ไอ้" กรม "ไอ้" เพียงคำเดียว, ท่านก็เลย
เปลี่ยนเสียงใหม่ให้ยาวเพื่อย เป็นที่กระฉับกระสะกิด) มีมานานนับปีแล้ว. คง
แค่สมัย "เชื่อน้ำชาพิณภัย" นั้นแหละ ในภาคนี้ ผมคิดว่าคุณ ๆ ผู้อ่านจำ
ได้ว่าพอเช้าขึ้นประมาณสี่โมง (แรก ๆ ตอนนั้นคงทมิฬในวงว่า) ผู้คนพล
เมืองยังไม่ทันล้างชั๊ว ก็ต้องพรวพราวกันขึ้น ก็กระโดดเสียงเพลง "อิ
ขอคุณหลวงจักรีนฤเบศร" ก็กระโดดไปทั่วกรุง. เมื่อจะ ในเนื้อเรื่องนั้นจำ
ว่า "ไปกวาดเศษ แสงจันทร์บนธง ท้องฟ้าสีแดง พระอาทิตย์เย็นไอ้" และพอ
ฟังว่า "ความของท่าน "สามัคคีชัย" หรือ "กลอนสด" ของพญาท่าน พันโท
หญิง ก. พญสงคราม เป็นที่อมเอนแปรผกแต่แล้ว บางเจ้าบางคนคง พ
เมืองใหญ่ทุกหนไม่ว่าอยู่ที่ไหน ก็ต้องผลึกผลึกออกมาสู่การกรมวิทย
ในแบบ "หกโมงเมืองสงครา แด่คืองเจ้าให้เรานิดคง... เชื่อน้ำชาพิณ" เมื่อ
อิงขึ้นไป ให้. ราชันคง! "ก็วันทั่วทุกคน จากนั้นคงค่อย... อย. แอ. แอ...

พูดว่า "มาทำ" ไปทำงานแล้ว.
บัดนี้ภาคเช้าที่ด้วยเลบบากว่าสิบปีแล้ว "ออกอากาศ" ภาคเช้า
ของกรมประชาสัมพันธ์ ก็ กระโดดกระโดด ผุดๆ โผล่ๆ อยู่นั่น. คือหมาย
ความว่าสมัยที่ท่านหญิง พล. พญสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี สมัยนั้น
เมืองก็ตั้งขึ้นใหม่ไปเสียแล้ว. "ออกอากาศ" ของภาคเช้า สมัยที่ท่าน
จอมพล ป. ดังนั้น "วิเศษสายฟ้า" อย. คงขึ้นเร็วข้างไปเป็นข่าวไว้อยู่ตลอดเวลา
สมัยนั้นบ้านเมืองก็เย็นชงของคร่าด้วยไป เพราะ "ออกอากาศ" ภาคเช้า
ถูกผู้รับชุกขึ้น ๆ ที่เข้ามาครองเมืองแทนยุคเดิมที โดยให้เหตุผล กระจุ
ว่าไม่มีประโยชน์.

เพราะฉะนั้น, วัฒนธรรมในการ "ออกอากาศ" ภาคเช้า ของกรมประชาสัมพันธ์
ก็ว่าหมดแล้ว. คือเหตุผลที่หนักหนาไปเสียหลายปี จนกระทั่งยอมแพ้. ถูกคนรับประหาร
แบบได้ไป (เจ็ดสิบเอ็ดปี) มาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง "ออกอากาศ" ภาคเช้าจึงมีเสียง
พลที่ฟังขึ้นมานับว่าชีวิตกับเขาดีกว่าหนึ่ง แต่ว่าเป็น โดยความเขินอายจากเก่า ๆ ที่เคย
แบบที่เสีย กล่าคือ บทความกลอนไม่ได้เสียให้ของท่านนักคิดก็คิดก็มี บทกวีไวรารสร้างชื่น
ชื่นชมของงานที่ผู้ฟังจะได้อีก โดยความก็ไม่มี ตลอดทั้งเพลง "อิ" ... ไม่มีความนั้น ของ
คุณหลวงจักรีนฤเบศร พันตำรวจ "อนุภาพ" ของพันตำรวจแบบ ก็คืออะไรดีนั่นไปด้วย.

แม้ว่า, การรื้อฟื้นให้หวนหาของกรมประชาสัมพันธ์ ๆ ที่สับสนนั้น จะดีช่วยจิตใจให้เสียด
การกระจายเสียงในภาคเช้า นี้ความใจจะ เป็นอีกเท่าไร ผมก็ขอเข้าข้างว่าวัตถุที่
"ให้แล้ว" ไปสู่ปีที่ ขงนางศรีพิณ, ขักสนอนหัวไว้ก่อนว่า กรมประชาสัมพันธ์

ข้อเขียนสืบเนื่องมาจากสารและวิจารณ์ในวงกาที่
แพร่เสียง

ออกอากาศ

ฉบับ
เกรียวกราวทุกวัน
แบบ
เปิดเผยแก่คนเอง

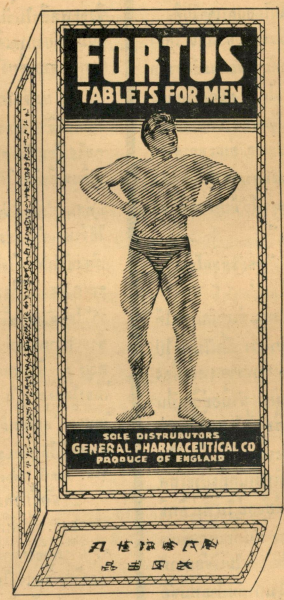

คือคือ "แพร่เสียง" ภาคเช้าขึ้นเพื่อประโยชน์
อะไรกัน นอกเหนือไปแต่การเป็น "กรมก
เลื้อ" หรือชื่ออื่น "ใต้เขา" ข้างนอกก็กระโดด
อันไร้สาระอะไรแต่เพื่ทำให้ จึงไปเป็นเสียงอัน
แต่กระสุนปืนเพื่อประโยชน์.

แต่ก่อนนั้นชื่อในนี้ วิทยุภาค
เข้าปรารถนาไว้ในฐานะสิ่งให้ความ
สำ. จึงสำ. ความแก่ประชาชน. รายการ
ส่วนใหญ่ทุกไปทางหนึ่ง อาทิเช่น
รายการสำหรับเด็ก, รายการดนตรีและ
สุนทราภรณ์ หรือคณะอื่น ๆ สุกแต่
ผลัดเปลี่ยนเวียนเวียนมา อันล้วนแต่
ให้ความเพลิดเพลินแก่คนฟัง. เพราะ
แก่กันฟ้าอากาศในบางเข้าที่ขึ้น. ขึ้น
มาที่รับวันนั้น ข้าราชการนั้นก็มี
หายตาจากไปหมด. แทนการให้
ฟังรายการสำหรับเด็ก เราต้อง
มานั่งฟังข่าวการประจวบจากรา, งาน
ถูกดัดดัดดัด, การชงมร, การเ
โร, ข่าวกฎา, การเลื่อนยศ, การ
เกินทางของคนสำคัญ กลอดคน
ข่าวโดยเฉพาะ (อ่านต่อหน้า ๕๐)

บำรุงร่างกายให้ งดงาม สมส่วน
 เสริมทรวดทรงให้แข็งแรง
 ช่วยป้องกันโรคภัยต่างๆ ประการ
 สุกภาพสตรีทุกท่านรู้จัก
 และนิยมใช้

ถ้าท่านชายปรารถนาจะเป็นที่รัก
 ของคุณผู้หญิง
 มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายสง่า
 สามารถสมชาย
 คุณต้องใช้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

สไตเวสชักรักษ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824

ต่อจากหน้า ๒๔

และความโอฬารวิจิตรของปาวีส ตลอดจน
การโรม้านซ์ครอบงำหัวใจเขาให้ "เจ้า
หน้ทึใหญ่" รากสทภาพโซเวียตซึ่ง
แข็งเขี้ยว มาแก่แนวเกลียดกลายเป็น
ผองอันผูกพันกันไปเลย.

อมรินทร์ควรตั้งเสียด้วยดีประมาณ
กลางเย็นนี้ดีกว่า ตอนเย็นก็พักพิงไว้
หน้าโรงเรียนไปชมโรงงานอุตสาหกรรม
มีนาแสดงความสำเร็จขึ้น แต่พอเข้าไป
ได้พบแต่โรงวิทยาศาสตร์ถลอกจนต้อง
ล้างของออก ๆ ทุบทุบในนาถลอกด้วย
หน้า แต่พอเข้าไปก็พบความในร้าน
ภาพที่แต่งขึ้น นินายันว่า "ในวัดเขีย
เวรณิกน โขโบมมีข้อผิดพลาดของไร
ยกรักรของร้านภาพ" ก็ให้เขยาคต้อง
ยกของเข้ามาใหม่"

“สมทรวนแล้วครับ” แกนโพล์
ตอบ “ความวิ่งเวียนสมถ์โดยชนก
ผู้ภักดาเขาแล้วเหมือนกัน แต่เขาไม่
สามารถทำอะไรกันพวกกันได้เลย”

“ทำไมจึงงั้นล่ะ?” นินาสงสัย
 “พวกมัน เป็นคอมมิวนิสต์ ทั้งนั้น
 แผล!” แคนพิลด์ตอบ นั่นคือบ้าน
 ฐานที่มั่นของ มลิกจารักเป็นคอมมิวนิสต์
 มาจากรัสเซียทั้งนั้น!

คำขอของแค้นพิลึก ทำให้นิน
โงะเงอโตน้ำหาง โปอย่างหนัก
เขารอขบู่เหมือนกัน!
มีดทลาย ๆ ตอนแฉะบะเราก

เพี้ยนและมักจะไม่เข้าใจกัน แม้แต่การ
 ผ่าตัดก็เกี่ยวพารวากัน แล้วพวกมอ
 แคร่แก้ไข โคม ของนายมอเหลียว
 ส่งเสี้ยน ๆ นั้น ชั่วชาติชั่วครู่
 ภายหลัง เขอยกเอาในเรือเขามาในเรือ
 เลื่อนขึ้นอย่างวิหค นำนางวิง ๆ
 เลื่อนขอเข้าว่า (สมมุติเขียนเป็นภาษา
 ส่งหทัยแบบขวัญ ะโคเจ้า โทโค) :-
 "In Russia, if someone wants someone
 he says, "Xout Come here : " เป็นใจว่า
 ขวัญ.

นั่นแหละพระเอกหนุ่มวิเศษของเรื่องนี้
จึงได้รับความรักจากนางเอกดีทีเดียว
การที่นางเอก ผักกอก ผักโพธิ์ ก็เห็น
วิธีที่เขาไม่ยอมพูดคำผิด ทำเพลง
ไร โรแมนติกของวีรยัชชานั่นนี่
เขานั่ง และพระเอกก็พิชิตพระเอก
ของเราไว้ได้ วิถีโรแมนติกแบบดี
เข้าไปในภายหลังเขาขอเธอว่า "You
come here!" เท่านั้นเอง แล้วมาแสดง
ฉากสลดศพไว้อยู่ ก็ต้องแปลก
เขาไปนอนอ้อมแขนที่นั่น หัวอก
ประหลาดจริงๆ ไปตามเข้านอน

“วิเศษจริง” เธอควางเมื่อเขากด
วิเศษปากออกไป “อีกที!”
เรื่องมันเป็นเรื่องขบขันและครบ
หว่างอเมริกันกับรัสเซีย ระหว่างควา
งัวใจ กับ สุนัขใจ!

หนังสือเรื่องนี้ ได้แตกต่างจากเพลงที่
หลายทีโดยที่เอวาล์เซียมทำเล่นกันกลับในกัน
ขบขัน ผมจะเล่าให้จบเรื่องราวภายหลังกัน
อย่างไรต่อไปได้ แต่ขอรวบรัดเล่าว่า เจ้า
ทั้งหมัดก็กลับคิดไปหาเวียตลงมา เพื่อคิด
นายโปรฟฟ์ นักแต่งเพลงกลับบ้าน ผลที่สุด
ก็กลายเป็น "อเมริกันจำ" ไปโดยปริยาย..

เผยแพร่งานแผ่นดิน

- ☐ อ่าน "บันทึกจากบางขวาง"
- ☐ เขียนโดยนักเขียนที่พบเห็นมาด้วยตาเอง
- ☐ กำลังจัดพิมพ์เป็นเล่ม

มีสาระ-ราคาถูก

รพพ-ในช่องโสมณาน^๕

การตรวจหนังเพลงหัวฉิ่ง ผมาว่าสนุก
เหมือนกัน คึกว่าหนังเพลงธรรมดา คือได้
เราดีเห็นอย่างคนเริงพรอขยันที่วิ่งเข้า
เอนมาจากตะครว้นชื่อก็ขำมัน เล่นในมรดก
จนคนดูาและมาลั้วเหมือนกัน โดย เมลเซอร์
เลงเซตเป็นคนแต่งแล้วมาขอไฉ่ วิถีเดิม
มาทำมาจัดแบ่งเป็นเรื่องหรืออย่างหมูปดุม
และ

ถ้าพูดถึงผู้แสดง ผมขอชื่นชม
ชาวีสต์เป็นอันดับแรกจริงไปดื้อๆ
แอสแตร์ ชัก ชาวีสต์ สวมไม่สว่าง
(เฉพาะผม) ก็เป็นคำขวัญที่มักจะ
เจอบ้างมีบ้าง ๒ เรื่อง (รวมทวงเรื่อง
นี้) แล้วก็น่ารัก ส่วนนะเฟิร์ดอส
แคว้นของโกล์เฟื่องนั้น สำนักรัสต์
ชาวอินเดียนแห่งโยคัก ก็การ
"ละเล่นเล่น" ของเขายังมี
"ละเล่นเล่น" อีกด้วย

เคอร์ ลอร์ ซึ่งแสดงเป็นพระคณที่
“คอมมิสซาร์” คนหนึ่งในสามคน
โซเวียตส่งไปไว้ส หมดเล่ห์กล
หน้าตาขี้ดก ทำเอาหัวเราะท้อง
ขยั่นไปหมดเหมือนเคยเล่นๆ ทั่วๆ
มาแล้วอย่างในเรื่อง “The man who
knew too much” ซึ่งเป็นหนังอังกฤษ
สร้างกันเป็นครั้งแรกนานแล้ว ส่วน

ประเวณี เห็นจะเหมือนสาหัสยิ่งกว่า
 มากกว่าโทษ แต่ก็เป็นความจำเป็น
 คิดให้เสียสละบางทีสักคนก็ยังไม่
 ยางนซอณมีสาวหน้าอื่น ๆ หนึ่ง
 ยลนชเอน แนนดัด ใดเคยข้ามสาธ
 เรือนอัน เพราะอะไรไ้โทษข ฝฝมี
 เห็นอะไรจะคิด "เดิน" ขึ้นมา
 คงไหน หากสนใจอยากเห็นก็ขึ้น
 สู่ในองค์ดัดนี้ ในเรื่องก็ขึ้นมี
 ไ้โทษดัดที่เขยื้อน หรือเห็นขยับขึ้น
 แต่ก็ดูก็ดูคนหนึ่ง "วิเศษ" และ
 "ดี" กว่าในโทษ ๆ เห็นหยาบ
 หมายปานดั่งขึงแหละ หรือดลกล
 หมาย ไ้โทษ ก็ดูขบกลดูล้ำหยาบ
 เจริญ

“รถพิทักษ์” นี้ถ้าเรามาดูจากโครงสร้าง แต่ดูจากวิธีที่ได้ออกมาใกล้เคียงกับที่เห็น จะสรุปได้ว่ามีความซับซ้อนน้อยในเรื่องการเอื้อให้วิ่งบนล้อเข็นมากกว่า เกิดขึ้นจากการใช้สารพัดประโยชน์ ทั้งใช้เป็นรถบรรทุก, รถเข็น, รถจักรยาน และรถมี “ล้อ” หรือแม้แต่ก่อนที่คนจะคิดค้น “โรต” ขึ้นมาหลายร้อยปีนั้น ที่คนจะคิดค้นเหล่านี้เพื่อใช้แก้ปัญหา ความเร็ว “ล้อ” ก็ยังไม่มี หลักการของพระบรมขจร” ให้แก่เจ้าหน้าที่ทางเมืองเจ้าแผ่นดิน ข้างซ้ายของพระโขนงไม่มีล้อ

[illegible]

นิพนธ์ นวนิยายอันผูกพันอยู่กับชีวิตของคนทุกชน

โดยเสนีย์ เสาวพงศ์ ราคาเพียง ๒๒ บาท

พระรถถึงทอดอย่างทุกหลาย สายประคิมจุ โทเห็นในขอสเตรีเลีย อำน

ข้าพเจ้าได้เห็นว่า ราคาเล่มละ ๒๕ บาท

ซื้อได้จากงานหนังสือทั่วไป และที่สำนักพิมพ์เกษียณทอง ๕๒/๑๙๑ ขอประสานสารบรรณ

ถนนคันทรง พระนคร

